

گه وهه ر و مرواره

لیکدانه وهی چل فه رمووده ی

صه حیحه ئه ده بی مفره دی بوخاری

"صحیح الأدب المفرد" - البخاری - الألبانی

نوسینی

عثمان أحمد حاتم

چاپی یه که م - شعبان ۱۴۴۱هـ

صحیح الأدب المفرد

گهوههرو مروواری

لیکدانهوهی چل فهرموودهی

صهحیحی ئهدهبی مفرهدی بوخاری

"صحیح الأدب المفرد" - البخاری - الألبانی

نوسینی

عثمان أحمد حاتم

چاپی یه کهم - ۱۴۴۱ک

بسم الله الرحمن الرحيم

بهناوی خودای مهزنهوه دهست پیکردن سوننهته ، چونکه قورئانی پیروژ به (بسم الله) دهستی پیکردوو ، وه ههروهها به چاولیکردنی پیغمه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چونکه کاتیک نوسراوی بو پادشاکان وکهسانی دیکهش ناردها به (بسم الله) دهستی پیده کرد ، نهوهش له ههردوو سهحیحه که له نویسی نامه کهی هرقل ورپیکه و تنامه ی خوده ییبه و جگه له وانهش هاتوو ، به لام پیویسته ره چاوی نهوه بکریت که نویسی ناوی خودا وئایهتی قورئانی پیروژ و فهرموده ی پیغمه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سهه ره و کاغه زیک نه نویسه ته وه پاشان فرییدریت و ژیر پی بکه ویت چونکه نهوه شایسته نیبه به ناوی پیروزی خودا وئایهته کانی قورئانی پیروژ و ناو و فهرموده کانی پیغمه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

باب قوله تعالى : ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ (العنكبوت)

فرموده‌ی **إله‌کلمه**

عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ قَالَ : حَدَّثَنَا صَاحِبُ هَذِهِ الدَّارِ ، وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى دَارِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ؟ قَالَ : ((الصَّلَاةُ لَوْفَتِهَا ، قُلْتُ ، ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ : بِرُّ الْوَالِدَيْنِ ، قُلْتُ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ : الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، قَالَ : وَحَدَّثَنِي مِنْ وَلَوْ اسْتَزِدْتُهُ لَزَادَنِي)).

(باب) به پینج شیوه ده‌خوینریته‌وه به (باب) به‌وه‌ی (خبر) بیّت بو (مبتداً) یکی نادیار ، یان خووی مبتداً وخه‌به‌ره‌که‌ی نادیاره ، یان بکه‌ره بو کاریکی نادیار ، یان جیگری بکه‌ره بو کاریکی نادیار ، و (باب) به‌وه‌ی مفعوله بو کاریکی نادیار ، و (باب) که شیوازیکی لاوازه به‌وه‌ی مجروره به پیتیکی جهری نادیار ، هه‌روه‌ها ده‌کریت به (باب) بخوینریته‌وه به‌وه‌ی خه‌به‌ریّت ، وه هه‌روه‌ها به (باب) به‌وه‌ی بو ژماردنی سه‌ربابه‌ته‌کان بیّت نه‌وکات شیتهل ناکریت .

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ ناموژگاری مروّثمان کردووه به چاکه ره‌فتار له‌گه‌ل دایک و باوکیدا بکات ، نه‌م نایه‌ته فرمان ده‌کات به‌چاکه گوفتار

و کردار کردن له گهڵ دایک و باوکدا ، وه هۆکاری دابهزینی ئەم ئایهته وهک له صحیحی مسلمدا هاتوووه : سعدی کورێ ئەبو وقاص رضی اللہ عنہ دهلیت : چهند ئایهتیک دهربارهی من دابهزین ، دایکم سویندی خوارد ههرگیز قسم له گهڵ نهکات وه نان نهخوات وئاو نهخواتهوه تا ئهوکاتهی له ئاینهکه پاشگهزنه بمهوه ، وه وتی : تو بانگهشهی ئهوه دهکهیت که خودا ئامۆژگاری کردویت بهوهی باش بیت له گهڵ دایک و باوکت ، وه من دایکت بهوه فرمانت پیدهکهم ، سی رۆژ بهو شیویه مایهوه ههتا له ماندوو بوون وهیلاکیدا بورایهوه ، کورپکی که ناوی (عمارة) بوو ههستا ئاوی دایه ، که بههوش هاتهوه نرای له سعد دهکرد ، خودا جل جلاله ئەم ئایهتهی دابهزاند که

دهفهرمویت : ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

﴿العنکوت﴾ ، (أبي عمرو الشيباني) : سعدی کورێ ایاسی کوفی یه که سیکی باوه رپیکراو و (مخضرم)^(١) ه ، دهلیت : سهردهمی گهنجیم له رۆژی شهری

(١) . ئین منظور رحمته الله دهلیت : (خضرم) بریتیه له ههموو شتیک که زۆر و فراوان بیت ، وه به حوشتریک دهلین که به شیک له گوویه کی برایت ، وه وتراوه : به ههموو کهسیک که سهردهمی نهفامی و ئیسلامی بینیت ، وه به پیاویک دهلین که خهته نهی نه کردیت ، (رجل مخضرم) ئه و پیاویه که نیوهی ته منهی له سهردهمی نهفامیدا به سهر بر دیت ، وه نیوه کهی تری

(القادسیه) دا ته‌واو بوو ، ئەو کات ته‌مه‌نم ۴۰ سال بوو ، وه شه‌ری القادسیه له سالی ۱۶ دابوو ، وه ده‌لیت : کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له لایهن خوداوه وه‌حی بوّهات من شوانی حوشت‌بووم له کاظمه ، ده‌لین ۱۲۰ سال ژیاوه ، حافظ ده‌لیت : له سالی ۱۵۹۵ مردووه ، وه ئین عبدالبر ده‌لیت : له ۹۶ دا مردووه .

(حَدَّثَنَا صَاحِبُ هَذِهِ الدَّارِ ، وَأَوْمًا بِيَدِهِ إِلَى دَارِ عَبْدِ اللَّهِ) : ده‌لیت خاوه‌نی ئەم ماله بو‌ی گێراینه‌وه وه‌به ده‌ستی ئاماژه‌ی بو‌ مالی عبدالله کرد ، که مه‌به‌ستی مالی عبدالله‌ی کورپی مسعوده ﷺ کورپی غافله اه‌ذلیه ونازناوی أبو‌عبدالرحمن کوفی یه ، یه‌کیکه له پیشینه‌کان ، هه‌لگری پیلاوه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ، ئاماده‌ی به‌در و هه‌موو شه‌ره‌کانی تریش بووه ۸۴۸ فرموده‌ی گێراوه‌ته‌وه ، له زاری پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ۷۰ سوره‌تی قورئانی وه‌رگرتوووه ، علقمه ده‌لیت : ئین مسعود ﷺ له پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌چوو له ئاکار هه‌لسوکه‌ت و خوهره‌وشت وگوفتاری ، ئەبونه‌یم ده‌لیت : له سالی ۳۲ له مه‌دینه مردووه له ته‌مه‌نی شه‌ست وئه‌وه‌نده سالی‌دا .

=

له‌سه‌رده‌می ئیسلامدا ، (شاعر محضرم) : به‌و شاعیره ده‌لین که له نه‌فامیدا ژیاپیته وگه‌شیتینه ئیسلام ، وه چه‌ند مانایه‌کی تریش وتراوه ، پاشان مانا‌که‌ی فراوانتر کرایه‌وه ، ئیستا هه‌ر که‌سیک له دوو سه‌رده‌مدا بژی یان که‌سیک ته‌مه‌نی درێژیته پی ده‌لین (محضرم) .

(قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِيَّ : أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) ، دهلیت : پرسیارم کرد له پیغه مبهری خودا ﷺ کام کرده وه خوشه ویستزین کرده وهیه لای خودا ﷺ ، لیړه له وانه یه بگوتزیت : له فرمووده ی دیکه هاتووه ناندان باشترین کرده وه ی ئیسلامه ، یان باشترین کرده وه به لای خودا وه ئه وه یه له سه ری به رده و امیبت ئه گهرچی که میش بیټ ، یان جگه له وانه ش که فرمووده ی له باره وه هاتووه : که خوشه ویستزین یان باشترین کرده وه یه به لای خودای په روه ردگار ه وه ، ئایا چوڼ ده توانزیت ئه وه ده قانه ئاراسته بکریټ : له وه لآمدا و تراوه وه لآمی جیاواز دراوه ته وه به جیاوازی که سه کان به وه ی هه والیان پیدراوه به وه ی پیویستیان پیی هه بووه ، یان به و کرده وه ی ویستیان له سه ر بووه ، یان به وه ی گونجاو بووه بویان ، یان ئه وه جیاوازی یه به هوی جیاوازی کاته کانه وه بووه ، به وه ی ئه وه کرده وه له و سه رده مه باشتر بووه له کرده وه کانی تر ، جیهاد و تیکویشان له سه ره تای ئیسلامدا باشترین کرده وه بووه له بهر ئه وه ی هوکاریک بوو بو دامه زران و پته و بوونی ئیسلام ، وه هه روه ها به لگه ی زور هاتووه که نویژ باشتره له به خشین ، له گه ل ئه وه شدا له کاتی تهنگی و قاتوقری به خشین باشتره ، یان مه به ست له وه یه یه کیکه له باشترین کرده وه کان ، به لآم پیته (له) که ی نادیا ره .

ئیبڼ دقیق العید ﷺ دهلیت : ئه وه کرده وانه ی له م فرمووده یه دا باسکراوه مه به ست له کرده وه جهسته یه کانه ، و باوهری مه به ست نییه چونکه باوهر کرداری دله ، ئیدی ئه وکات دژنابیت له گه ل ئه وه فرمووده ی

ئہ بوہورہ یرہ (أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ...) کہ لہ صحیی مسلمدا ہاتوہ ، ہندیکی تر دلین : ئەم جیہادہی لیہ باسکراوہ مہبہست لہو جیہادہیہ کہ فہرزی عہین نہ بیٹ ، لہبہر ئەوہ ئەنجامدانی وەستاوہ لہسەر رووخسەتی دایک و باوک ، لہبہر ئەوہ چاکہ کردن لہ گہ لیان دراوہ بەسەریدا . (الفتح بەدەسکاریبہوہ).

(قَالَ : الصَّلَاةُ لَوْفِيهَا) ، فہرمووی : نوێژہ کان لہ کاتی خویدا ، وە لہ ریواتیکدا (الصلوات لمواقفتها) وە ہدروہا لہ ریوایہ تیکی تردا (الصلاة لأول وقتها) ئەو دوو ریوایہ تہ ئیبن حبان رَحِمَهُ اللهُ لہ صحیحہ کہیدا ہیئایہ تی و الألبانی رَحِمَهُ اللهُ بە صحیحی داناون ، ئیبن بطلال رَحِمَهُ اللهُ دەلیت : نوێژ لہ سەرہ تای کاتہ کہیدا باشترہ لہوہی کہ مەترخەمی تێدابکریت و دوابخریت ، لہبەر ئەوہ لہ خووشەویستزین کردوہ وەکانہ کہ لہ کاتہ ویستزاوہ کہیدا ئەنجامدیریت چونکہ ئەوہ بەمەرج دانراوہ .

ئەگەر نوێژ لہ سەرہ تای کاتہ کہیدا ئەنجامدرا خووشەویستزین کردوہ وەیہ بەلای خوداوہ ، بەلام ئەگەر کہسیک بە بیانویہ کی شەری نوێژہ کہی لہ کاتی خویدا ئەنجام نەدا وەك خەوتن ولہ بیرچوون ، ئەوکات ئەگەر لہ کاتہ کہشی دەریکرد پیی ناوتریت حەرامہ ، وە ہدروہا پیی ناوتریت باشترین کردوہ وەیہ ، ئەگەرچی کاریکی باشہ .

السعدی رَحِمَهُ اللهُ دەلیت : باشتر وایہ نوێژ لہ سەرہ تای کاتہ کہیدا ئەنجامدیریت ئیلا نوێژی عیشا نہ بیٹ دوابخریت باشترہ ئەگەر ئەو دواخستنہ

بارگرا نی بو موسلمانان دروست نه کرد ، وه ههروهها نوئیژی نیوهروؤ له کاتی زور گهرمدا باشره دوا بخریت .

(قُلْتُ ، ثُمَّ أَيٌّ ؟) وتم : دواى ئەوه چى ؟ (قَالَ : بُرِّ الوَالِدَيْنِ) فهرمووى : چاكه كردن له گهل داىك و باوك ، چاكبوون له گهل داىك و باوك وشهيه كى گشتگيره بو هه موو جوړه چاكه يه ك كه ههر داىك و باوكي ك پيوستيان پيه تهى كه له گهل يان نه انجام بدریت .

ئيبن دقيق العبد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده لیت : چاكبوون له گهل داىك و باوك له م فهرموده يه دا پيشى جهاد و تىكو شان خراوه له پیناوى خودادا نه وهش به لگه ی گه وره ی نه م کرده وه يه يه ، چاكه كارى پله پله يه وه وه ی پيوسته به رامبه ر داىك و باوك بكریت ناتوان ریت دیارى بكریت چونكه هه ركه سه پيداويستى تاييه ت به خو ی هه يه .

(قُلْتُ : ثُمَّ أَيٌّ ؟ قَالَ : الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ، وتم : دواى ئەوه چى : فهرمووى : جهاد و تىكو شان له پیناوى خودا ، جهاد به ختکردنى سامان ونه فسه له رپگه ی خودا بيوگويدانه ترس بو سه ر خستنى ئابنى خودا وزيندوو هپشتنه وه ی دروشمه كانى ئيسلام نه وهش به سامان ونه فس ووتار ونوسين وهه ر شيوازيكى تری شهرعى نه انجام ده دریت به گویره ی پيوستى كات وشوین ، وه يه كپكه له کرده وه مهزنه كانى ئيسلام بو يه ليیره له ريز نه و کرده وانه باسكرون كه خو شه ويسترينن به لای خودا وه ، وه جهاد دوو جوړه يه كه ميان

: جیھادی بەرگری (الدفع) ، دووم : جیھادی نازادکردن و ڕگازکردن (الطلب) کہ ئێرە شوینی بەدریژی باسکردنی نییە .

(قَالَ : وَحَدَّثَنِي بَيْنَ وَلَوْ اسْتَزَدْتُهُ لَزَادَنِي) ، وتی : پیغمبەر ﷺ ئەوانی بو باسکردووم ، وه ئەگەر پرسیار زیاترم لیکردبا ئەویش وه لامی زیاتری دەدامهوه .

ئەم فەرمودەییە بەشیوەییەکی گشتی ئەم سودانەیی لێوەردەگیریت : الحافظ دەلیت : وشە (أوماً) ئەووی تێدایە ئەگەر ئاماژەکردن بوو مایەیی تێگەیشتن دەتوانریت بەراشکاوی ئەووی مەبەستە باسنەکریت ، وه هەر وه ها ئەووی کردەوه کانی ئیسلام هەموویان لەهیک ئاستدا نین بەلکو هەندیکیان لە هەندیکی تریان گەورەتر و خۆشەویسترن لای پەروەردگار ، وه نوێژ گەورەترین پایەیی ئیسلامە دوای گەواھیدان ، وه ریز و فەزل و گەورەیی دایک و باوک و گەورەیی مافیان بەسەر نەوه کانیانەوه ، وه گەورەیی تێکۆشان لە پیناوی خودا ، وه بە جوانی پرسیارکردن لە زانا و مامۆستا و وه لامدانەوهی لەلایەن مامۆستاوه بەو شیوەییە پرسیاری لیکراوه بەگوێرەیی پرسیارەکه وه بیزار نەکردن و ماندوونەکردنی زانا و مامۆستا بەزۆر پرسیار لیکردنیان بەتایبەت ئەگەر پرسیارەکه پینووست نەبیت ، وه ئەووی که هاوولان ﷺ چەندە ریزیان لە پیغمبەری خودا ﷺ گرتوو و ئەو پەری هەولیانداوه که ماندوو و بیزاری نەکن وه ئیستاش که پیغمبەر ﷺ لە ژياندا نەماوه پینووستە لەسەر موسلمان زۆر بەریز و حورمەتەوه بڕواننە میراتەکهی و میراتگرانی که بریقی یە لە زانستی سوننەت و زانایانی سوننە ، وه سوربوونی هاوولان لەسەر پرسیارکردن لەو کردەوانەیی که زیاتر لە خودایان نریک دەکاتەوه ، وه

بە کارهینای وشەي (لو) زانایان ناکۆن لەسەری ، ئیبن عثیمین رَحِمَهُ اللهُ دهلّیت :
 (لو) بە سیّ شیوہ بە کاردەهینریت ، یە کەم : بۆ مەبەستی تەنھا ھەوالدان ،
 ئەم شیوہ بە کارهینانە ھیچی تیدا نییە وەك ئەوہی بلّیت : ئەگەر سەرقال
 نەبوو مایە سەردام دە کردیت ، ئەمە لەبەر ئەوہی تەنھا ھەوالە ئەگەر راست
 بێت ئەوہ باشە ، وە ئەگەر درۆبیت ئەوہ حوکمی درۆی ھەبە ، دووہم :
 بە کارهینانی بۆ خۆزگە خواستن ، ئەمەش بە گوێرەي ئەو خۆزگە یەبە کە ئەو
 مەرۆقە دەخواییت ، ئەگەر خۆزگەي خیر و باشەي خواست باشە ، وە ئەگەر
 خۆزگەي خراپەي خواست خراپە ، پیغەمبەری خودا ﷺ باسی کەسیکی
 ھەزار دەکات کە دهلّیت : ئەگەر ئەوہی فلان کەس خودا پێداوہ بە منی دابا
 ، وە ئەو فلانە کەسە خیرخوای و چاکە کاربوو ، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی :
 ((ئەو کەسە بە گوێرەي نییە تە کەي لە پاداشتدا وەك یەکن)) ، وە کەسیکی تر
 بلّیت ئەگەر ئەوہی فلان کەس خودا پێداوہ بە منی دابا ، وە ئەو فلانە
 کەسە خراپە کاربوو ، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی : ((ئەو کەسە بە گوێرەي
 نییە تە کەي لە خراپەدا وەك یەکن)) ، سییەم : بۆ پەشیمانی و غەم خواردن بۆ
 ئەوہی لە دەستی چووہ ، ئەم جۆرەیان یاساگر اوہ لەبەر ئەو فەرموودەي
 پیغەمبەر ﷺ کە دەفەر مویت : ((المُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ
 الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اِحْرَصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزَنَّ
 وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ : لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَ لَكِنَّ قُلَّ قَدَرِ
 اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ " لَوْ " تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)) رواه مسلم .

فہر مووہا ۸ باووم
 ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶ ۶۶

عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال : ((رضا الرَّبِّ في رضا الوالدِ ، وسُخْطُ الرَّبِّ في سُخْطِ الوالدِ)) .

(عبد الله بن عمر) : عبداللهی کوری عومہری کوری خہتابی العدویہ نازناوی (أبو عبدالرحمن) ه ، له دواى هاتنى پدیامی خودا بو پیغمبهر صلی اللہ علیہ وسلم به کاتیکی کم له دایک بووه ، له رۆژی ئوحددا له بهر مندالی به شداری پیته کرا که له وکاته دا تمه منی ۱۴ سال بوو ، یه کیکه له و هاوه لانه ی که فہر موودہی زۆری گپراوہ تہوہ ، وه یه کیکه له (العبادۃ) ، وه یه کیک بووه له و کہسانہی که زۆر شوینکہ وتہی فہر موودہی پیغمبهری خودا صلی اللہ علیہ وسلم بووه ، له کۆتایی سالی ۷۳ یان سہرہ تای سالی ۷۴ مردووه ، وه له گہل باوکیدا کۆچی کردووه ، وه ئامادہی خہندہق وبہیعیہ تمامہی رضوان بووه ، (۱۶۳۰) فہر موودہی گپراوہ تہوہ ، وه له فہر موودہی صحیحدا هاتووه دہفہر مویت : ((عَبْدُ اللَّهِ رَجُلٌ صَالِحٌ)) ، الذہبی رحمہ اللہ دہلیت : پیشہ وایہ کی به توانا وخواوان زانستیکی زۆر وچاولیکہریکی باشی پیغمبهر خودا صلی اللہ علیہ وسلم وخواوہنی بہندایہ تی و حہجی زۆر ورپز وپلہ وپایہی تاییہت بووه ، رۆژی التحکیم باسکرا بییتہ خہلیفہ ، وتی : بہمہر جیک خوینی تیدا نہرژیت .

قال : رضا الرَّبِّ في رضا الوَالِدِ ، وَسُخْطُ الرَّبِّ في سُخْطِ الوَالِدِ) ، وتی :
 ره زامهندی پهروهردگار له ره زامهندی باوکدایه ، وه تورهبی پهروهردگار له
 تورهبی باوکدایه ، له بهر نهوئی خودا ﷻ فهرمانی کردووه به گوپرایهلی
 باوک که و ابو گوپرایهلی باوک گوپرایهلی خودایه ، وه خراب بوون وبه گوئی
 نه کردن وسهرپیچی باوک پیچه وانهی فهرمانی خودایه بهوش نهو کرداره
 ده بیته مایهی تورهبی پهروهردگار له مندا ل چ کوربن یان کچ .

نهم نثره نهوئی تیدایه که پیویسته مروؤ ناگاداری باوکی بیت وسهرپیچی
 نه کات مه گهر فهرمانی به خراپه پیبکات نهوه گوپرایهلی ناکریت : ((لَا طَاعَةَ
 فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ)) رواه البخاری و مسلم ، ههروهه
 به شیوه کی گشتی پیویسته مروؤ ناگاداری کردهوه کانی بیت و کرداریک
 نه کات بیته مایهی تورهبی پهروهردگار لی.

الصنْعَانِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَلِيْلٌ : نهم نثره نماژهی نهوئی تیدایه که خراب بوون
 له گهل دایک و باوک له تاوانه گهوره کانه ، لی ره نه گهرچی باسی دایک
 نه کراوه به لام به دلنیایه وه نهو حوکمه دایک له پیشره وهک نهم
 فهرموده یه کی ده دیت باسی ده کات .

باب بر الأم

فَلَمْ يَمُوتْ لِسَبِيلِهِ
فَلَمْ يَمُوتْ لِسَبِيلِهِ

عَنْ بَهْرِ بْنِ حَكِيمٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، مَنْ أَبْرُ ؟
قَالَ : أُمَّكَ ، قُلْتُ : مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أُمَّكَ ، قُلْتُ : مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أُمَّكَ ،
قُلْتُ : مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أَبَاكَ ، ثُمَّ الْأَقْرَبَ ، فَلِأَقْرَبَ .

(باب بر الأم) چاکه کاری له گهل دايك (الأم) له زمانی عدره بییدا به مانای
بنچینه دیت بویه به دایکیش و تراوه چونکه بنچینهی مندالّه ، (عَنْ بَهْرِ بْنِ
حَكِيمٍ) : کوری معاویہی القشیری یه ، (عَنْ أَبِيهِ) : حکیم کوری معاویہی
القشیری یه ، (عَنْ جَدِّهِ) : معاویہ کوری حیده کوری معاویہ القشیری یه ،
چووته به صره ، له پیغمبهری خوداوه ﷺ فرمودهی ریوایهت کردووه ،
ئین سعد دهلیت : وهك نوینهر هاتووه بو لای پیغمبهر ﷺ وهاوهلی
کردووه ، وه ابن الکلیی دهلیت : باوکم پیی راگه یاندم که له خوراسان
بینیویهتی وه ههر له ویش مردووه .

(قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أُمَّكَ ، قُلْتُ : مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أُمَّكَ ،
قُلْتُ : مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أُمَّكَ) ، وتم : ئهی پیغمبهری خودا ﷺ له گهل کی
باشم ، فرمودی : دایکت ، وتم : له گهل کی باشم ، فرمودی دایکت ،

وتم : له گه ل كى باشيم ، فهرمووى دايكت ، (قُلْتُ : مَنْ أَبْرُ ؟ قَالَ : أَبَاكَ ، ثُمَّ الْأَقْرَبَ ، فَلِأَقْرَبَ) ، وتم : له گه ل كى باشيم ، فهرمووى : باوكت ، (ثُمَّ الْأَقْرَبَ ، فَلِأَقْرَبَ) ، پاشان ئه وى خزمایه تى نزیكتره به گویره ی نزیكى خزمایه تیه كه ی تا كۆتای هه موو خزمان .

النووى رَحْمَةُ اللهِ دهلئت : زانایان دهلئین : هۆكارى پئش خستنى دايك زوره ، زۆرى ماندوو بوونى وسۆز وبه زه یى وخزمه تى مندال ونا ره حه تى وئئش وئازارى كاتى سكه پرى وپاشان ژانى مندالبوون وپاشان شیرپیدان وپهروه رده كردن وخزمه ت وشه ونخونى له كاتى نه خوئشى ، وجگه له وانه ش .

الحافظ رَحْمَةُ اللهِ دهلئت : ئیبن بطلال رَحْمَةُ اللهِ وتى : ئه وى كه دايك سى هینده ی باوك چاكه كارى له گه لدا بو دانراوه له بهر ناره حه تى كاتى سكه پرى پاشان ئئش وئازارى مندالبوون پاشان شیرپیدانه ئه م كردارانه تاییه ته به دايك وبه ته نها ئازاریان پئوه ده چیژئیت ، پاشان باوك له پهروه رده كرن هاوبه شى ده كات ، ئه وه ش ئاماژه ی پئكراوه له فهرمووده ی پهروه رده گار كه ده فهرموئیت : ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلَهُ ۙ

فِي عَامَيْنِ ﴿١٤﴾﴾ (لقمان) ، له ئامۆژگاریدا دايك وباوكى به ده كسانى باسكرد ، وه دايكى تاییه ت كرد به و سى كرداره كه ی تر .

زيد المدخلى رَحْمَةُ اللهِ دهلئت : ئه م فهرمووده یه ئامۆژگارییه كى دانایانه ی تئدایه له لایه ن كه سئكه وه كه وه سفكراوه كه بو باوه رداران دلسۆز

و به‌به‌زه‌ییی که پیغمبرمان محمد ﷺ بویه پیویسته پیوهی پابه‌ندین ، دایک له‌به‌ر ئه‌و ماندوووبونه زۆر وهیلاکی وشه‌ونخونییه‌ی که تووشی ده‌بیّت له سه‌ره‌تای سکپر بوونیوه‌ه تاوه‌کو له‌دایک بوونی مندالّه‌که‌ی ئیش وئازاریکی زۆر ده‌چیژیت ، تا ئه‌و راده‌ی ژانی مندالبون ئه‌وه‌نده سه‌خته کام ئازار زۆر نارحده‌ت وگران بیّت ده‌لین : له‌ ژانی مندالبون ده‌چیّت ، دوا‌ی له‌ دایک‌بونیش شه‌ونخونی به‌ دیارییه‌وه ده‌کات وزۆر ماندوو ده‌بیّت به‌ دیارییه‌وه ، بویه له‌ دادگه‌رییه‌ ئه‌م فرموده‌ پیرۆزه‌ سیّ له‌ چواری چاکه‌ وگوپرایه‌لی مندالی بۆ دایک‌داناوه‌ وچاره‌کیکی بۆ باوک بۆ ئه‌وه‌ی بۆ مندالی روونبکاته‌وه‌ که‌ گه‌وره‌ بوو بزانیّت چه‌نده‌ فه‌زل وچاکه‌ی دایکی له‌ سه‌ریه‌تی پاشان باوکی ئینجا خزمه‌ نزیکه‌کانی به‌گوپره‌ی دووری ونزیکی خزمایه‌تیه‌که‌یان .

الشوکانی ﷺ ده‌لیت : (**مُّمُّ الْأَقْرَبِ ، فَلَا أَقْرَبَ**) به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تیدایه‌ که‌ بژپوی خزمان ئه‌گه‌ر میراتگرن یانا پیویسته له‌سه‌ر مرؤف ، وه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌شی تیدایه‌ که‌ خزمی نزیک شایانتره‌ به‌ چاکه‌کاری وه‌خشین وه‌ک له‌ خزمیکی دوور .

وه‌ ئه‌وه‌شی تیدایه‌ که‌ هاوه‌لان هه‌ولتی زۆریانداوه‌ بۆ زانینی مافه‌کان وره‌چاوکردنیان ، وه‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ی زۆری ئیسلام له‌سه‌ر چاکه‌کاری له‌گه‌ل دایک‌پاشان باوک ، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ پله‌کانی خزماتی جیاوازیان هه‌یه‌ به‌پیی دووری و نزیکی .

فهرموودهی چوارهم

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنِّي حَطَبْتُ امْرَأَةً، فَأَبْتُ أَنْ تَنْكِحَنِي،
وَحَطَبَهَا غَيْرِي، فَأَحْبَبْتُ أَنْ تَنْكِحَهُ، فَعِزْتُ عَلَيْهَا فَفَتَلْتَهَا ، فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟
قَالَ: أُمَّكَ حَيَّةٌ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: تُبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَتَقَرَّبَ إِلَيْهِ مَا اسْتَطَعْتَ.
[قال: عطاء بن يسار:] فَذَهَبْتُ، فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ: لِمَ سَأَلْتَهُ عَنْ حَيَّاةِ أُمِّهِ؟
فَقَالَ: "إِنِّي لَا أَعْلَمُ عَمَلًا أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ بَرِّ الْوَالِدَةِ".

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ) عبداللهی کوری عباسی کوری عبدالمطلب کوری هاشمی
کوری عبدمناف الهاشمی یه ، نازناوی أبو العباسه ومه ککیه ومهدهنی یه
وپاشان له تائف دانیشتنووہ ، ناموزای پیغمبهری خودا ﷺ وهاوله‌یه‌تی
هه‌لکه‌وته وشاره‌زا وفه‌قیه‌ی ئوممه‌ته ، وه راقه‌کاری قورئانه ۱۶۶۰
فهرمووده‌ی گپراوته‌وه ، عمر رضی‌الله‌عنه راپوژی پیده‌کرد وه ده‌یگوت : له‌وانه‌یه
که زانستدا ده‌ستیکی بالای هه‌بووه ، وه سعد ده‌لیت : که‌سم نه‌بینیوه که
بیری ناماده‌بیٔ وژیتر بیٔ وزانستی زوریٔ وزور دانایٔ وه‌ک ئین عباس ،
وه ده‌میینی عمر رضی‌الله‌عنه بو چاره‌سه‌ری کیسه‌ زور ئالوزه‌کان بانگی ده‌کرد ،
عکرمه ده‌لیت : نه‌گه‌ر ئین عباس به‌رپگه‌دا برؤشتایه ئافره‌تان ده‌یانگوت :
ئایا مسک تیپه‌ری یان ئین عباس ، وه مسروق ده‌لیت : نه‌گه‌ر ئین عباس

بینایه ده‌تگوت : جوانترین و پیکه‌وته‌ترینی خه‌لکه ، وه نه‌گهر قسه‌ی بگردایه ده‌تگوت : قسه‌زانتین خه‌لکه ، وه نه‌گهر شتی بگپراه‌ته‌وه ده‌تگوت : زانتین خه‌لکه ، وه فه‌زل و پیزی زوری هه‌یه ، نه‌بونعیم ده‌لیت : سالی ۶۸ مردووه ، وه ئین بکیر ده‌لیت : له تائف مردووه ، وه محمد کوری الحنفیه نوژی له‌سه‌ر کردووه .

الأثوبی : ده‌لیت : ئین عباس ۲۵ فرموده‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ بیستووه ، فرموده‌کانی تری له هاوه‌لانه‌وه بیستووه ، وه هه‌مووان کوکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی مرسلی^(۱) هاوه‌لان وهرده‌گیریت .

۳سال پیش کوچ له دایک بووه وه پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ نرای بو کردووه بو تیگه‌یشتن له قورئان ، نازناوی ده‌ریا و دیار وه‌له‌که‌وته‌ی لی‌نراوه له‌بهر زوری زانستی ، وه عمر رضی‌الله‌عنه ده‌لیت : نه‌گهر ئین عباس ته‌مه‌نی وه‌ک ئیمه

(۱) . له زانستی (علوم الحدیث) دا کاتیک به شیوه‌یه‌کی گشتی بگوتریت (مرسل) مه‌به‌ست نه‌وه‌یه تابعیه‌ک بلیت : پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ فرمووی وناوی نه‌و هاوه‌له نه‌هیتت که بوی گپراه‌ته‌وه ، نه‌و جوره فرموده‌یه به‌کیکه له جوره‌کانی فرموده‌ی (ضعیف) چونکه نازانریت نه‌وه‌ی له نیوان تابعیه‌که و پیغه‌مبه‌ری خودادایه صلی‌الله‌عنه تابعیه بوی گپراه‌ته‌وه یان هاوه‌له ، به‌لام هاوه‌لان له‌بهر نه‌وه‌ی هه‌موویان (عدل)ن به‌کو‌رای نه‌هلی سوننه‌ت له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌گهر هاوه‌لیک له هاوه‌لیکی تره‌وه فرموده بگریته‌وه فرموده‌که صحیحه .

بوایه هیچ کام له ئیمه هاوتای نه‌ده‌بووین ، یه‌کیکه له‌وه‌هاوه‌لانه‌ی که
 فه‌رمووده‌ی زۆری گێراوه‌ته‌وه ، وه‌یه‌کیکه له‌ (العبادلة) وه‌له‌زانایانی
 هاوه‌لانه .

(أَنَّهُ آتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنِّي حَطَبْتُ امْرَأَةً ، فَأَبْتُ أَنْ تَنْكِحَنِي) پیاویک هات
 بۆلای پێی وت : من خوازیبێنی ئافره‌تیکم کرد ، به‌لام رازی نه‌بوو
 هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ل بکات ، (وَخَطَبَهَا غَيْرِي ، فَأَحْبَبْتُ أَنْ تَنْكِحَهُ) وه‌
 که‌سیکی تر چووه‌ خوازیبێنی ، ئافره‌ته‌که‌ حه‌زی کرد هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل
 بکات ، (فَغَرِثُ عَلَيْهَا فَقَتَلْتُهَا) غیره‌تم کرد و پیم ناخۆش ئافره‌ته‌که‌م کوشت ،
 (فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟) ئایا ته‌وبه‌ و په‌شیمان بوونه‌وه‌م بۆ هه‌یه ؟ (قَالَ: أُمَّكَ حَيَّةٌ
 ؟) ئیبن عباس وتی : ئایا دایکت له‌ ژياندا ماوه ؟ (قَالَ: لَا) وتی : نه‌خیر ،
 (قَالَ : تَبَّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَتَقَرَّبَ إِلَيْهِ مَا اسْتَطَعْتَ) وتی : ته‌وبه‌ بکه
 وبگه‌رپه‌وه‌وه‌ بۆ لای خودا ﷻ ونزیکه‌ره‌وه‌ لێی ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانیت ، (قال:
 عطاء بن يسار:) اهلالی أبو محمدی مه‌دنی یه‌یه‌کیکه له‌ ناوداران ، ئیبن عدی
 ده‌لێت : له‌ سالی ۹۷ مردووه ، وه‌عه‌مری کورپی علی ده‌لێت : له‌ سالی
 ۱۰۳ مردووه‌ که‌سیکی باوه‌رپیکراو وخواه‌ن ئامۆژگاری وپه‌رستش بووه .

(فَذَهَبْتُ ، فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ : لِمَ سَأَلْتَهُ عَنْ حَيَاةِ أُمِّهِ ؟) رۆیشتم په‌سیارم له
 ئیبن عباس کرد : بۆچی په‌سیاری ئه‌وه‌ت لێکرد که‌ دایکی له‌ ژياندا ماوه ؟
 (فَقَالَ: "إِنِّي لَا أَعْلَمُ عَمَلًا أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ بَرِّ الْوَالِدَةِ") وتی : هیچ

کرده و هیهک نازانم مرؤف نزیک بکاته‌وه له خودا ﷺ وهک چاکه کردن له گه‌ل دایکدا .

(أناه رجل) شاردنه‌وه‌ی که موکورتیه‌کانی موسلمان‌ی لی‌وره‌ده‌گیریت چونکه پیغمبر ﷺ فرموده‌تی : (من ستر مسلماً ستره الله في الدنيا والآخرة) رواه مسلم ، (فغرت عليها فقتلتها) ترسناکی غیره‌تکرده‌ده‌رخات که سه‌رده‌کی‌شیت بو غه‌یه‌تکرده‌ وئیره‌یی بردن و درؤ‌کردن و تیکدانی نیوان خه‌لک هه‌تا کوشتنی نه‌فسی بیتاوان ، به‌لام نه‌گه‌ر غیره‌تکرده‌ بو کاریکی شهرعی بوو دروسته له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیغمبر‌ی خود ﷺ فرموده‌تی : ((اسمعوا إلى ما يقول سيّدكم إنه غيورٌ وأنا أغيرٌ منه والله أغيرٌ مِنِّي) رَوَاهُ مُسْلِمٌ ، وه نه‌وه فرموده‌ی که ده‌فرمودیت : (إن من الغيرة ما يجب الله ، ومنها ما يبغض الله) ، (فهل لي من توبة؟) نائومید نه‌بوون له ته‌وبه و په‌شیمان بوون و بی‌هیوا نه‌بوون له ره‌جه‌تی خودای تیدایه که چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت له‌و باره‌وه هاتووه خودا ﷺ ده‌فرمودیت : ﴿ قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ

أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ (الزمر) ، هه‌روه‌ها نه‌وه‌شی تیدایه که پیوسته نه‌گه‌ر پرسیاریکی شهرعی هه‌بوو به‌دوای که‌سیکی شاره‌زادا بگه‌ریت بو نه‌وه‌ی پرسیارکی لیبتکات بو نه‌وه‌ی به‌لارییدا نه‌به‌ن وهک به‌سه‌ره‌اتی نه‌وه‌ی که‌سه‌ی نه‌وه‌د و نو که‌سی کوشت بوو یه‌که‌م جار بو پرسیارکی ته‌وبه‌کردن روویکرده

کابرایه کی خواپه رست نهویش وه لایمیکی هله دی دایه وه بووه مایه ی کوشتن وله ناوچوونی خویشی ، به لآم جاری دووم پرسیاری له زانایه ک کرد وتی سه د که سم کوشتووه نایه تهوبه م بو هه یه نهویش وه لآمی به نه ریئی دایه وه ، (تب إلى الله عز وجل، وتقرب إليه ما استطعت) نه م باسه نه وه ده گه یه نیټ که ئین عباس بوچوونی وابووه که بکوژ ده توانیټ تهوبه بکات وله ناگری دوزه خدا به هه میسه یی نامیټته وه ، الألبانی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى نه و باسه ی به در یژی له (الصحيحة) کردووه که به کورتی له ده رباره ی نه م فرموده یه (عن زيد بن

ثابت" قال لما نزلت هذه الآية التي في الفرقان ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿٦٨﴾﴾ (الفرقان) ، عجبنا

لينيها سبعة أشهر ثم نزلت التي في النساء ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ. ﴿١٣﴾﴾ (النساء)

حتى فرغ) ، نهوې که باوه له ئین عباسه وه بکوژی نه نقه ست تهوبه ی بو نیه وه ک ئین کپیر وئین حجر نهو هیان باسکردووه ، به لآم جمهوری زانایان پیچه وانده ی نهوون ، که وهش بوچوونی راسته وگومانی تیدا نیه ، وه نه و نایه ته ی سوره تی (الفرقان) به راشکاوی باسی نه وه ده کات ، وه نایه ته که ی سوره تی (النساء) پیچه وانده ی نیه ، چونکه نه م نایه ته سزای بکوژه که یه نه ک باسی تهوبه کردنی ، نه وهش به ئاشکرا دیاره ، ، له بهر نهو هیه که گه راوه ته سه ر نه م بوچوونه وه ک له هه ندیک ریوایه تدا له ئین عباسه وه بینومه ، وه

له بهر ئه وهی ناوازهیه ده بینیم باسیان بکه م ، یه که م (ئهم فەرموودهی ژماره ۴) باسده کات ، دووهم ئه وهی که سعید له ئین عباسی گپراوه ته وه که له رافه ی ئهم ئایه ته دا : ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا ﴾ ۱۳ ، گوتویه تی : بکوژ ته وه ی بۆ نییه مه گهر داوا ی لیخوشبوون له خودا بکات ، که ئین جریر الطبری گپراویه ته وه به سه نه دیک ی باش ، وه ک ئه وه ی بلیت لیخوشبوونی بۆ نییه ، پاشان ئه وه ی بۆ خو ی راست کرده وه ووتی مه گهر ئه وه ی خودا لی بیوریت ، وه ههروه ها ترسناکی و خرابی کوشتنی لیوره ده گیریت به وه ی تاوانیکی گه وره یه بۆیه له بری لیخوشبوونی پیویستی به ته وه ی راسته قینه وه وه لدان ی زۆر هه یه بۆ ئه وه ی خودا لیخوش بییت ، (فذهبت ، فسألت ابن عباس: لم سألته عن حياة أمه؟) ئهم بر گه یه وانه ی ئه وه ی تیدایه که ئه گهر که سیک له شتی کدا نه یزانی پیویسته پرسیار بکات بۆ ئه وه ی بۆی روون بکریته وه ، (فقال: إني لا أعلم عملاً أقرب إلى الله عز وجل من بر الوالدة) ، ئهمه خاکی بوون و ساده ی و بی فیزی ئین عباس رحمه الله در ده خات که به م شیوازه وه لām ده داته وه و ده لیت : هیچ کرده وه یه ک نازام وه نه یوتو وه ته نها ده بییت ئه و کرداره ئه نجام به دیت ، وه ئه وه شی تیدایه که چا که کاری له گه ل دایک ده بیته که فاره تی تاوانی گه وره ی وه ک کوشتن به مه رجی ته وه به کردن و په شیمان بوونه وه لی .

بَابُ بَرِّ الْأَبِ

فہر مووودہ ۸ پتتجہ ہر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : ((قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ : "أُمَّكَ". قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: "أُمَّكَ" ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ : "أُمَّكَ" ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ (ثم عاد الرابعة ف) قَالَ : "أَبَاكَ")).

(بَابُ بَرِّ الْأَبِ) چاکہ کاری له گهل باوک (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ) هاوهلی بهریری پیغه مبهری خودا ﷺ ، ناکوکیه کی زور ههیه لهسه ر ئهوهی که ناوی خوی و باوکی چیه ، و تراوه عبدالرحمن کوری صخره و تراوه عبدالله کوری عانذ الدوسی یه ، النووی له چهند شوینیک له کتیه کانیدا دهلیت : ناوی ابو هریره عبدالرحمن کوری صخره ئهوه بوچوونی دروسته له نیوان سی بوچوون ، هه موو فهرمووده ناسان کوکن لهسه ر ئهوهی که ههچ هاوهلیک هیندهی نه بوهریره فهرموودهی نه گپراوتهوه ، ۵۳۷۴ فهرموودهی ههیه ، له نیوان کاتی حوده بییه وسالی خیبر دا موسلمان بووه ، وه کوچی کردووه بو مدینه

وله (الصفه)^(۱) دانیشتروه ، ده‌لیت : ئیوه ده‌لین ئه‌بو هریره زور فرموده له پیغمبه‌ری خوداوه ﷺ ده‌گیرینه‌وه ، له جزوری خودادا یه‌کتر ده‌بینینه‌وه ، من پیاویکی هزاربووم ، له‌گه‌ل پیغمبه‌ری خودا ﷺ ده‌مامه‌وه تنه‌ها به‌وه‌ی سکم برسی نه‌بیّت رازی بووم ، کۆچه‌ریه‌کان له بازار سهرقالی کرین وفرۆشتن بوون ، وه پشتیوانه کانیش به‌رپوه‌بردنی مال وسامانه‌کانیان سهرقالی کردبوون ، ناماده‌ی کۆرپکی پیغمبه‌ری خودابووم فرمودی : کیّ چارۆکه‌که‌ی راده‌خات هه‌تا له وته‌که‌م ده‌مه‌وه ، پاشان بوّ خو‌ی کۆی بکاته‌وه ، ئیدی هه‌رگیز نه‌وه‌ی له منی بیستوهه هیچی له بیرناچیت ، من چارۆکه‌که‌م ر‌اخست هه‌تا له وته‌کانی بوویه‌وه ، پاشان کۆمکرده‌وه ، سویند به‌وه نه‌فسه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته له دوای ئه‌وه هیچ شتیکم له بیر نه‌چوو که لیّم ده‌بیست ، ئین اسحاق ده‌لیت : هه‌ندیك له هاوه‌له‌کانم له ئه‌بوهریره‌وه بوّیانگیرامه‌وه که وتویه‌تی : ناوم له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا عبدشمس کوری صخر بوو ، پیغمبه‌ری خودا ﷺ ناوی عبدالرحمن لیّنام ، وه نازناوی ئه‌بوهریره‌شم بوّیه لیّراوه چونکه من پشیله‌یه‌کم دۆزییه‌وه خستمه نیّو مه‌چه‌کی جله‌که‌مه‌وه ئیدی پیّم وترا ئه‌بوهریره ، الترمذی

---

(۱) . شوئیکی تایه‌ت بوو به‌وه هاوه‌لانه‌ی پیغمبه‌ری خودا ﷺ که هه‌زار ونه‌داربوون وبیّ مال و‌حالیبوون له کۆتای مزگه‌وته‌که‌ی پیغمبه‌ری خودا ﷺ بوو ، ، و‌تیایدا ده‌مانه‌وه .

به سه نه دیکى حسن له عبیدالله کورى رافع گيړاويه تيبه وه ده لیت : نازناوى
 نه بوهریره م له بهر نه وه لیتره کاتیک که شوانى مهر و مالاتى مالى باوکم
 بووم ، پشيله يه کى بچکوله م هه بوو به شه و ده مخسته سه درايک ، نه گهر
 روژ هه له اتبا له گهل خوّم ده مبرد ، ياريم پیده کرد ، ئیدی نازناى نه بوهریره يان
 لینام ، وه نویژى له سهر عائشه رضی الله عنها کردووه ، بوخارى ده لیت له سالى
 ۵۷ مردووه له کوشکه کهى خوى له العقیق وگواستیانه وه بو مه دینه .

(قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: "أُمَّكَ". قَالَ:
 ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: "أُمَّكَ". قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: "أُمَّكَ".)، ده لیت : وترا : نهى
 پیغه مبهرى خودا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گهل کى چاکم ، فهرموى : دایکت ، وتى پاشان
 کى ، فهرموى دایکت ، وتى : پاشان کى ، فهرموى : دایکت ، (قال: ثم
 من؟ ثم عاد الرابعة ف) قال : "أباك". ، وتى پاشان کى (جاری چواره م
 دووباره ی کرده وه) فهرموى باوکت .

نهم فهرمووده يه گه وره یی فه زلی دایک وپاشان باوک ده سه لمیتت که به
 دريژى له فهرمووده کانى پیشتز باسکرا .

وهاوه‌لپر یارده‌ر ، وه هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر تاوانیکی گه‌وره ئه‌نجام‌بدات ، وه ده‌لین : هه‌ر که‌س هه‌لگری بیرى ئی‌مه‌بی‌ت تاوانی گه‌وره‌ش ئه‌نجام‌بدات پیی کافر نابیت ، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی جگه‌ له‌ ئی‌مه‌ن و تاوانی گه‌وره ئه‌نجام ده‌ده‌ن کافرن .

(فَأَصَبْتُ ذُنُوبًا لَا أَرَاهَا إِلَّا مِنَ الْكَبَائِرِ) هه‌ندیک تاوانم کرد وام ده‌بینی که له تاوانه گه‌وره‌کانه ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری بیرى خه‌وارجه‌کان که موسلمان به تاوان له ئاینی ئیسلام ده‌رده‌که‌ن .

(فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِابْنِ عُمَرَ . قَالَ : مَا هِيَ ؟ قُلْتُ : كَذَا وَكَذَا) ئه‌وه‌م باسکرد بۆ عبدالله‌ی کورپی عمری کورپی خه‌تاب رضی‌الله‌عنهما وتی : چین ئه‌و تاوانانه‌ی ئه‌نجام‌تاوون ؟ وتم : ئه‌و تاوانه وئه‌و تاوانه ، ئه‌مه پۆشینی تاوان وباسنه‌کردنی تیدایه که ئه‌گه‌ر پیویست نه‌بوو باش‌ترویه به‌شاراوه‌ی بمی‌تته‌وه ، (قَالَ : لَيْسَتْ هَذِهِ مِنَ الْكَبَائِرِ ، هُنَّ تِسْعٌ : الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ، وَقَتْلُ نَسَمَةٍ ، وَالْفِرَارُ مِنَ الرَّحْفِ ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَةِ ، وَأَكْلُ الرِّبَا ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ ، وَالْحَادُّ فِي الْمَسْجِدِ ، وَالَّذِي يَسْتَسْخِرُ ، وَبِغَاءُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْعُقُوقِ) وتی : ئه‌مه له تاوانه گه‌وره‌کان نییه ، تاوانه گه‌وره‌کان نو تاوانن : هاوه‌لپر یاردان بۆ خودا جَلَّالٌ ، وکوشتنی نه‌فس ، وه‌له‌هاتن له رۆژی رۆوبه‌روو بوونه‌وه‌ی دوژمنان له مه‌یدانی شه‌ر ، وتۆمه‌تبارکردنی ئافره‌تی داوین پاک به‌زینا ، وخواردنی سوو ، وخواردنی مالی هه‌تیوو ، وستهم وده‌ستدریژی‌کردنه‌ سه‌ر خه‌لك له نیو مزگه‌وتدا ، وبه‌کرئ گرتنی کریکار وپینه‌دانی کریکه‌ی یان گالته‌کردن به‌ مروؤ

وسوکایەتی پیکردنی که هەردوو ماناکە لە یەکەوێ نزیکن چونکە کەسێک که کریکارێک بۆ ئیشیک بە کری بگریت و مافی نەدات ئەوێ گالته پیکردن وسوکایەتی کردنە بەرامبەری ، وگریانی دایک و باوک لەبەر خراپ بوونی مندالە کەیان لە گەلیان .

(قَالَ: لِي ابْنُ عُمَرَ: أَتَفْرُقُ النَّارَ، وَتُحِبُّ أَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟) ئیبن عمر رحمته الله پێی وتم : ئایا دەترسیت لە ئاگر ، مەبەست ئاگری دۆزەخە ، و حەز دەکەیت بچیتە نیو بەهەشتەوێ ؟ ئەمە هاندان و ئومید بەخشین و بێ هیوانە کردنی تاوانبارە ، (قُلْتُ : إِي، وَاللَّهِ) وتم : بەلێ سویند بەخودا ! ، (قال: أَحْيِي والدك؟) ، وتی : دایک و باوکت لە ژياندا ماون (قُلْتُ: عِنْدِي أُمِّي) وتم : دایکم ماوێ و لای من دەژی ، (قَالَ: فَوَاللَّهِ! لَوْ أَلَنْتَ لَهَا الْكَلَامَ ، وَأَطَعْتَهَا الطَّعَامَ، لَتَدْخَلْنَ الْجَنَّةَ مَا اجْتَنَبَتِ الْكِبَائِرَ) وتی : سویند بەخودا ئەگەر بە نەرمی قەسە لە گەلدا بکەیت و نانی بەدەیت ، بە دلنیا یەوێ دەچیتە بەهەشتەوێ ، ئەمەش هاندانی تێدایە بۆ کاری باش ، وێ سووربوونی مرۆف لەسەر بۆچوونەکانی چونکە ئیبن عمر رحمته الله جەختی لەو وتانە ی خوی کردووێتەوێ بەوێ سویندی خواردووێ کە ئەگەر ئەو کردووێ باشانە لەگەل دایکیدا ئەنجامدات دەچیتە بەهەشتەوێ .

ئەم ئەترە سوودی ئەوێ لێدەگریت کە زانیان دەتوانن ئەو کێشانە بە هوێ توندەرەووییەوێ سەرھەل دەدەن بەزانستی قورئان و سوننەت چارەسەری بکەن ، ئەوێ بەراستکردنەوێ بۆچوونی هەلە ی کەسانی نەفام و نەشارەزا

له ئایینی خودا ، وه به مژدهی پیغه مبهری خودا ﷺ زانای خوداناس تا رۆژی دوایی لهم ئومه ته بهردهوام بوونیان ده بیته به بهلگه ی ئه وه فرمورده ی که ده فهرمویت : ((يَحْمِلُ هَذَا الْعِلْمَ مِنْ كُلِّ حَلْفٍ عُدُولُهُ يَنْفُونَ عَنْهُ تَأْوِيلَ الْجَاهِلِينَ وَانْتِحَالَ الْمُبْطِلِينَ وَتَحْرِيفَ الْغَالِينَ)) ، وه ههروهه ها ئه وه ی که پیویسته کهسانی ناشارهزا نه کرینه پیشه وای موسلمان بو ئه وه ی به نه فامی فهتوای چه واشه کارانه یان بو نه دهن ، وه پیویسته له سه ر خه لکیش هوشیاربن و بزنان پیداویستی ئاینه که یان لای چ جوره که سانیکه وه ده ست ده خه ن ، وه به لگه ی ئه وه شی تیدایه که تاوانه کان دابهش ده بن بو تاوانی گه وره وتاوانی بچووک ، به لام دیاریکردنی سنوری تاوانی گه وره وبچووک زانایان زور ناکون له سه ری ، تا راده یه که هه ندیک زانا به باشیان دانه ناوه که هیچ تاوانیک به بچووک دابنریت له روانگه ی ئه وه ی سه ریچی خودای بالا دهسته ، وه که ده لاین ئه م ، تاوانه بچووک مه به ستیان ئه وه یه له ئاست تاوانیکی له خو ی گه وره تره ، به لام ئه وه ی راستی یه کومه لیک زور به لگه له قورئان وسونه تدا هاتوره به روونی به لگه ن له سه ر ئه وه ی تاوانه کان جیاوازیان هه یه وه هندیکیان پینان

ده گوتریت (الکبائر) خودا ﷻ : ﴿إِنْ يَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا

نُهْنُونَ عَنْهُ نَكَفَرْنَا عَنْكُمْ سَعِيَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

(النساء) ، وه ده فهرمویت : ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأَلْثَمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا

عَظِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ (الشوری) ، وه ده فهرمویت : ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ

الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَعْفِرَةِ ﴿۳۳﴾ (النجم) ، ديسان
 ناکۆکن لهووی پیناسەئە تاوانی گەورە بکەن : وتراوه : ئەو تاوانە گەورەئە
 کە هەدی بۆ دیاریکراوه ، وه وتراوه : ئەو تاوانە گەورەئە هەرەشەئە توند
 له ئەنجامدەرانی کراوه ، وه تراوه : ئەو تاوانەئە له قورئاندا دەقی لەسەر
 هاتیبەئە کە حەرەمە تاوانی گەورەئە ، وه چەندان بۆچوونی تریش کە هەرئە کە
 له خاوەنی ئەو بۆچوونانە هەندیک تاوانی گەورەئەئە باسکردوو ، ديسان
 ناکۆکیەکی زۆر هەئە ئایا تاوانە گەورەئە کان دەتوانیبەئە بژمیردیبەئە یانا ،
 الواحدی دەلیبەئە : ئەووی راستی یە تاوانە گەورەئە کان چوارچۆئەئەکی
 دیاریکراوی نیبە خەلکی بیزان ، وه ئەووی کە دەلیبەئە نو تاوان مانای
 سنوردارکردنی ناگەئەئەئە چونکە ئاشکرایە کە تاوانە گەورەئە کان زۆر لهو
 ژمارەئە زیاترە وه کە دزیکردن و درۆکردن و زیناکردن و جادوگەری .... ، وه
 خرابی و گەورەئەئە هەرئە کە لهو تاوانانە کە پێویستە موسلمان خۆئەئەئە
 پاریزبەئە ، وه بوخاری ﷺ ئەم ئەثرەئە بۆئە لێرە باسکردوو بۆ ئەووی
 پێشانی بدات خرابوون له گەل دایک و باوک له ریزی تاوانە گەورەئە کان ، وه
 ئەووی چاکەکردن له گەل دایک و باوک هۆکاریکە بۆ چوونە بەهەشت ، وه
 ئەووی کە دەتواندیبەئە سویند بخوریبەئە بۆ ئەووی داوای ئەووی لیبکریبەئە .

فەر موویا هه

عن عروة قَالَ : ﴿ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ ﴾ ﴿٢٤﴾ ﴿الإسراء﴾
 قَالَ : "لَا تَمْتَنِعْ مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّاهُ".

(عن عروة) كورپی زبیر كورپی العوام الأسدی یه نازناوی ئه‌بو عبدالله یه ، سالی ۲۹ له سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تی عمر الفاروقدا له دایك بووه ، یه‌کیكه له كهوت فقیهه‌كه‌ی مه‌دینه ، وه یه‌کیكه له زانایانی تابعیه‌كان خوشكه‌زانی عائشه‌ی دایکی ئیماندارانه رضی الله عنها ، العجلی ده‌لیت : خوی به هیچ فیتنه‌یه‌كه‌وه سه‌رقال نه‌کردووه ، والزهری ده‌لیت : عروه ده‌ریایه به‌دۆلكه له‌كه‌دار نابیت ، وه ئیبن شوذب ده‌لیت : هه‌موو شه‌ویك چاره‌کیکی قورئانی ده‌خویند ، وه كاتیک مرد به‌رۆژوو بوو ، وسالی ۹۴ مردووه .

قَالَ : ﴿ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ ﴾ ﴿٢٤﴾ ﴿٢٤﴾ ، ئیبن كثیر رحمته ده‌لیت : به‌كرده‌وه خاکی بوونی خۆتیان بۆ به‌سه‌لینه ، السعدی رحمته ده‌لیت : خاکی به‌به‌رامبه‌ریان ، سه‌ركز وه به‌زه‌یی به‌به‌رامبه‌ریان ، له وه‌شدا چاوه‌روانی پاداشی خودابه ، نه‌وه‌ك به‌هوی ترس بیت لییان یان چاوه‌روانی مال و سامانیان بیت ، یان هه‌رشتیکی تری هاوشیوه‌ی ئه‌وانه كه مروؤ له‌سه‌ری پاداشت نادریته‌وه ، (قَالَ : "لَا تَمْتَنِعْ مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّاهُ") عروه رحمته له لیکدانه‌وه‌ی مانای ئه‌و نایه‌ته‌دا وتی : هه‌رشیتك كه دایك و باوك بییان خوشه

بویانی دابین بکہ ومہبہ ریگر لہبہر بہدہستہینانی بویان ، بہمہرجیک ئہو شتہی دہیانہویت وداوای دہکہی سہریپچی خودا نہبیت یان بو سہریپچی خودا بہ کارنہہینریت .

ئین القیم ﷺ دہلیت : مانای ئہوہی بالّ دراوہتہ پالّ خاکیبون وزہلیلہ ئہوہیہ کہہ خاکۃ بوون بالکی معنوی ہدیہ بہو شیوہیہ کہہ گونجاوہ نہوہک بالّ لہ پەر ، الشقیطی ﷺ دہلیت : دہست لیّہ بہ راستی بہ کارہینراوہ ، چونکہ (جناح) لہ راستیدا بہ مہچہک وبالّ وبازوش دہوتریت ، (الخفض) یش بہ مانای راستہقینہی خوۃ بہ کارہاتوہ کہہ دژی بہرزکردنہوہیہ ، لہبہر ئہوہی ئہو کہسہی دہیہویت لہ کہسیک بدات دہستہکانی بہرزدہکاتہوہ ، وہ ئہو کہسہی دہیہویت خاکیبون وبہزہیی بنوییت دہستہکانی نزمدهکاتہوہ ، بہوہش فرمانکردن بہ داگرتنی دہستہکان لہ ئاست دایک وباوک خوازراوہ بو نہرم ونیانی نواندن وخاکیبون لہ گہلیان .

بابُ جزاء الوالدين

فهر مومووا به
له شنه به

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((لَا يَجْزِي وُلْدٌ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ)).

(بابُ جزاء الوالدين) ، پاداشتی دایک و باوک ، (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لَا يَجْزِي وُلْدٌ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ"))) ، نه بوهریره رحمته الله دهلیت : پیغه مبهه خودا صلی الله علیه و آله فهرمووی : مندال پاداشتی باوکی ناداته وه نیلا به وه نه بیّت بیسینت به کویله ی و بیکریتته وه و نازادی بکات ، السنندی رحمته الله دهلیت : نه م فهرمووده یه به لگه ی نه وه ی تیدایه که کویله وه ک تیاچوو وایه ، وه ک نه وه وایه به کرینی ورزگار کردنی له و تیاچوونه گه راپیتته وه بو ژیان ، مندال به و کرده وه ی هاوتای کرداری باوکی دهکات ، چونکه باوک هوکاری بوونیه تی ، به هو یه وه مندال له نه بوونه وه هاتووته بوون .

الجزری رحمته الله دهلیت : مانای نه وه نییه که ده بیّت دوای کرینی نازادی بکات ، چونکه زانایان کوران که باوک نه گهر کوره که ی بوو به خاوه نی

یہ کسہر نازاد دہبیت ، بہ لکو مانای ئہوہیہ ئہ گہر کپی و بوو بہ خواہنی بہو
 خواہنداریہ تیہ باوکہ نازاد دہبیت ، لہ بہر ئہوہی کرینہ کہ ہوکاری نازاد
 بوونہ کہیہ تی و نازاد کرنہ کہ دراوہ تہ پالی ... المبارکفوری ﷺ دہلیت :
 ئہوہی دہلیت زانایان کوڑان کہ ئہ گہر کوڑ بوو بہ خواہنی باوکی باوکہ کہ
 یہ کسہر نازاد دہبیت جیگہی تیپرامانہ ، چونکہ ہندیک لہ ظاہریہ کان
 بوچوونیان وایہ باوک نازاد نابیت تہنہا بہوہی کوڑہ کہی بییت بہ خواہنی
 بہ لکو دہبیت کوڑہ کہ نازادی بکات بہ بہ لگہی ئہم فہرمودہیہ .

الصنعانی ﷺ دہلیت : بہ لگہی ئہوہی تیڈایہ بہ تہنہا کرینی نازاد
 نابیت بہ لکو پیویستہ دوای کرینی نازادی بکات ، ئہوہش بوچوونی
 ظاہریہ کانہ ، وہ جہور دہلین : باوک تہنہا بہ کرینی نازاد دہبیت ، وہ وشہی
 (فیعنتہ) یان بہوہ لیکداوہ تہوہ لہ بہر ئہوہی کرینہ کہی ہوکاری
 نازاد بوونہ کہیہ بہ مجاز دراوہ تہ پالی ، شاراوہ نیہ کہ راستی رہوالہ تی
 وشہ کان بنچینہیہ ومانای تری لای لینا کریتہوہ مہ گہر بہ لگہیہ کی تر ہدبیت
 دہریخات کہ رہوالہ تہ کہ مہ بہست نیہ ، بہ لام ئہم فہرمودہی سمرہ
 دہلیت پیغہ مہر خودا ﷺ فہرمودہی تی : (مَنْ مَلَكَ ذَا رَحِمٍ مَحْرَمٍ فَهُوَ حُرٌّ) ئہو
 رہوالہ تی گورپوہ ، ئہم فہرمودہیہ بہ لگہیہ لہ سہر نازاد کردنی باوک وہ
 ہر وہا بو دایکیش جگہ لای داود ﷺ .

فہر موویا ہ ۸ نوابہر

عن أبي بردة ؛ أَنَّهُ شَهِدَ ابْنَ عُمَرَ ، وَرَجُلٌ يَمَانِيٌّ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ حَمَلٌ أُمُّهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ
يقول:

إِنِّي لَهَا بَعِيرُهَا الْمُدَّلُّ ... .. إِنَّ أُدْعِرَتْ رِكَابُهَا لَمْ أُدْعِرِ

تَمُّ قَالَ: يَا ابْنَ عُمَرَ! أَتُرَانِي جَزَيْتُهَا ؟ قَالَ : لَا. وَلَا بِزِفْرَةٍ وَاحِدَةٍ ، ثُمَّ طَافَ ابْنُ
عُمَرَ ، فَأَتَى الْمَقَامَ ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ. ثُمَّ قَالَ: يَا ابْنَ أَبِي مُوسَى! إِنَّ كُلَّ رَكَعَتَيْنِ
تَكْفُرَانِ مَا أَمَامَهُمَا.

(عن أبي بردة) : کوری أبو موسی الأشعریة ، ئین حبان دهلیت : ناوی عامره
شهر عزان وقازی کوفه بووه ، له سالی ۱۰۴ مردووه که تهمه نی لهو کاته
له ۸۰ سال زیاتر بوو ، ئین المدائنی دهلیت : نه بوموسی نهم کوره ی له دایک
بوو له سهرده می خه لافه تی عثماندا حویلده عنه یان له خه لافه تی عمردا حویلده عنه
کاتیک نه میری شاری به صره بوو ، (أَنَّهُ شَهِدَ ابْنَ عُمَرَ) ئین عمری بینی
(وَرَجُلٌ يَمَانِيٌّ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ حَمَلٌ أُمُّهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ يقول): پیاوکی یهمه نی ته وافی
ده کرد به دهوری که عبه دا — ودایکی به کولوه و گرتبوو — ده یگوت : (إِنِّي لَهَا
بَعِيرُهَا الْمُدَّلُّ ..... إِنَّ أُدْعِرَتْ رِكَابُهَا لَمْ أُدْعِرِ) من حوشتی سهر کرز کرآم
بو ی ، نه گهر حوشت سواریه که بترسییت من دایکم ناترسیتم و گویرایه لی
ده که م ، (تَمُّ قَالَ: يَا ابْنَ عُمَرَ! أَتُرَانِي جَزَيْتُهَا؟) پاشان وتی نه ی ئین عمر : وَا

دەبىنى بەم کردەو دەھەم پاداشتى داىكمم داىتتەوہ ، (قَالَ : لَا ، وَلَا بِزَفْرَةٍ وَاحِدَةٍ) وتى : نەخىر ، تەنھا پاداشتى ھەلكيشانى يەك ھەناسەى بە ئازارىت نەداو تەوہ ، ئەو جوړە ئازارەى ھەلكيشانى ھەناسە بە تايبەت لە كاتى مندالبووندا بو داىك دىت زور بە ئيش وئازارە ، (فَاتَى الْمَقَامَ ، فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ) ھاتە لای مەقامى ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام دوو ركات نوئژى كرد ، (ثُمَّ قَالَ) پاشان وتى ، (يَا ابْنَ أَبِي مُوسَى!) : عبدالله كورپ قيس كورپ سليم الأشعريه ، ھاوھلئكى ناسراوى پىغەمبەرى خودايە صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، عمر و عثمان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كردويانە بە كار بە دەست ، وە ئەبو موسى يەكئك بوو لە دوو داوھرە كەى رۆژى صغين سالى ۵۰ مردووہ وە و تراشە دوای ئەوہ مردووہ ، وە كوچى حەبەشەى كردووہ و بوو تە كار بە دەستى زبید و عدن لە يە مەدن و كوفە و بە صرە بو عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وە لە سەر دەستى شارى (تست) و چەند شارئكى تر ئازاد كراون ، ۳۶۰ فەرموودەى ھەبە ، (إِنَّ كُلَّ رُكْعَتَيْنِ تَكْفُرَانِ مَا أَمَامَهُمَا) ھەموو دوو ركات نوئژئك دەبنە كە فارەتى پيش خوئان .

(مقام) فقیهەكان و پرافەكارانى قورئان ناكوكن كە ئايا مەبەست لە (مقام ابراهيم) چى يە ؟ ھەندئكيان دەلئین : برىتى يە لەو بەردەى كە ناسراوہ لای خەلك لە پشتیوہ دوو ركات نوئژى سوننەتى تەواف دەكەن وە ئەو ئايەتەى خودا دەفرموئت : ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (البقرة) ، ئامازەى دروستى ئەم بوچوونەى تئدايە ، وە ھەندئكى ديكەيان دەلئین : ئەو بەردەيە كە پىغەمبەر ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام كاتئك ديوارى كەعبە بەرزبوويوہ

نہیدہ توانی بہر دہ کانی دیوارہ کہ بہرز بکاتہ وہ چوہ سہری بہر دہ کانی لہ
إسماعیلی کوری عَلَيْهِ السَّلَام و ہر دہ گرت - پیہہ کانی پیغہ مہر ابراہیم عَلَيْهِ السَّلَام
شوینہ واری لہ سہر بہر دہ کان کہوت ، السدی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دہ لیت : (مقام) ئہ و
بہر دہ یہ کہ خیزانہ کی اسماعیل عَلَيْهِ السَّلَام خستہ ژیر پی ابراہیم عَلَيْهِ السَّلَام کاتیک
سہری شورڈ ، الحسن و قتادہ والربيع کوری ئہ نہس وادہ لین ، القرطبی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
دہ لیت : بؤچوونی راست لہ دیاریکردنی مقام دا بؤچوونی یہ کہ مہ .

فہر موودہی ۸ جہا بہر

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُبَايِعُهُ عَلَى
الهِجْرَةِ، وَتَرَكَ أَبُوهُ يَبْكِيَانِ، فَقَالَ: "ارْجِعْ إِلَيْهِمَا، وَأَضْحِكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا".

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) كورپی العاص كورپی وائل كورپی هاشم كورپی
سعید القرشی یه ، نازناوی ئەبو محمدە وه وتراوه ئەبو عبدالرحمن ، وه دایکی
ناوی رائطه کچی منبه ، وه تراوه ناوی العاص بووه کاتیک موسلمان بووه
ناوه کهی گۆرپوه بو عبدالله ، تهنها ۱۱ سال له باوکی مندان تر بوو ، پیش
باوکی موسلمان بووه ، کهسیک بووه زۆر له په رستشدا خوی ماندوو
کردوو وه وهولیداوه ، وزانستیکی زۆری هه بووه ، ئەبوهریره " ده لیت :
هیچ کهس له من زیاتر فەر موودەئ له پیغه مبهری خوداوه ﷺ نه گیراوه ته وه
عبدالله کورپی عمرو رضی اللہ عنہما نه بیئت ، چونکه ئەو دهینوسییه وه من
نهمده نوسییه وه ، ئەحمەد کورپی حەنبەل رضی اللہ عنہ ده لیت : له شه وگاری (الحررة)
مردوووه ، که مانگی ذوالحجهی سالی ۶۳ بووه ، وه له شوینیکی تر دا
ده لیت سالی ۶۸ مردوووه ، وه چەند سالیکی تر ده ربارهی مردنی وتراوه ،
وه ههروهها ناکوکی ههیه له شوینی مردنه کهی وتراوه له مه ککه مردوووه وه
تائف ومصر وفه لستینیش وتراوه ، ۷۰۰ فەر موودەئ گیراوه ته وه ، وبه

ئەدەب ۋە ئارامىيە ۋە سەرزەنشتى باۋكى دەكرد لەۋەى لە فیتتەدا جەنگاۋە ، ۋە دەيگوت : من چىم داۋە لە شەرى صفىن ؟ يان چىم داۋە لە شەرى لە گەل مۇسلمانان ، يان بريا ۲۰ سال پيش ئەم كيشانە مردبام .

(قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُبَايِعُهُ عَلَى الْهَجْرَةِ) وتى :
 پياۋيک هات بۆ لای پيغەمبەر ﷺ بەدیعەتى بداتى لەسەر ئەۋەى كۆچ بکات ،
 (وَتَرَكْ أَبُوبِهِ يَبْكِيَان) ۋە دايك ۋە باۋكى بەجىھىشت بوو دەگريان ، (فَقَالَ:
 "ارْجِعْ إِلَيْهِمَا، وَأَضْحِكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا") پيغەمبەر چ پيى فەرموو :
 بگەرپەرۋە بۆ لايان ، بيانھىنە پىكەنين ، ۋەك چۆن بوۋىتە ماىەى گريانان .

بەدیعەت پىدان گوزارشتە لە گرىبەستىك لەنىۋان دوۋكەسدا يان دوو لايەندا بەۋەى ھەرىەكەيان ئەۋەى بەرامبەرى ويستويەتى بيداتى ، زيد المدخلى رَحِمَهُ اللَّهُ دهلئت : ھىجرەت برىتيە لە گواستەۋە لە شارىكەۋە بۆ شارىكى تر ، ھىجرەتى يەكەم لە شارى كوفرەۋە بۆ شارى كوفر بوو ، كە ھەندىك لە ھاۋەلانى پيغەمبەرخودا ﷺ لە مەككەۋە كۆچيان كرد بۆ حەبەشە كە گاۋرېۋون ، لەبەر ئەۋەى پادشاىەكيان ھەبوو لە مەملەكەتەكەيدا خەلك ستمى لىنەدەكرا ، كە توۋشى نارەحتى وئيش وئازار كرابوون لە لايەن كافرەكانى قورەيش ۋە ھاۋەپەيمانەكانىانەۋە ئەۋ چوون بۆ حەبەشە ناۋرا ھجرەت ، بەلام ھجرەت بە ماناى شەرىكى كە ناۋى ھىترا بە بىرى مۇۋقدا دىت برىتى يە لە گواستەۋە لە ولاتى كوفرەۋە بۆ ولاتى ئىسلام ، ۋە لەبەر ئەۋەى مەككە ولاتى كوفرېۋو پيغەمبەرى خودا ﷺ

فەرمانی کرد بە ھاوہلانی کۆچ بکەن بۆ مەدینە ، وە ھەرکەس بیویستایە لە مەککەوہ یان لە ھەر شوێنێکی ترەوہ کۆچ بکات کۆچی دەکرد بۆ مەدینە ، بۆ ئەوہی پەیوہندی بکات بە پێغەمبەری ئیسلاموہ ﷺ ، بۆ ئەوہی لەوێ فیروی ئەحکامەکانی ئیسلام بییت و لە پیناوی خودا تییکوشتیت ، وە حوکمی کۆچ کردن نەسراوہتەوہ و ھەلنەگیراوە بە لکو پیویستە ھەركات ئەو ھۆکارانە بوونیان ھەبیّت کە ھۆکاری کۆچی پێغەمبەر ﷺ و ھاوہلانی بوو پیویستە موسلمان لەو شار و جیگەییە کۆچ بکات بۆ شوێنێک کە بتوانیّت حوکمەکانی ئایینەکەیی پیادە بکات ، انووی ﷺ دەلیت : ئەمە ھەمووی بە لگەییە لەسەر گەورەیی چاکە کردن لە گەل دایک و باوک ، وە ئەوہی کە لە جیھاد پیویستە ، وە بە لگەیی ئەوہی تیدایە بۆ ئەو زانیانەیی کە دەلین : دروست نییە مرۆف بجیّت بۆ جیھاد بە بی پرسی دایک و باوکی بەو مەرجەیی موسلمانین .

وہ پیویستی گۆرایەلی دایک و باوک و حەرامی ئازاردانیان بە ھەرشیوہیەک و پەلە کردن لە بە دەستھێنانی رەزامەندیانی تیدایە .

فهر موویا ۸ بازگاہ بهر

عن أبي مُرَّة مَوْلى أُمِّ هَانِي ابْنَةِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ رَكِبَ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ إِلَى أَرْضِهِ ب (العقيق) فَإِذَا دَخَلَ أَرْضَهُ صَاحَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا أُمَّتَاهُ! تَقُولُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. يَقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا. فَتَقُولُ: يَا بُنَيَّ! وَأَنْتَ. فَيَجْزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا وَرَضِي عَنْكَ، كَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا" قَالَ: مُوسَى: كَانَ اسْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ: عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو .

(عن أبي مُرَّة) مولای أم هانیء ، وه دهوتریت مولای عقيله ، ناوی یزید الهاشمی حجازی یه به نازناوه که یه وه ناسراوه ، (أُمِّ هَانِي ابْنَةِ أَبِي طَالِبٍ) الهاشمی یه ، ناوی فاخته یه ، وه و تراوه هند ، خوشکی دایک و باوکی علی یه رحمته ، و ناموزای پیغه مبهری خودایه صلی الله علیه و آله ، خیزانی هبیره کوری أبو وهب المخزومی یه ، ماووه یه ک دوای مردنی علی برای مردووه له خه لافه تی معاویهدی کوری ابوسفیان رحمته ، له روژی نازاد کردنی شاری مه که که موسلمان بووه ، الاثیوبی ده لیت : پیغه مبهر خودا صلی الله علیه و آله خوازیتنی کردووه .

(أَخْبَرَهُ "أَنَّهُ رَكِبَ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ إِلَى أَرْضِهِ ب (العقيق)) نه بومره بو أم هانسی گپراوه که له گهل نه بوهریره دا سواربوو چوو بو سهردانی زهویه که ی له (العقيق) ، (فَإِذَا دَخَلَ أَرْضَهُ صَاحَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

یا اُمَّتَاهُ) ئە گەر بچوایه ته نیو زهویه که یه وه ، به دهنگی بهرز هاواری ده کرد ،
 (السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا أُمَّتَاهُ) ئە ی دایکه ، ئەوه ی تیدایه که سه لام
 کردنه له سه ر ئەوه یه که دیت ، (تَقُولُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)
 دایکی له وه لامیدا ده یگوت : (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) ، ئەوه ی
 تیدایه که سه لام ده بیته به باشترین شیوه یان وه کو خوی وه لام بدریته وه
 چونکه خودای بالاده ست ده فرمویت : ﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِحِجَّتِهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ
 مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ (النساء) ، (يَقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ كَمَا رَبَّنِي صَغِيرًا).
 ئەبوهریره " ده یگوت : خودا رهمت لیبات ئە ی دایکه له بهر ئەوه ی به
 مندالی په روه رده ت کردم ، ئەمه دانپیدانانی فهزل وچاکه ی دایکه ، (فَتَقُولُ:
 يَا بُنَيَّ! وَأَنْتَ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا وَرَضِيَ عَنْكَ، كَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا) ، دایکی
 ده یگوت : ئە ی کوره کهم تۆش خودا پاداشتی چاکه ت بداته وه ولیت رازی
 بیت له بهر ئەوه ی به چاکه کرده وه له گه لدا ده که یته که گه وره بوویت ،
 ئەمه ش نکولی نه کردنی دایکه به رامبه ر ئەو چاکه ی نه وه که ی له گه لیدا
 ده یکات له کاتی پیریدا ، (قَالَ: مُوسَى: كَانَ اسْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ: عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو)
 موسی کوری یه عقوب الزمعی یه ، ده لیت : ناوی ئەبوهریره عبدالله کوری
 عه مروه ، له باسی ژبانی ئەبوهریره باسی ناکوکی زانایانمان کرد له سه ر
 ناوه که ی عبدالله کوری عه مرو یه کیکه له و بو چوونانه .

ٺٺبو منصور رڪڙالله دهليٽ : عهروب به هموو رڀره وڀي ٺاو كه لافاو شهي ڪرديٽ و فراواني ڪرديٽه وه دهليٽن (عقيق) ، له وانه يه ٺم (عقيق)هي ٺره ٺو چه مه بيٽ كه پڙوه وه له شيوي ذوالحليفه وه نزيكه .

زانايان ناڪوڪن له وه ي ٺايا به جگه له (السلام عليڪم) موسلمانان ده توان ڪاٽيڪ به يه ڪگه يشتن گفترگو ده ست پي بڪهن به وٽني (به ياني باش وٺوره باش) هر شتيڪي تري له و بابه ته له بري (السلام عليڪم) ؟ (اللجنه الدائمه) (۹۹۰۸) دا دهليٽ : سه لامي ٺيسلام بريتي يه له (السلام عليڪم) ٺه ڪر (ورحه الله وبرڪاته) شي بو زياد بڪات باشتره ، وه ٺه ڪر دواي ٺه وه ٺو كه سه ي پي ده گات پي بلٽ : به يانيت باش بو نمونه هيچي تيڊا نبيه ، به لام ٺه وه ي له ڪاٽي به يه ڪگه يشتندا ته نها بلٽ : به يانيت باش به بي ٺه وه ي بلٽ : (السلام عليڪم) ، ڪاريڪي خرابي ڪردوه .

وه ٺين عثيمين رڪڙالله دهليٽ : ٺه ڪر كه سيڪ به رڀره به ره ڪه ي كه سيڪي بياوره بوو پي گه يشت دهليٽ : به ياني باش وه مه به ستيشي ٺه وه بيٽ به يانيه ڪي باش بو خوي وبرا موسلمانانه ڪاني .

باب عقوق الوالدين

فهرمووگاه ۸ باوازاگاه بهر

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَا أُنبئُكُمْ بِأكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟" ثَلَاثًا. قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: "الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ" مَا زَالَ يُكْرِمُهَا حَتَّى قَلَّتْ لَيْتُهُ سَكَتًا.

(عقوق الوالدين) خراپه وسه‌ریچیکردن له‌گه‌ل دایک و باوک و پیشیلکردنی مافه‌کانیان ، (عَنْ أَبِي بَكْرَةَ) ناوی نفعی کوری الحارثی کوری کلده کوری عمرو کوری علاج أبوسلمه الثقفی یه ، هاوه‌لی پیغهمبه‌ری خودایه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وه وتراوه : ناوی (مسروح)ه و باوکی به‌نده‌ی الحارث کوری کلده بوو ، وه بو‌یه پیی وتراوه نه‌بوبره چونکه له کوشکی تائفه‌وه به چهرخه‌یه‌ک هه‌له‌ات بو لای پیغهمبه‌ری خودا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وله‌و رۆژه‌دا نازادی کرد ، حسن البصری ده‌لئیت : کهس له هاوه‌لانی پیغهمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌هاتوو به‌صره له نه‌بوبره و عمران کوری حصین باشرییت ، العجلی ده‌لئیت : له هاوه‌له زۆر به‌رپزه‌کانی پیغهمبه‌ری خودا بوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وه چل کوری هه‌بووه هه‌موویان کهسانی چاونه‌ترس وقاره‌مان و به‌جهرگ وزمانپاراو و ده‌ستگوشادبوون ،

سعیدی کورپی المسیب دەلیت : عمر کورپی الخطاب رحمته الله عليه جەلدهی له ئەبوبرکە و نافع کورپی الحارث و شبل کورپی معبدا داوہ ، دواتر داوای تەوبەکردن و پەشیمان بوونەوێ لیککردن نافع و شبل تەوبەیانکرد و گەواھیدانی لیۆەرگرتن ، بەلام داوای تەوبەکردن و پەشیمان بوونەوێ له ئەبوبرکە کرد ، رەتی کردەوێ ئیدی گەواھیدانی وەرناگرت^(١) ، وە ئەبوبرکە

(١) ئەو باسە بە کورتی بەم شیۆهێ : ئەبوبرکە و شبل کورپی معبد و الحارثی کورپی کلدە و زیاد کورپی أبیە پیکەوێ له ژووریک له سەربانی خانوویەک نوستبوون و مغیرە کورپی شعبەش له ژووریکی نەۆمی خوارەوێ ئەو خانووەدا نوستبوو ، بایەک هەلی کرد ، دەرگای ژوورەکە مغیرە کە کردەوێ و پێخەوێ کە لەسەر لادا ، بینیان مغیرە لە گەڵ ئافرەتیکدا نوستوو ، وتیان تووشی فیتنەیک بووین ، لەسەر ئەو باسە ئەبوبرکە و شبل و معبد گەواھیاندا کە جووتبوو لە گەڵیدا ، بەلام زیاد وتی : نازاخم جووتبوو لە گەڵیدا یانا ، بەلام دیم لە گەڵیدا نوستبوو ؟ ئیدی عمر کورپی خەتاب رحمته الله عليه جەلدهی له هەموویاندا جگە له زیاد نەبیّت ، داوای ئەوێ جەلدهی لیدان داوای تەبەکردن و پەشیمان بوونەوێ لیککردن شبل و معبد پەشیمان بوونەوێ ، بەلام ئەبوبرکە شیلگیربوو لەسەر و تەکە خۆی ، دەلین : ئەوێ مغیرە چوو تە لای ئافرەتیک بوو کە بە نەپتی مەرە کردوو ، بۆیە دەچوو لای و لە گەڵیدا دەنوست ، وە لەبەر ئەوێ عمر و تیبوی هەرکە سیکم بۆ بینن کە ژنی بە نەپتی مەرە کردیّت سزای دەدەم ، بۆیە بیانوی بەوێ بۆ خۆی هینایەوێ و نەیتوانی بەراشکاوی لای عمر بلیت بە نەپتی مەرەم کردوو ، مەزفی سونی دەبیّت گومانی باش بە هاوێ لانی پێغەمبەری خودا صلی الله علیه و آله بیات ، چونکە فەر موویەتی

((إِذَا ذُكِرَ أَصْحَابِي فَأَمْسِكُوا وَإِذَا ذُكِرَتِ النُّجُومُ فَأَمْسِكُوا وَإِذَا ذُكِرَ الْقَدْرُ فَأَمْسِكُوا)) :
 صححه الألباني في (صحيح الجامع) ، وه ده فرمودیت : ((لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي
 بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ)) رواه مسلم ، وه
 نه گەر هاوه لیک تووشی هه له وتاوانیک بوویت نهوا وهك مرؤف نهو کاره یان نه نجامداوه ،
 وئومیدی لیخو شبوونی تاوان وهه له کانیان ده کهین ونا بیئت مرؤفی سونی تانه له هاوه لان
 بدات ، چونکه زانایانی نه هلی سوننهت کۆران که هه موو هاوه لان عه دلن نه مه وهك
 دیفاعیک له مغیره " ، به لام نه بو بکره " هاوه لی له خوداترس ودونیا نه ویستی پیغه مبهری
 خودا ﷺ ، نابیئت نه وهی بۆ بکریتنه بیانوو که عمر رضی الله عنه گهوا هیدانی ره تکر دووه ته وه
 بۆ نه وهی فرموده ی لیوه رنه گیریت له بهر نه وهی گهوا هیدان وگیرانه وهی فرموده
 دوو شتی له یهك جیاوازن ، وه مهرج نییه هه رکهس جهلده ی لیبدریت که سیکی درۆزن
 بیئت ، له بهر نه وه بوخاری ١٣ فرموده ی له سه حیحه که یدا لیوه گیراوه ته وه که
 مسلم له ٨ لهو فرمودانه کۆکه له گه لی ، پینج فرموده بوخاری به تنها لیوه ی
 گیراوه ته وه و مسلم یهك فرموده ، له بهر نه وه ده بینیت موسلمانان هه موو کۆران
 له سه ر نه وهی که فرموده له نه بو بکره ریوایهت ده کریت ، به لام نه وهی که سیکی
 گو مرای دلنه خو ش بیئت وبلیت : نه بو بکره فرموده ی لیوه رناگیریت ، نه له بهر نه وهی
 به زانست وئیجهت داده وه نه وه بلیت به لکو بۆ مه به سیکی چه په ل ، چونکه نه بو بکره نهو
 هاوه له بهر یزه یه که نهو فرموده ی گیراوه ته وه که ده لیئت : ((قَدْ نَفَعَنِي اللَّهُ بِكَلِمَةٍ
 سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ بَعْدَ مَا كِدْتُ أَنْ أَحْقَ بِأَصْحَابِ الْجَمَلِ فَأَقَاتِلْ مَعَهُمْ ، بَلَغَ رَسُولُ
 اللَّهِ أَنَّ أَهْلَ فَارِسَ مَلَكُوا عَلَيْهِمْ ابْنَةَ كِسْرَى. فَقَالَ : لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ)) رَوَاهُ

لە ھەموویان باشتر بوو ، ئیبن سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دەلیت : لە بەصرە لە سەردەمی
 فەرمانرەوایەتی زیاددا مردوو ، والمدائنی دەلیت : سالی ٥٠ مردوو ، وە
 بوخاری رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دەلیت : مسدد وتی : ئەبوبکرە وحسنی کوری علی لە یەك
 سالددا مردوون ، دەلیت : جگە لە ئەو دەلین : دوای حسن مردوو سالی
 ٥١ ، وە خەلیفە دەلیت : سالی ٥٢ مردوو ، و ئەبو بزرە الأسلمی نوێژی
 لەسەر کردوو ، کە خۆی وەسیەتی بەو کردبوو ، و تەمەنی نزیکە ٦٣
 سال بوو ، پێغەمبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەبوبکرە و ئەبوبرزە ی کردبوو برا ، ١٣٢
 فەرموودە ی گیراوە تەوہ .

=

البُخَارِيُّ فِي الصَّحِيحِ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ وَحَاكِمُ وَابْنُ حَبَانَ ، جگە لەوانیش ئەو
 فەرموودەیان رێوایەتکردوو ، بەو ھەش دەیەویت تانە لەو فەرموودە یە بدات ، بۆ ئەو ھ
 بلیت ئەو فەرموودە یە وەرناگیریت لەبەر حالی ئەبوبکرە و بەشداربکردنی ئافرەتان لە
 ھەموو جومگە و کایەکانی بەرپۆوە بردنی دەولەتدا دروستە ھیچ شتیکی پێچەوانە ی شرع
 تیدا نییە و بەلگەش بە پادشا ژنە کە ی سبأ دەھینیتەو ھە کە ئەو ھەریعەتی پیش ئیسلام
 بوو و ئیسلام بە پێچەوانە ی ھاتوو لەو فەرموودە صەحیحەدا ، و ھە ئومو ھ بە غاندی
 ھیندوسی و گولدا مائیری جوولە کە و تاچەر و میر کلی گاور دەھینیتەو ھە ! ، ئەو ھەندە بەسە
 بۆ کەسێک ئەندازە یە کە ی زۆر کەم زانستی شرعی بزانیت .

(قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ده لیت : پیغمبرہری خودا
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فہرموی : ("أَلَا أَنْتُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟") نایا ناگادارتان نہ کہمہوہ لہ
 گہورہترین تاوانہ گہورہکان ، ئەم شیوازی دہربرینہ ہاندان وسہرنج
 راکیشانی بیسہری تیدایہ بو گوینگرتن لہوہی دواى ئەوہ دەگوتريت ، (ثَلَاثًا)
 سی جار ئەو وتہیہی دووبارہ کردہوہ ، کہ ئەمہش گرنگیدان وزیاتر ہاندانی
 بہرامبہری تیدایہ بو خو نامادہکردنی ئەو شتہ گرنگہی کہ دەگوتريت ،
 (قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ!) وتیان : بہلئ ئەی پیغمبرہری خودا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، (قَالَ:
 "الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ) ، فہرموی : ہاوہل بو خودا برپاردان ، ہاوہل برپاردان
 گہورہترین تاوانہ بہ رہایی وتہنہا تاوانیکہ لای ئەہلی سوننہ کہ ئەگہر
 خواونہ کہی تہوبہی لینہکات بہ ہمیشہی لہ دوزہخدا بہ ہویہوہ
 دەمینتہوہ بہ بہلگہی ئەو نایہتہ پیروزہی خودا ﷺ دەفہرمویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا
 عَظِيمًا﴾ (النساء) ، وہ ئەو نایہتہی کہ لہ ہمان سورہتدا دەفہرمویت
 : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدِ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء) ، (وَعُقُوبُ الْوَالِدَيْنِ) وہ خراپہ کردن
 وسہرپیچیکردنی فہرمانی دایک وباوک ویشیلکردنی مافہکانیان ، کہ ئەوہ
 پیچہوانہی چاکہ کاریہ لہ گہلیان ، وهاو کاریکردن وسہرپیچی نہ کردنیان لہ
 فہرمانہ کانیان تہنہا لہوہدا نہ بیت پیچہوانہی ناینی خودا وفہرمانہ کانی بیت ،

چونكه كهس گوڤرپراهه لی ناکریت نه گهر فهرمان به سه ریچی خودا بکات ،
 (وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا) دانیشته دواى پالیدابوویره وه ، له بهر گرنگی پیدانی
 زیاتری نه وهی دواتر دهی فهرمویت ، وه له بهر نه وهی نه نجامدانی نه م کرداره
 ئاسانتره وهك له دوو تاوانه کهى پیشووتر و خوڤاراستن لی گرانتره ، و نهو
 زهره و زیانانه ی به هویره وه ده که ویتنه وه زور گه ورهیه و تپه ره بو که سانی
 تریش ، وه نهو پالنه رانه ی ده بنه هو کارى زورن وه رق و کینه و تیره ی پیدرن
 و دوژمنایه تی و خه لکیش قسه ی درو کردن زور گه وره نییه به لایانه وه ، له بهر
 نه وه زور خه لک دوو چاری ده بن و زوریش به لایانه وه گرنگ نییه ، (أَلَا
 وَقَوْلُ الزُّورِ) (أَلَا) پیته که له زمانى عه ره بی دا بو به ناگاهینه وه ووریایدان
 به کارده هیتریت ، (وَقَوْلُ الزُّورِ) قسه ی درو وه له ریوایه تیکدا ده فهرمویت :
 (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ وَشَهَادَةُ الزُّورِ) ، و شه ی الزور : بریتیه له رازاندنه وهی شتیک
 به پیچه وانه ی واقعی و وه سفکردنی به دژه که ی ، به شیوه یه کی گشتی قسه ی
 درو گشتگیرتره له گه واهیدانی درو ، چونکه قسه ی درو گه واهیدان
 و درو کردن له هه موو بواریکدا ده گریته وه .

(مَا زَالَ يُكْرِهُهَا حَتَّى قَلَّتْ لَيْتَهُ سَكْت) به رده وام دوو باره ی ده کرده وه هه تا
 وتم : خوژگه وازی هیتابا ، نه وهی وتوه وهك به زه یی هاتنه وه یه ك به حالى
 پیغه مبه ردا عَلَيْهِ السَّلَامُ ویتناخوش بوونی نه وهی بیزار و دلگرانی ده کات .

نه م فهرمووده یه به شیوه کی گشتی نه م سود ووانه ی لیوه رده گیریت :
 تاوانه کان ده بنه دوو به شه وه : گه وره و بچوک ، وه له نیو گه وره کانیشدا

هەموویان لەیەك ئاستدانین بەلكو هەندیکیان لەوانی تر گەورەترن ، وە
 پیشیان ناکۆکن لە بەشکردنی تاوان بۆ گەورە و بچووک ، زۆر بەی زانیان
 دەلین : تاوانەکان هەندیکیان گەورەن و هەندیکی تریان بچوکن ، وە
 ئەبواسحاق الإسفراینی دەلیت : تاوانەکان بچوکیان تیدا نییە ، بەلكو هەموو
 ئەوێ خودا یاساگی کردوووە تاوانی گەورەییە ، وە ئەوێ لە ئیبن عباسەو
^{حکایتە غەیبی} گێڕاوەتەو ، و قازی عیاض دەلیت : ئەو و تەئە زانا لیکۆلەرەکانە ،
 وە بەلگە بەو دەهیننەووە کە هەموو سەرپێچییەکی خودا لە ئاستی گەورەیی
 و بالادەستی پەروردار گەورەییە ، النوی رَحِمَهُ اللهُ دەلیت : بەلگەیی زۆر لە
 قورئان و سوننەتدا هاتوووە پالپشتی بۆچوونی یەكەم دەکەن ، والقربی رَحِمَهُ اللهُ
 دەلیت : گومان نابەم ئەوێ صحیح بیی لە ئیبن عباس وە کە وتبیتی : هەموو
 ئەوێ خودا یاساگی کردوووە تاوانی گەورەییە ، چونکە ئەوێ پێچەوانەیی
 ئاشکرای قورئانە کە جیاوازی کردوووە لە نیوان تاوانی گەورە و بچووکدا لەو
 ئایەتەیی کە دەفرمویت : ﴿ **الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ** ^ع

(النجم) ، وە ئەو ئایەتەیی کە دەفرمویت : ﴿ **إِنْ جَاءْتَابُوا كَبَائِرَ**

﴿ **مَا تُهَوِّنُ عَنْهُ تُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ** ﴾ (النساء) ، ئەو ئایەتەنە
 یاساگیراوەکانیان بەشکردوووە بۆ گەورە و بچووک ، وە حوکمەکیانی بە
 جیاواز داناوە ، لەبەر ئەوێ لیکۆشبوونی تاوانە بچووکەکانی بە مەرجە
 داناوە کە تاوانی گەورە ئەنجام نەدات و لیبیان دور بکەوێتەو ، وە (اللمم) ی

له تاوانه گهوره و خراپه كان جيا كردووه ته وه ، هه موو ئه وانه شاراو ه نه بووه له رافه كاری قورئان ؟.

وه هاوه لبرياردان به ره هايی له هه موو تاوانيك گهوره تره ، وه خراپوون له گه ل دايك و باوك و دروؤ كردن له ريزبه ندى سه ره وه ی تاوانه زوړگه و ره كانن له بهر ئه وه ی له گه ل هاوه لبريارداندا پيكه وه باسكراون ، ئه گه رچی و تراوه : كردنه به لگه ی ئه وه ی چه ند شتيك پيكه وه باسكراييت هه مان حوكميان هه يه شتيكى لاوازه ، به لام خراپه كاری له گه ل دايك و باوك و دروؤ كردن به چه ندين به لگه ی تری سه ره به خو له قورئان و سونه تدا جيگيربووه كه له تاوانه زوړ گه و ره كانن ، ئيبن دقيق العيد رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْه ده لييت : گرنگيدانی زوړی به دروؤ كردن له وانیه له بهر ئه وه بييت كه به لای خه لكه وه ئاسان بييت و زوړ كه مته رخمی تيذا ده كه ن ، .... وه هاوه لبرياردان موسلمان ليی دوور ده كه ويته وه ، وه خراپه كاريش له گه ل دايك و باوكدا به سروشتی مروؤ خراپه ، به لام قسه ی دروؤ پالنه ره كانی زوړن له بهر ئه وه شايانه زوړتر گرنگی پييدات .

وه هه روه ها ئه وه شی ليوه رده گيريت كه دووباره كرده وه ی و ته يان ئاموژگاريه كه كه گرنگ و پيوست بييت سی جار سونه ته ، چونكه پيغه مبهري خودا رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْه فه رمويه تی : ((**كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا حَتَّى تُفْهَمَ عَنْهُ وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا**)) رواه البخاری ، الحافظ ده لييت : ئه م فه رموده يه به لگه يه له سه ر ئه وه ی سونه ته ئاموژگاری

سىّ جار دووباره بکړیتهوه بوّ نهوهی لىّ تيښگن ، وه دهربرینی تورپهی
وسهغلهتی ناموژگاریکار له کاتی ناموژگاریکردن بوّ نهوهی زیاتر بیته مایه
لیّ تیگهیشتنی وسهرنج راکیشانی بیسهرهکانی ، و بیته هوکاری
قهدهغه کردنی نهوهی یاساغی دهکات .

وه دیسان دهلیت : وه ههروهها دوورکهوتنهوه له تاوانه گهورهکان بوّ
نهوهی خودای پهروردگار له تاوانه بچوکهکانی خوشییت ، وهك نهوهی
بهلینی داوه ، وه ههروهها سۆز وبهزهبی قوتابی بهرامبهر ماموستاکهی نهگهر
بینی ماموستاکهی سهغلهته وشتيك نارپهحت ودلگرانی دهکات ، وهیوا
وئومید خواستن بوّ تورپه نهبوونی ، لهبهر نهوهی تورپهبوون دهبیته هوکاری
تیچچوونی باری دهروونی مروّڅ .

بَابُ لَعْنِ اللَّهِ مَنْ لَعَنَ وَالِدِيهِ

فَإِنْ مَوَّجَاهٌ لِسَبَّارِكَاہِ بِہِم

عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: سُئِلَ عَلِيٌّ: هَلْ خَصَّمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يُخَصَّ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً؟ قَالَ: مَا خَصَّمْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يُخَصَّ بِهِ النَّاسَ؛ إِلَّا مَا فِي قِرَابِ سَيْفِي، ثُمَّ أَخْرَجَ صَحِيفَةً، فَإِذَا فِيهَا مَكْتُوبٌ: "لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِعَيْرِ اللَّهِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدِيهِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحَدِّثًا".

(بَابُ لَعْنِ اللَّهِ مَنْ لَعَنَ وَالِدِيهِ) نہ فرہتی خودا لہو کہ سہی نہ فرہت لہ دایک وباوکی دہ کات ، (عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ) : ناوی عامر کوری واثلہی کوری عبداللہ یہ ، سالی ئوحد لہ دایک بووہ ، مسلم رَحِمَہُ اللہُ دہ لیت : سالی ۱۰۰ مردووہ ، وہ سالہ کانی ۱۰۲ و ۱۰۷ و ۱۱۰ وتراوہ لہ کاتی مردنہ کہیدا ، دہ لین : کوتا ہاوہ لی پیغہ مہری خودایہ رَحِمَہُ اللہُ مردووہ ، (عن الجريري قال : كنت أنا وأبو الطفيل عامر بن واثلة الكناني نطوف بالبیت ، قال أبو الطفيل : "ما بقي أحدٌ رأى النبي غيري ، قلت: ورأيتہ ؟ قال: نعم ، قلت : كيف كان ؟ قال: "كان أبيضاً مليحاً مقصداً) ، وہ نزیکہی ۲۰ فہر موودہی گیاروہ تہوہ .

(سئل علی): پرسیار کرا له علی کوری ابو طالب کوری عبد المطلب کوری ہاشم الهاشمی یہ کونہی ابوالحسنہ وکونہی ابوترابیش ہدیہ ، ناموزای پیغمبہری خودا ﷺ وزاویاہ تی میدی فاطمہ کچیہ تی و باوکی حسن وحسینہ ، ئەمیری باوہردارانہ چوارہم خہلیفہی راشدیہ ویہ کیکہ لهو ده هاوہلہی کہ مژدهی بههشتی پندراوہ ، ۵۸۶ فرمودہی گیراوتہوہ ، یہ کہم مندالہ کہ موسلمان بوویت ، نامادہی بہدر ہموو رووبہروو بوونہ کانی تربوہ جگہ له تبوک چونکہ پیغمبہر ﷺ له لای کہ سوکاری له مہدینہ بہ جیی ہیشت ، پیغمبہر ﷺ پی فرمووہ : ﴿ أَنْتَ مَيِّ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي ﴾ ، فہزلیکی زوری ہدیہ ۲۱ کور و ۱۸ کچی ہہبووہ ، نیمام ئەحمەد رَحْمَتُهُ دہلیت : ہیچ هاوہلک ہیندہی علی ﷺ فرمودہ له فہزل وچاکہی نہ گیراوتہوہ ، شہوی ہینی ۱۹رہمہزان یان ۱۱رہمہزان له کوفہ سالی ۴۰ له تہمہنی ۶۳ سالیدا بہ دەستی خوارجہ کان شہیدکرا ، کہ ئەو کات باشتین مروقی سہر زہوی بوو .

(سئل علی: هَلْ خَصَّكُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يَخُصَّ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً؟) ئایا پیغمبہری خودا ﷺ ہیچ شتیکی بہ ئیوہ تایبەت کردووہ ، کہ ئەو شتہ بو خەلک ہہموویان نہ بیٹ ؟ وہ له ریوایہ تی مسلم دا دہلیت : ﴿ مَا كَانَ النَّبِيُّ يُسِرُّ إِلَيْكَ ؟ قَالَ فَغَضِبَ وَقَالَ : مَا كَانَ النَّبِيُّ يُسِرُّ إِلَيَّ شَيْئًا كَتَمَهُ النَّاسَ غَيْرَ أَنَّهُ حَدَّثَنِي بِكَلِمَاتٍ أَرْبَعٍ قَالَ فَقَالَ : مَا هُنَّ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ؟ ﴾ ، (قَالَ: مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يَخُصَّ بِهِ النَّاسَ) وتی :

پيغهمبهری خودا ﷺ هيچ شتيکی به ئيمه تايهت نه کردووه که بؤ خه لک نه بيت ، (إِلَّا مَا فِي قِرَابِ سَيْفِي، ثُمَّ أَخْرَجَ صَحِيفَةً، فَإِذَا فِيهَا مَكْتُوبٌ) نهوهر نه بيت له کيلانی شمشيره که مدايه ، پاشان نوسراوېکی دهرهينا ، که تييدا نوسرابوو : (لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحَدِّثًا) نه فرهتی خودا لهو که سهی بؤ جگه له خودا سهرده برېت ، وه نه فرهتی خودا لهو که سهی نيشانه وپهريزی سنوری نيوان زهوی ددهزيت ولای ده بات وه له رپواتی النسائی دا (غير) بؤ نهوهری سنوری نيوان زهويه کهی خوی دراوسیکهی تیکدات وبه شيک له زهوی دراوسیکهی بؤ خوی بیات ، وه نه فرهتی خودا لهو که سهی نه فرهت له دايک وباوکی ده کات ، جا نهوهره تکرده به راشکاوی بيت يان نهوهری بيته هوکاري نه فرهت کردن له دايک وباوکی پيغهمبهری خودا ﷺ ده فرمويت : ﴿مَنْ الْكَبَائِرِ شَتَمَ الرَّجُلَ وَالِدَيْهِ ! ، قالوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَهَلْ يَشْتُمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ ، فَيَسُبُّ أُمَّهُ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ . وفي رواية : ((إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ !)) ، قيل : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، كَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ ؟ قَالَ : ((يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ ، فَيَسُبُّ أُمَّهُ)) ، (لعن الله من آوى محدثًا) وه نه فرهتی خودا لهو که سهی دالدادهی (محدث) خراپه کاریک ده دات وپارمه تی ده دات وده بيته ريگری نهوهری به سزای خوی نه گات لهو که سهی مافی به سهريه وويه ده يشاريته وه وپه نای ده دات ، وه به (محدث) يش

گیڑپراوتہوہ : ئەو کات بە مانای خودی ئەو شتە دیت کہ داهینراوہ و ئەوہ دەگەییە نیت کہ پێی رازبیت و پیداکریت لەسەری ، چونکہ ئەگەر بە بیدعە رازی بوو نکولی لە خواوەنە کەمی نەکرد و قەدەغەیی ئەوہی لێنە کات کہ دایهیناوە وەک ئەوہیە لە ئەستۆی گرتبیت و دالەدی داییت .

ئەم فہرمودہیە بە گشتی ئەم وانانہی تێدایە : پرسیارکردن لە کەسیکی زانا دەربارہی ہەر پرسیکی ئاینی کہ گومانی لێی ہەبیت ، و وەلامدانہی ئەو کەسی پرسیاری لێدەکریت ئەگەر شارەزای لەو پرسەدا ہەبوو و نەشاردنەوہی راستیہ کان چونکہ خودای بالادەست ہەرہشەیی کردووہ لەو کەسانہی کہ راستیہ کان دەشارنەوہ و بۆ خەلکی رۆوانانہ کەوہ وەک

دەفەر مویت : ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لُبِّيْنَهُۥٓ لِلنَّاسِ وَلَا

تَكْتُمُونَهُۥٓ فَنَبَذُوهُۥ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِۦٓ مِمَّا قَلِيلاً فَبَشَّرُوهُۥ

﴿آل عمران﴾ ، وە پیغەمبەر ﷺ دەفەر مویت : ﴿مَنْ سئِلَ عَنْ عِلْمٍ ثُمَّ

كْتَمَهُ أَجْمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ﴾ رواہ أحمد و أبوداود و الترمذی و صححہ

الألبانی فی (المشكاة) (۲۲۳) .

النووی رَحِمَهُ اللهُ دهلیت : ئەم فہرمودہ ئەوہ پوچەل دەکاتەوہ کہ رافیزە و شیعە و ئیمامیہ کان بانگەشەیی بۆ دەکەن کہ پیغەمبەر ﷺ دوا ی خو ی وەسیەتی بە علی حویندعنہ کردبیت .

چونكى بەئاشكرا على ﷺ ئەو رەتدە كاتەو و تورە دەبىت لەو كەسەى پرسیارە كەى لىدە كات و بە نەرىنى وەلامى دەداتەو .

و سەربرىن بۆ جگە لە خودا ﷻ تاوانىكى گەورەىە جا ئەو سەربرىنە بۆ گۆرپىك يان پىاو چاكىك يان دارىك يان بەردىك يان ھەرشىكى تریت ، ھاوھلېر ياردانە بۆ خودا ﷻ چونكى كەردارىكە تايبەتى بە خودا ﷻ نایىت بۆ ھىچ كەس وشتىكى تر ئەنجام بەرىت .

و گورپىنى نىشانە سنورى نىوان زەوى جا ئەو زەویە كشتوكالى بىت يان شوپىنى نىشتە جىبون يان بۆ ھەر مەبەستىكى تر ، ھەر كەسىك ئەو كارەبكات دوو چارى ئەو تاوانە گەورە دەبىت كە نەفرەتى خودا و دوورخستەو ھەر كەردىبەتى لە سۆز و بەزەىى خودا ، پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى : ﴿ مَنْ **اِقْتَطَعَ شِبْرًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا طَوَّفَهُ اللَّهُ إِيَّاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ** ﴾ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

نەفرەت كەردن لە دايك و باوك يە كىكە لە تاوانە گەورە كان كە ئەمەش مەبەستى ھىنانى فەرموودە كە يە جا ئەو نەفرەت كەردنە بەراشكاوى بىت يان ئەو ھى بىتە ھۆكارى ئەو ھى نەفرەت لە دايك و باوكى بەرىت ، جا ئەو كارە تەنھا بەرامبەر دايك و باوك قىزەون و خراپ نىبە بەلكو بەرامبەر ھەموو كەسىكى باوھردار تاوانىكى گەورەىە چونكى پىغەمبەرى خودا ﷻ فەرموویەتى : ﴿ **لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ** ﴾ رواه البخاري و مسلم ، و دەفەر مویت : ﴿ **لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا** ﴾ رواه البخاري في (الأدب المفرد) والترمذي

والحاکم ، وصححه الألبانی فی الصحیحة (۲۶۳۶) ، وه ده‌فهرمویت : ﴿ لَيْسَ
 الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَدِيِّ ﴾ رواه أحمد والبخاري في
 (الأدب المفرد) والترمذي والحاکم ، وصححه الألبانی فی الصحیحة (۳۲۰) ، وه
 نابیت مروّفی موسلمان نه‌فهرت له ئازهل وگیانله‌به‌رانیش بکات به به‌لگه‌ی
 نه‌و فرموده‌ی نه‌و که‌سه‌ی که نه‌فهرت له حوشتره‌که‌ی کردوه پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ بپی فرموده : ﴿ مَنْ هَذَا اللَّاعِنِ بَعِيرُهُ ؟ قَالَ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ :
 انزِلْ عَنْهُ فَلَا تَصْحَبْنَا بِمَلْعُونٍ لَّا تَدْعُوا عَلَيَّ أَنفُسِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَوْلَادِكُمْ وَلَا
 تَدْعُوا عَلَيَّ أَمْوَالِكُمْ لَّا تُؤَافِقُوا مِنِ اللَّهِ سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ ﴾
 رواه مسلم .

زيد المدخلى رَحِمَهُ اللهُ دهلّيت : مه‌به‌ست له دالده‌دان وشاردنه‌وه تاوانباران
 نه‌وانه‌ی ناسراون به سه‌رپیچی وخرابه‌کاری نه‌وه‌یه که‌سیک داکوکیان
 لیبکات ، یان مال وسامانی ببه‌خشیت بو نه‌وه‌ی سزای شه‌رعی نه‌دریت ، وه
 نه‌و کاره‌ش له بابه‌تی چاکه وهاوکاریکردنی نه‌و که‌سه لیکیدریتنه‌وه ، نه‌وه
 وانیه ، به‌لکو نه‌و که‌سه‌ی خرابه‌کاره وه‌ک نه‌وه‌ی مه‌ی دروست ده‌کات ،
 یان بازرگانی به‌مادده هوشبه‌ره‌کانه‌وه ده‌کات به هموو جوّره‌کانیه‌وه ، وه
 نه‌و که‌سانه‌ی ئازاری خه‌لک ده‌دهن ومان وسامانیان به ناحق ده‌خون
 وکه‌رامه‌تیاں له‌که‌دارده‌کن ، هموو نه‌و جوّره که‌سانه دروست نییه بو
 که‌س دیفاعیان لیبکات ودالده‌یان بدات ، وه له‌و جوّره که‌سانه‌ش نه‌و تاومه
 گو‌مرانه‌یه له‌م سه‌رده‌مه دروستبوون ، دروست نییه بو هیچ که‌س دالده‌یان

بدات و بیانشاریتەوھ و بیانویان بۆ بییتەوھ بەوھى ھەلخەلەتاوھ و نەفامە و ھەژار و کەمدەرامەت و دەوگەت یارمەتى نەداوھ یان ھەرشتیکى تری لەو بابەتە ، ھەموو ئەوانە دەچیتە چوارچیوھى دالەدانى خراپەکارانەوھ ، ئەوھى بەو کارە ھەسیت ئەوھ نەفسى خوئى دووچارى نەفرەتى خودا ﷻ کردووھتەوھ .

بَابُ يَبْرُ وَالِدَيْهِ مَا لَمْ يَكُنْ مَعْصِيَةً

فەر موو ده ی چوار کله بهر

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ : أَوْصَانِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتَسْعٍ : "لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُطِعَتْ أَوْ حُرِفَتْ ، وَلَا تَتْرُكَنَّ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ مُتَعَمِّدًا ؛ وَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا بَرِئَتْ مِنْهُ الدِّمَةُ ، وَلَا تَشْرَبَنَّ الخَمْرَ ؛ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ ، وَأَطْعُ وَالِدَيْكَ ، وَإِنْ أَمْرَاكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ دِيَارِكَ ؛ فَاحْرَجْ لَهَا ، وَلَا تُتَاذَعَنَّ وِلَاةَ الأَمْرِ ، وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ أَنْتَ ، وَلَا تَفِرَّ مِنَ الرَّحْفِ ؛ وَإِنْ هَلَكَتَ وَفَرَّ أَصْحَابُكَ ، وَأَنْفَقَ مِنْ طَوْلِكَ عَلَى أَهْلِكَ ، وَلَا تَرْفَعْ عَصَاكَ عَنْ أَهْلِكَ ، وَأَخِفْهُمْ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ" .

(يَبْرُ وَالِدَيْهِ مَا لَمْ يَكُنْ مَعْصِيَةً) چا که ده کات له گهل دا یک و باو کی نه گهر سه ریچی فه رمانی خودا نه بیّت ، (عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ) عویمر کوری مالک خه زره جی نه نصارییه به کونیه که یه وه به ناوبانگه ، روژی به در موسلمان بووه ، وه نامادهی ئوحد بووه ده ور یکی باشی بینوه ، پیغه مبهری خودا ﷺ کردیه برای سلمان الفارسی رضی الله عنه ، ده لیت : پیش هاتی ئیسلام بازرگان بووم ، دوای نه وهی موسلمان بووم سه رقالی بازرگانی و په رستش بووم ، نه متوانی پیکه وه کو یان بکه مده وه ، وازم له بازرگانی هینا ودهستم به په رستشه که مده وه گرت ، فهزل وریز وپله وپایه ی زوری هدی یه کیکه له زانا

ودانا و فقیہہ کانی هاوہلان ، ئین الاثیر دهلیت : له سہرہمہر گدا گریا نوم الدر دائی خیزانی پیوت توش ده گرت ئہی هاوہلی پیغہمبہری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وتی : بو نہ گریم کہ من نازاخم چوں له دهستی تاوانہ کاخم هہلبیم . دوو سال پیش کو تایی هاتنی فہرمانرہ وایہ تی خہ لافہ تی عپمان حَوْلَهُ عَنْهُ وهفاتی کردووہ ، وه الواقدی جگہ له ئہویش ده لین : سالی ۳۲ وهفاتی کردووہ ، وئین حبان دهلیت : معاویہ حَوْلَهُ عَنْهُ کردیہ قازی دیمہش به فہرمانی عمر حَوْلَهُ عَنْهُ .

(أَوْصَانِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتِسْعٍ) پیغہمبہری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وهسیہ تی به نؤشت پیکردم ، (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُطِعَتْ أَوْ حُرِّقَتْ) هیچ هاوہل بو خودا دامہنی ئہ گہر پارچہ پارچہ کرایت یان سوتیترایت .

ئہم فہرموودہیہ پیچہواندی ئہو ئایہتہ نییہ کہ دہفہرمویت : ﴿ **مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ** ﴾ (النحل) ، ده لین ئہم ئایہتہ له سہر عمار کوری یاسر حَوْلَهُ عَنْهُ دابہزیوہ کاتیک کافرہ کانی قورہیش دایک و باوکیان شہہید کرد و نازار وئہشکہنجیہ کی زوری عماریشاندا تا ئہوہی باسی بتہ کانی قورہیشی بہ باشی کرد ، کہ پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بینی شہرمہزای خوئی دہربری ، پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی فہرموو : حالی دلّت چوئہ ؟ وتی : ئاسودہ وئارامہ بہ باوہر ، پیی فہرموو : ﴿ **فَإِنْ عَادُوا فَعُدْ** ﴾ ،

چونکہ ئہوہ رووخستہ تنہا بہ قسہ نہک بہ کردہوہ و کرداری دل ، القرطبی
 ﷺ دہلّیت : زانایان کورّان لہ سہر ئہوہی کہ سیّک ناچار بکریت کوفر
 بکات یان دہیکورّان ، ئہ گہر کوشتنہ کہی ہلّبژارد ئہوہ پاداشتی گہورہ ترہ
 لای خودا لہو کہ سہی رووخستی ہلّبژیریت ، وئین کثیر ﷺ دہلّیت :
 باشتر وشایان ترہر موسلمان لہ سہر ئاینہ کہی خورّاگریبت ، ئہ گہرچی ئہو
 دانہہ خودا گرتنہی سہر بکیّشیت بو کوشتنی وہک حافظ ئین عہسا کر لہ
 ژیانامہی عبد اللہ کورپی حذفہ السہمی دا باسیدہ کات کہ یہ کیّکہ لہ
 ہاوہ لانی پیغہ مہبری خودا ﷺ ، رومہ کان بہ دلیل گرتیان و ہینایان بو لای
 پادشاکیان ، پادشا کہ پی و ت : بہہ گاور دہتکہ مہ ہاوبہشی خوّم لہ
 دہسہ لات و مہملہ کہ تہم و کچہ کہ مت لیّ مارہ دہ کہم ، لہ وہ لامیدا وتی :
 ئہ گہر ہہموو ئہوہی لہ ژیر دہسہ لاتی وتو عہرہ ہیشدایہ پیّم بہہ خشی بو
 ئہوہی ماوہی چاوترکانیک لہ ئاینہی محمد پاشگہز بیمہوہ رازی ناچم ! وتی :
 کہوایی دہتکوژم ، عبد اللہ وتی : دہتوانی بمکوژیت ؟... تاکوژتای
 بہ سہرہاتہ کہی ، وہ نارامگرتنی بلال وعاصم وخیبب و ئہ حمد کورپی حنبلی
 ئہوہی تووشیان کردن زانراوہ و شاراوہ نیبہ لای زانستخوزان .

(وَلَا تَتْرُكَنَّ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ مُتَعَمِدًا؛ وَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِدًا بَرِئَتْ مِنْهُ الدِّمَةُ)

وہ نویژی فہرز وازلّی مہہینہ و پشتگوینی مہخہ بہ ئہ نقہست ، ئہو کہ سہی بہ
 ئہ نقہست نویژی فہرز ئہ نجام نہدات ببہش دہیبت لہ چاودیبری و پاراستنی

خودا .

(وَلَا تَشْرَبَنَّ الْحَمْرَ ؛ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ) وہ مہی مہ خورہ وہ ، چونکہ کلیلی ہموو شہر و خراپہ یہ کہ ، چونکہ مروؤ بہ ہویہ عقل و ژیری لہ دست دہدات و بہ ہویہ وہ لہ وانہ یہ تووشی شیرک و کوفر زینا و کوشتن و ہرچی کردہ وہی قیزہ ون و خراپہ بیٹ ، وہ پیغہ مہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دہ فہر مویت : ﴿ الْحَمْرُ أُمُّ الْفَوَاحِشِ وَأَكْبَرُ الْكَبَائِرِ مَنْ شَرَبَهَا وَقَعَ عَلَى أُمِّهِ وَخَالَتِهِ وَعَمَّتِهِ ﴾ رواہ الطبرانی وحسنہ الألبانی فی الصحیحہ (۱۸۵۳) ، وہ دہ فہر مویت : ﴿ الْحَمْرُ أُمُّ الْحَبَائِثِ فَمَنْ شَرَبَهَا لَمْ تُقْبَلْ صَلَاتُهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فَإِنْ مَاتَ وَهِيَ فِي بَطْنِهِ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً ﴾ رواہ الطبرانی فی (الأوسط) وحسنہ الألبانی فی الصحیحہ (۱۸۵۴) ، (وَأَطْعُ وَالِدَيْكَ وَإِنْ أَمَرَكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ دِيَارِكَ ؛ فَاخْرُجْ لهما) وہ گویرایہ لی دایک و باوکت بکہ ، ئەگەر فەرمانیان پیکردیت لہو ژیانہی تیایدا دہ ژیت دہر بچیت ، گویرایہ لیان بکہ و دہر چو ، ئەم برگی ہی فہر موودہ کہ مہ بہستی بابہ تہ کہ یہ کہ بہ لگی ئەوہی تیدایہ گویرایہ لی دایک و باوک فہرز و پیویستہ ، ئەگەر ئەو گویرایہ لیہ پیچہ وانہی فہرمانی خودا نہ بوو ، پیغہ مہری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دہ فہر مویت : ﴿ إِنْ أَوْلَادِكُمْ هَبَ اللَّهُ لَكُمْ ، يَهَبْ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً وَيَهَبْ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴾ (الشوری) ، فہم و أموالہم لکم إذا احتجتم إليها ﴿ رواہ الحاکم و البیہقی و صححہ الألبانی فی الصحیحہ (۲۵۶۴) ، (وَلَا تُتَارَعَنَّ وُلْدَ الْأُمْرِ، وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ أَنْتَ) وہ بہر بہرہ کانی و مملانی مہ کہ لہ گہل کار بہ دہستان ، ئەگەر چی و ابینیت کہ ئەو کہ سانہ شایہ نی ئەو پلہ و پیوستہ نین

وتو لهوان شایانز وله پیشتری ، ئەم پرسه پرسیکه ئەهلی سوننه گرنگیه کی زۆریان پێداوه و بووته بابەتیک له بیروباوەری ئەهلی سوننه ، به جوړیک ههركهس لهو خاله‌دا ناکۆك بیټ به ده‌رچوو له ریپازی سوننه ئەژمار ده‌کریت ، ئەویش له‌به‌ر گرنگی ئەو لیکه‌وتانه‌ی لهو پرسه ده‌که‌وینته‌وه که خۆی له پاراستنی سه‌ر ومان وئاسایش وباروگۆزه‌رانی خه‌لك وهه‌ممو جومگه‌کانی ژینانی دنیا وئاینی موسلماناندا خۆی ده‌بینیته‌وه ، ئەوه‌ش له‌به‌ر خاتری خودی کاربه‌ده‌سته‌کان نییه به‌لكو له‌به‌ر ئەوه‌ی خودا ﷻ وپێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌و شیوه‌یه‌ فه‌رمانیان به‌ موسلمان کردووه وئیش وکاری دونه‌ی موسلمانان وتیکنه‌چوونی بانگه‌واز بو ئاینی خودا وپه‌رستشی موسلمانانی پێوه‌ به‌نده ، خودا ده‌فه‌رمویت :

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَردُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾﴾ (النساء) ، وه

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّهَا سَتَكُونُ هَنَاتٌ وَهَنَاتٌ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهُمْ جَمِيعٌ فَاصْرِبُوا رَأْسَهُ بِالسَّيْفِ كَانِنَا مَنْ كَانَ﴾ رواه مسلم ، وه

ده‌فه‌رمویت : ﴿يَكُونُ بَعْدِي أُمَّةٌ لَا يَهْتَدُونَ هُدَايَ وَلَا يَسْتَتُونَ بِسُنَّتِي وَسَيَقُومُ فِيهِمْ رِجَالٌ قُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الشَّيَاطِينِ فِي جُحْمَانِ إِنْسٍ ، قُلْتُ : كَيْفَ أَصْنَعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ أَدْرَكْتُ ذَلِكَ؟ قَالَ : تَسْمَعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ﴾ رواه مسلم ، وه‌ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّهَا سَتَكُونُ

بَعْدِي أَثَرَةٌ وَأُمُورٌ تُنْكَرُونَهَا ! » قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَمَا تَأْمُرُنَا ؟ قَالَ : تُؤَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْنَكُمْ ، وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ ﴿ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَهَدَه فرمویت : ﴿ إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ ﴾ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

وه چه ندین فرموده‌ی تر لهو باره‌یه‌وه هاتروه که هه‌ر هه‌مرویان جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌که‌نه‌وه که موسلمان ده‌بی‌ت نارامگری‌ت له‌سه‌ر دژواری و نه‌و نار‌ه‌حه‌تیانه‌ی دینه ریگه‌ی وده‌بی‌ت چاروانی پاداشتی خودا بکات .

(وَلَا تَفِرُّ مِنَ الرَّحْفِ ؛ وَإِنْ هَلَكْتَ وَفَرَّ أَصْحَابُكَ) وه له کاتی رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی دوژمندا هه‌لمه‌یه خۆت مه‌دزه‌روه‌وه ، نه‌گه‌ر له‌وه‌شدا تیابچی‌ت وهاوه‌له‌کانیشت هه‌لبی‌ن ، هه‌له‌هاتن له کاتی جه‌نگدا یه‌کیکه له‌و تاوانانه‌ی مروژ به‌هیلاکدان ده‌بن وتاوانیکی گه‌وره‌یه ، خودا ﷺ ده‌فه‌رموی‌ت :

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْآدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرُهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِقِنَالٍ أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ

بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ (الأنفال) ، وه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموی‌ت : ﴿ اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ ! قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَا هُنَّ ؟ قَالَ : الشِّرْكَ بِاللَّهِ ، وَالسِّحْرُ ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَآكُلُ الرِّبَا ، وَآكُلُ مَالِ الْيَتِيمِ ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ ﴾ متفق علیه .

(وَأَنْفِقْ مِنْ طَوْلِكَ عَلَى أَهْلِكَ) وہ بے خشہ و خەرجی مال و مندال دابین بکہ لو مال و سامانەى خودا پى بە خشىويت ، ئەمە بە لگەيە کە دابین کردنى بژيوى ژن و مندال و پيداويستيه بنەرەتيە کانى ژيان بەو ئەندازى لە توانادا هەيە لەسەر پياوان پيويستە .

(وَلَا تَرْفَعْ عَصَاكَ عَنْ أَهْلِكَ ، وَأَخْفَهُمْ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) وه كوچانە کەت هەلمەگرە لەسەر خيژان و مندالە کانت ، وه بە تۆلە و سزای خودا بيانترسيئە ، بە لگەى ئەوەى تىدايە کە پياو بەرپرسە لە خيژان و مندالە کانى و ناييت لە کاتى سەريچى فرمانى خودا کە متەرخەمى بکات و لىيان نە پرسىتە وه ، بە لکو دەبيت سەرزەنشتيان بکات ئەگەر خراپەيە کيان ئەنجامدا و ئاموزگاريان بکا بۆ باشتر ئەگەر پيويستيشکرد بۆ چارەسەى ئەو حالەتە ليدان بە کاربهييت دەبيت بەو شيوەيە چارەسەرى بکات ، خودا دەفرمويت :

﴿وَالَّذِي تَخَاوَنَ نُسُوزَهُمْ فَعَطَّوهُمْ وَأَهَجَّرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرَبُوهُمْ﴾

﴿فَإِنْ أَطَعَنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ (۳۴)

(النساء) ، وه پيغەمبەرى خودا ﷺ : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةِ اللَّهِ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَإِنَّ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُوشَكُمْ أَحَدًا تَكْرَهُنَّ فَإِنْ فَعَلْنَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ وَهِنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكَسَوْتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الصَّحِيحِ ، وه دەفرمويت : ﴿علقوا السوط حيث يراه أهل البيت فإنه لهم أدب﴾ أَخْرَجَهُ الطبراني في الكبير و صححه الألباني في الصحيحة (۱۴۴۷) ، وه پيويستە ئەوە لە پيش چاو بگيريت کە

لیدان کۆتا چارهسه ره و نایبیت ئەو لیدانه بیته هۆکار دیاری کردن و نازاری زۆر پیگه یانیدیان ، وه ئەوهش که ئەو که سانهی لیدان به کاردههین له باشتزینه کانین وه ده فهرمویت : ((لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ)) فجاء عُمَرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ، فَقَالَ : دَتْرَبْنَ النَّسَاءَ عَلَى أَزْوَاجِهِنَّ ، فَرَحَّصَ فِي ضَرْبِهِنَّ ، فَأَطَافَ بِأَلِ رَسُولِ اللَّهِ نِسَاءً كَثِيرًا يَشْكُونَ أَزْوَاجَهُنَّ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ : ((لَقَدْ أَطَافَ بِأَلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نِسَاءً كَثِيرًا يَشْكُونَ أَزْوَاجَهُنَّ لَيْسَ أَوْلَئِكَ بِخَيْرٍكُمْ)) رواه أَبُو داود وصححه الألباني .

ئەم فەرموودهیه کۆمه لێک وانە ی گرنگی تێدایه : له وانه : خرابی و ترسناکی هاو له بریاردا بو خودا ﷺ به جوړیک گهر مروؤ له نیوان دوو ئەگه ردابیت که ئەوانیش کفر و هاوه لبریاردان یان تیاچوون و پارچه پارچه کردن و سوتاندنی باشتروایه بۆ یه که میان هه لبرئویت ، وه ههروه ها گه وهی نوێزه فەرزه کان و ترسناکی زایه کردن و نه نجامه دانی نوێزه فەرزه کان ، له دهستدانی نوێزه فەرزه کان تاوانیکی گه وره یه و نایبیت موسلمان نوێزه کانی له کاتی خویدا نه نجامه دا ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت : ((إِذَا رَفَدَ أَحَدُكُمْ عَنِ الصَّلَاةِ أَوْ غَفَلَ عَنْهَا فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُنِّي)) أخرجه مسلم ، وه دیسان ده فهرمویت : ((مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ)) أخرجه مسلم ، وه ئەوهی مهی و مادده هۆشبه ره کان کلیلی تاوانه زۆر گه وره کان و شایان نبیه به موسلمان به دهستی خو ی بیر و هۆشی له دهستدات و تووشی هه موو جوړه

تاوانه قیژه ونه کانی بکات ، وه گویرایه لی دایک وباوک وهسیه تی پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو ئومه ته که ی وزور جار له زور بۆنه دا جه تی له سه ر کردو ته وه دوو باره ی کردو ته وه له بهر گه وره ی ریژی دایک وباوک له ئیسلامدا ، وه ههروه ها رکه به رایه تی نه کردن وبه ربه ره کانی نه کردن کاربه دهستان ، چونکه به راستی ئه وه ی ئه مرۆ له دونیا موسلماناندا ده گوزه ریته کاره سات وناهه مواره وه موو ئه وه ش ته نها له بهر پیش برکی وه وه لدان ی که سانی که بو پله وپوست دونیا هاوبه شکردنیانه له کیکی دهسه لات — وه ک ده لاین — ، نه وه ک بو پیاده کردنی ئاینه ی خودای پهروه دگار ، وه ک له واقعدا ئه وه سه ماوه هه موو ئه و که سانه ی فیشال لیده ده ن وبانگه شه ی بریقه دار ده که ن به وه ی گه ر دهسه لات بگره نه ده ست ئاینی خودا پیاده ده که ن وحوکمی جاهلی له ناوده بن ، هه موو ئه وانه چه واشه ودرۆن بو ئه وه ی سۆزی ئاینی خه لکی بجه و لاین ، گه ر که سیک له ژیا نی تاییه تی خۆی وخیزان ومندا له کانی ئاینی خودا پیاده نه کات وپی رازی نه بیته چون ئاینی خودا له سه ر زه وی پیاده ده کات وجاهلییه ت — وه ک ده لاین — له ناو ده بات ، خودا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده فهرمویت ﴿ **اِنَّ اللّٰهَ لَا یَغۡیۡرُ مَا یَقۡوۡمُ حَتّٰی یَغۡیۡرُوۡا مَا بِاَنۡفُسِہِمۡ ؕ** ﴾ (الرعد) ، وه پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت : ((**اِذَا تَبَاۡیَعْتُمۡ بِالۡعِیۡنِہِ وَاَخَذْتُمۡ اَذۡنَابَ الْبَقۡرِ وَرَضِیْتُمۡ بِالزَّرۡعِ وَتَرۡکْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللّٰهُ عَلَیۡکُمۡ ذَلٰلًا لَا یَنۡزِعُہُ حَتّٰی تَرۡجِعُوۡا اِلَی دِیۡنِکُمۡ**)) أخرجه أبو داود وصححه الألبانی ، وه ئه وه ی که پیویسته موسلمان چاونه ترس وبه جهرگ بیته وله رووبه روو بوونه ی دوژمنان نه ترسیته

وهه لئهیهت ، وه سه خاووت ودهستگوشادی که سیفته تی موسلمانه وده بیټ دوور بیټ له چروکی وپیسکه ی وئه وه ی له سه ری پیویسته له بژیوی دابینی بکات به و شیوه ی ده توانیټ ، کوټا سود ئه وه یه که پیای موسلمان ده بیټ جلّه وی خیزانه که ی بگریټ و بیئاگا نه بیټ لییان وه بهر پرسه بهرامبه ر خودا له خیزان و مال و مندالی وده بیټ سه رزه نشتیان بکات له کاتی سه ریچی و به جینه هیټانی فه رمانه شه رعیه کان وکه مته رحه می نه کات له وه دا ، چونکه گه ر به مندالی له سه ر گوپرایه لی ئاین په روه رده نه بیټ که گه وره بوون له دهست ده رده چن .

فہرمودەئ پارکە بەم

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ : "جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدُ الْجِهَادَ ، فَقَالَ : "أَخِيَّ وَالِدَاكَ ؟" فَقَالَ : نَعَمْ ، فَقَالَ : "فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ" .

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ : "جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدُ الْجِهَادَ) ، عبد الله كورپی عمر رضی اللہ عنہما دەلیت : پیاویک هات بۆی پیغه مبهری خودا صلی اللہ علیہ وسلم دهیویست جیهاد بکات ، (فَقَالَ : "أَخِيَّ وَالِدَاكَ ؟" فَقَالَ : نَعَمْ .

فَقَالَ : "فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ") ، پی فہرموو : دایک و باوکت زیندوون ، وتی : بهلی ، فہرموو : له پیناوی رەزامەندی دایک و باوکتدا تیبکۆشه ، الحافظ دەلیت : واتە : ئەگەر دایک و باوکت له ژاندا خۆت ماندوو بکە له چاکە کردن له گەلیاندا ، چونکە ئەو وەك رووبەر وو بوونەوہی دوژمنانە ، النوی رضی اللہ عنہ دەلیت : هەموو ئەمانە بەلگەن لەسەر گەورەئ چاکە کاری لە گەل دایک و باک ، وە ئەوہشی تیدایە کە لە جیهاد و تیبکۆشان زیاتر جەختی لەسەر کراوتەوہ ، وە بەلگەئ ئەوہشی تیدایە بۆ ئەوہی زانایان دەلین :

دروست نییە جیهاد بکریت ئیلا بە رەزامەندی دایک و باوک نەبیت ئەگەر موسلمانین ، والحافظ دەلیت : زۆر بەئ زانایان دەلین : حەرامە کەسێک

بچیت بۆ جیهاد ئەگەر دایك و باوكى يان يەكك لھوان نارازىبن ، بەو مەرجەى موسلمانبن .

ئەم فەرموودە بەلگەى ئەۋەشى تىدايە كە كار بە دەستان پىۋىستە ئامۇزگارى ئەو كەسانە بكن كە بەرپۆھيان دەبەن و ئاراستەيان بكن بۆ ئەۋەى باشتىنە و رېنمايان بكن بەۋەى پىۋىستز و سودى زيارترە .

بَابُ مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ

فَهَرْمُوودَهی ۸ شَارِکَاهِ بِلَهَم

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : "رَغِمَ أَنْفُهُ ، رَغِمَ أَنْفُهُ ، رَغِمَ أَنْفُهُ". قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ؟ قَالَ: "مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَهُ الْكِبَرِ ، أَوْ أَحَدَهُمَا ، فَدَخَلَ النَّارَ".

(مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ) هەر کەس بگاتە دایک و باوکی ونه چیتە بههشتهوه ، (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) : له ئەبوهریره رضی اللہ عنہ له پیغه مبهری خوداوه صلی اللہ علیہ وسلم ده گێڕیتەوه که فەر موویه تی : ("رَغِمَ أَنْفُهُ ، رَغِمَ أَنْفُهُ ، رَغِمَ أَنْفُهُ") لووتی به خۆلدا بیټ سیجار ، ئەو وشهیه کینایهیه به مانای ریسوا وسەر شۆریټ به کار ده هیئیت ، (قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ؟) وتیا : ئەی پیغه مبهری خودا ! کی ؟ ("مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَهُ الْكِبَرِ ، أَوْ أَحَدَهُمَا ، فَدَخَلَ النَّارَ") فەر مووی : هەر کەس یک دایک و باوکی له تهمەنی پیردا له گه لیدا بزین ، یان یه کیك له وان ، و بچیتە ئاگره وه ، چونکه خزمه تکردنی دایک و باوک له و کاته دا زیاتر پیوستره ، و ده رگایه کی گرنگه که له رینگه یه وه مروؤ ده توانیت ره زامه ندی په روه ردگاری به ده ست بهیئیت ، وه له ریواتی ئیمام مسلم دا رضی اللہ عنہ ده فەر مویت : ((لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ)) ، ئەم

فەرموودەيە بەلگەيەكى زۆر راشكاۋە كە چاكەكارى لەگەل داىك و باوك
ھۆكارىكى گىرنگە بۆ بەدەستەينانى رەزامەندى پەروەردگار و بەيپچەوانەشە
دەبىتە ھۆكارى زەلىلى و سەرشۆرى ئەو كەسانەى خراپەكارن بەرامبەريان لە
دۆرۈژدا .

بَابُ لَا يَسْتَغْفِرُ لِأَيِّهِ الْمُشْرِكُ

فهر موودەه
له قضا به بهر

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ : ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا نَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝٢٤﴾ (الإسراء)

، فسخنها الآيه في براءة : ﴿مَا كَانَتِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝١١٣﴾ (التوبة).

(لَا يَسْتَغْفِرُ لِأَيِّهِ الْمُشْرِكُ) داواى ليخوشبون ناكات بو باوكى كه هاوه لپرياردهره بوو ، (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ) ئيين عباس رحمتهما له راقهى ئەم ئايه تەدا : ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا نَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝٢٤﴾ (الإسراء) ، دەلێت : ئەگەر یه كێك له دایك و باوكت یان هەردووکیان له تەمەنە پیریدا لای تو

ژيان ، ئۇفيان پىمەلى وقسەى زېريان لە گەل مەكەن و پىياندا ھەلمەشاخى ،
 وە بە جوانى و بە نەرمونىانى قسەيان لە گەل بکە ، وە دەستى مېھربانىان بۇ داخە
 و بە کردەو ە خاکىوونى خۇتيان بۇ بسەلىنە ، و پىارپىرەو ە و بلى پەرورەدگار
 لىيان خۇشە چونکە ئەوان ميان بە مندالى پەرورەدە کرد ، دەلىت :
 (فنىختھا الآیة فى براءة) ئەو ئايەتەى سورەتى البراء نەسخى کردو ەتەو ە ،

کہ دەفەر مویت : ﴿ مَا كَانُ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
 وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ (۱۱۳)
 (التوبة) ، پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەو کەسانەشى باو ەريان ھىناو ە بۇيان نىيە
 داواى لىخۇشبوون بکەن بۇ مشرىک و ھاو ەلپىاردەران ئەگەرچى خزمى
 نزىكىشبن ، دواى ئەو ەى بۇيان روون بو ەو ە کہ ئەھلى دۆزەخن .

ئەم ئەثرە خرابى ھاو ەلپىاردان دەردەخات ، کہ دەبىتە رىگرى ئەو ەى
 خزم و کەسى بوى پىارپىنەو ە ، وە نايىت موسلمان پىچەوانەى فەرمانى خودا
 و پىغەمبەرە کەى ﷺ بکات ، وە ئەو ەى ئىبن عباس رضي الله عنهما دەلىت ئايەتە کەى
 سورەتى بەرائە ئەو ئايەتانى سورەتى ئىسرائى نەسخ کردو ەتەو ە ، پىويستە
 ئەو ە بزانرىت کہ زۆر جار لە زاراو ەى پىشىنانى سەلەفدا نەسخ بۇ
 تاييەتکردنى دەقىكى گشتى يان پەيو ەندکردنى دەقىكى رەھا بە کاردەھىنرىت
 ، لىرەش وشەى نەسخ بە کارھىنراو ە بۇ تاييەت کردنى داواى لىخۇشبوون بۇ
 دايک و باو کى باو ەردار .

باب بر الوالد المشرك

فہر موودہی صحیحی نودہبی مفردہی بوخاری

عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: نَزَلَتْ فِي أَرْبَعِ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: كَانَتْ أُمِّي حَلْفَتْ، أَنْ لَا تَأْكُلَ وَلَا تَشْرَبَ، حَتَّى أَفَارِقَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (لقمان) ، وَالثَّانِيَةُ: أَيُّ كُنْتُ أَخَذْتُ سَيْفًا أَعْجَبَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَبْ لِي هَذَا. فَنَزَلَتْ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ (الأنفال) ، وَالثَّالِثَةُ: أَيُّ مَرِضْتُ فَأَتَانِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَقْسِمَ مَالِي، أَفَأُوصِي بِالتَّصْنِيفِ؟ فَقَالَ: "لَا". فَقُلْتُ: التُّلُثُ؟ فَسَكَتَ، فَكَانَ التُّلُثُ بَعْدَهُ جَائِزًا. وَالرَّابِعَةُ: إِنِّي شَرِبْتُ الحُمْرَ مَعَ قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَضَرَبَ رَجُلٌ مِنْهُمْ أَنْفِي بِلِحِي جَمَلٍ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْزَلَ عَزَّ وَجَلَّ تحريم الخمر.

(باب بر الوالد المشرك) چاکه کارى له گه ل باو کى موشرك وهاوه لبرپاردهر ، (عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ) مالك كورى وهيب كورى عبدمناف الزهرى يه ، كونييهى نه بو اسحاقه ، يه كيكه لهو ده هاوه لهى بيغهمبهرى خودا ﷺ

مژدهی بهههستی پیداون ، وه یه کیکه لهو کهسانه‌ی له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامدا موسلمان بووه ، وئاماده‌یی به‌در وئوحد وخندهق وهه‌موو پرووبه‌رووبوونه‌کانی تربووه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ، وه یه‌که‌م که‌س بووه که تیری هاویشتیبت له پیناوی خودا ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیی فرمووه :
 بهاوه دایک و باوکم به فیدات بیّت ، وه عمر رضی الله عنه له‌سه‌ره مه‌رگدا هه‌لبژارد به‌یه‌کیک لهو شه‌ش که‌سه‌ی شو‌رای پیسپاردن دوای خو‌ی وتی :
 ئه‌گه‌ر سعد بووه به‌کاربه‌ده‌ست باشه ، ئه‌گه‌رنا وه‌سیه‌ت ده‌که‌م به‌و که‌سه‌ی ده‌یی‌ه خه‌لیفه دوای من کاری پیسپی‌ریت ، چونکه من له‌سه‌ر کار لام نه‌دا له‌به‌ر نه‌توانکاری وناپاکی ، وه فه‌رمانده‌ی ئه‌و سوپایه بوو که فارسیان تی‌کشکاند له القادسیه وشاری مدائنی کیسرای له عیراق نازادکرد ، وه هه‌ندیک لهو جه‌نگاوه‌رانه‌ی له‌گه‌لیداوون ناردنی بو جه‌نگان له‌گه‌ل فارس له‌جلولاء وتیکیان شکاندن ، له دوای شه‌هید کردنی عثمان رضی الله عنه به‌شدار شه‌ر وناکوکیه‌کانی نه‌کرد وله‌ماله‌وه دانیشته ، سالی ۵۵ له‌العقیق که‌حه‌وت میل له‌مه‌دینه‌وه دووره مردووه وهیناویانه له‌مه‌دینه‌ناشتویانه .

(قَالَ : نَزَلَتْ فِي أَرْبَعِ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: كَانَتْ أُمِّي حَلَقَتْ ، أَنْ لَا تَأْكُلْ وَلَا تَشْرَبْ ، حَتَّى أَفَارِقَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ) وتی : چوار ئایه‌ت ده‌رباره‌ی من دابه‌زی له‌کتیبه‌که‌ی خودای بالاده‌ست : دایکم سویندی خودارد که‌خواردن نه‌خوات وئاو نه‌خواته‌وه تا ئه‌وکاته‌ی له

ئاینه که محمد ﷺ پاشگهز نه‌بمه‌وه ، خودا ﷻ ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاندا که ده‌فهرمویت : ﴿ وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۝۱۵ ﴾ (لقمان) ، واته : ئە‌گەر دایک وباوکت کۆشان له‌گه‌لت وهه‌ولئ ئەوه‌یاندا که هاوه‌ل بو پەروره‌دگار برپار بده‌یت که زانیاریت نییه له‌و باره‌یه‌وه گوێرایه‌لیان مه‌که ، وه له‌ودنیا به باشی هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل بکه‌ن ورپزریان لیگه‌ه .

وَالثَّانِيَةُ : أَيْ كُنْتُ أَخَذْتُ سَيْفًا أَعْجَبَنِي ، فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَبْ لِي هَذَا . فَنَزَلَتْ : ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ إِنَّهَا لَكُنَّ لَا لِلرِّجَالِ وَلَا لِلنِّسَاءِ إِنَّهَا لِلَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغَنَاءَ بِمَنْعَتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَيْفَ يُشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱ ﴾ (الأنفال) ، وه ئایه‌تی دووهم : من شمشیریکم بردبوو که سه‌رنجی راکیشابووم ، وتم : ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ : ئە‌مهم پیسه‌خشه ، ئە‌و ئایه‌ته‌ دابه‌زی : ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ إِنَّهَا لَكُنَّ لَا لِلرِّجَالِ وَلَا لِلنِّسَاءِ إِنَّهَا لِلَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغَنَاءَ بِمَنْعَتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَيْفَ يُشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱ ﴾ (الأنفال) واته : پرسیارت لی‌ده‌که‌ن ئە‌ی محمد ﷺ ده‌باره‌ی ده‌ستکه‌ته‌کانی جه‌نگ ... ، وه له‌ ریواتیکدا ده‌لیت : ((جِئْتُ إِلَى النَّبِيِّ يَوْمَ بَدْرٍ بِسَيْفٍ فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ شَفَىٰ صَدْرِي الْيَوْمَ مِنَ الْعَدُوِّ ، فَهَبْ لِي هَذَا السَّيْفَ ، فَقَالَ : إِنَّ هَذَا السَّيْفَ لَيْسَ لِي وَلَا لَكَ ، فَذَهَبْتُ وَأَنَا أَقُولُ : يُعْطَاهُ الْيَوْمَ مَنْ لَمْ يُبَلِّ بِلَائِي ، فَبَيْنَا أَنَا إِذْ جَاءَنِي رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ ؟ فَقَالَ : أَجِبْ ، فَظَنَنْتُ أَنَّهُ نَزَلَ فِي شَيْءٍ بِكَلَامِي فَجِئْتُ ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ : إِنَّكَ سَأَلْتَنِي هَذَا السَّيْفَ وَلَيْسَ هُوَ لِي وَلَا لَكَ ، وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ جَعَلَهُ لِي فَهُوَ لَكَ ، ثُمَّ ﴿ يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ﴿۱﴾ (الأنفال) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ)) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ : حَسَنٌ صَحِيحٌ .

(وَالثَّالِثَةُ: أَيِّ مَرَضَتْ فَاتَانِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَقْسِمَ بِمَالِي، أَفَأُوصِي بِالتَّصْفِ؟ فَقَالَ: "لَا". فَقُلْتُ: التُّلْثُ؟ فَسَكَتَ، فَكَانَ التُّلْثُ بَعْدَهُ جَائِزًا) وه سَيِّهَم : من نه خوش كه وتم پیغمبهری خودا ﷺ سهردانی كردم ، وتم : من دهمهویت ماله كه م دابهش بكمه ، نایا وه سیدت بكمه نیوهی ماله كه م بیه خشن ؟ فهرمووی : نه خیر ، وته : نهی سییه کی ماله كه م ؟ بیدهنگ بوو ، دواى نهوهی به خشینى سییه کی مال دورستبوو ، وه له ریوایه تیكداد ه فهرمویت : ((التُّلْثُ ، وَالتُّلْثُ كَثِيرٌ ، إِنَّكَ أَنْ تَذُرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٍ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ)) رواه البخاری ومسلم ، ثین عباس رضي الله عنه دهلیت : ﴿ لَوْ أَنَّ النَّاسَ غَضُّوا مِنْ التُّلْثِ إِلَى الرَّبِيعِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : التُّلْثُ وَالتُّلْثُ كَثِيرٌ ﴾ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

(وَالرَّابِعَةُ: إِنِّي شَرِبْتُ الخَمْرَ مَعَ قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَضَرَبَ رَجُلٌ مِنْهُمْ أَنْفِي بِلِحِي جَمَلٍ ، فَاتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْزَلَ عِزَّ وَجَلَ تَحْرِيمِ الخَمْرِ) وه چواره م : من له گهل کومه لیک له پشتیوانه کان مهیم خوارده وه ، پیاو بکیان به شه ویلگهی حوشر کی شای به لوتما ، هاتم بو لای پیغمبهری خودا ﷺ نه وه م بو گپرایه وه ، خودا ﷻ نایه تی حهرام کردنی مهی دابه زاند ، له صحیحی مسلمدا دهلیت : ﴿ قَالَ وَأَتَيْتُ عَلَى نَقَرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ فَقَالُوا تَعَالَ نُطْعِمَكَ وَسَنَقِيكَ خَمْرًا ، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تُحْرَمَ الخَمْرُ ، قَالَ : فَاتَيْتُهُمْ فِي

حَسْبُ . وَالْحَشُّ الْبُسْتَانُ . فَإِذَا رَأْسُ جَزُورٍ مَشَوِيَ عِنْدَهُمْ وَرَقٌّ مِنْ حُمْرٍ ، قَالَ .
فَأَكَلْتُ وَشَرِبْتُ مَعَهُمْ . ، قَالَ : فَذُكِرَتِ الْأَنْصَارُ وَالْمُهَاجِرُونَ عِنْدَهُمْ فَقُلْتُ
الْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ ، قَالَ : فَأَخَذَ رَجُلًا أَحَدَ حَيِّي الرَّأْسِ فَضَرَبَنِي بِهِ فَجَرَحَ
بِأَنْفِي فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ فَأَخْبَرْتُهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي شَأْنِ الْحُمْرِ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (المائدة) .

ئەم فەر موودەیه پەلە و پایەدی سەعد رضی اللہ عنہ دەردەخات کە چوار ئایەت لە
قورئانی پیرۆز بە ھۆیەوہ دابەزیوہ ، وە گوێراپەلێ نە کردنی ھیچ کەس لە
سەر پێچی فەرمانی پەر وەردگار ئە گەرچی ئەو کەسە دایکیش بێت کە شایانتر
ولە پێشەرە زیاتر لە ھەموو کەسیک چاکە لە گەلدا بکریت ، وە
چاکە کاری لە گەل دایک و باوکدا ئە گەرچی موسلمانیش نەبن ، وە ھەلالی
دەستکەوتی جەنگ بۆ ئەم ئوممەتە کە بۆ ئوممەتانی تر ھەلال نەبووہ ، وە
سەردانی نەخۆش یەکیکە لە مافەکانی موسلمان بەسەر براکە یەوہ ، وە
بێفیزی و خاکبوونی پێغەمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم لە گەل سەر قالی زۆری و ئاگابوونی
لە حالی خزم و کەس و دوست و ھاوہل و ئوممەتە ی لە بیری نەدە کردن ، وە
پێشپرکی ھاوہلان بۆ چاکە کاری و سەخاوە تیان ، و ستەم نە کردن لە
میراتگران بە پێشیلکردنی ماف و میراتە کە یان ، وە دروستی وەسیەت بە
سییەکی مال و سامان کە مەتر ، ھەرامی خرابی مە ی و ماددە خۆشبەرە کان کە
دەبنە ھۆ کاری شەر و کێشە و ئاژاوە و کوشتن و زۆرتاوانی تری قیزەون ، وە
سپینەوہی ھەندیک کار و کردوہ کە پێشتر ھەرامە نەبووہ .

فہر موویا ہ ۸ یوزیا ہ بہر

عن أسماء بنت أبي بكرٍ قالت : أتتني أُمِّي رَاغِبَةً ، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَصِلُهَا؟ قَالَ : "نَعَمْ" . قَالَ : ابْنُ عِيْنَةَ : فَأَنْزَلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهَا : ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقِنُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة).

(عن أسماء بنت أبي بكرٍ) کہی ئەبوبکرى الصديقہ خوشکى عائشەى دايكى ئيماندارانە و خيّرانى زبيري كورى العوام ودايكى عبدالله و عروه كورى الزبيره ، وه پيى و تراوه (ذات النطاقين) ، ئەسماء به حجاج كورى يوسف و تروه : چۆن تانە لە عبدالله كورم دەدهيت و پيى دهليت كورى (ذات النطاقين) ؟ بەلى كەمەربەنديكم هەبوو ، كە هەموو ژنيك ئەوه لە كەمەريان دەبەستن ، بە بەشيک لەو كەمەربەندە خواردنى پيغەمبەرى خودا ﷺ پۆشيوه ، عروهى كورى دهليت : دايكم تەمەنى گەيشته ۱۰۰ سال هيج ددانىكى نەكەوت ، و عەقل و ژيريشى لە دەست نەدا لەو تەمەنەدا ، ئين ئيسحاق دهليت : دواى ۱۰ كەس موسلمان بووه ، وه كوچى كرد بو مهدينه عبدالله كورى لە سكيدابوو ، وه لە مەكە مردوووه بە چەند رۆژنيك دواى كوشتنى عبدالله ، لە مانگی جمادى الأولى سالی ۷۳ .

(قَالَتْ : أَتْنِي أُمِّي رَاغِبَةً، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، دەلّیت :
 دایکی دایکم سەردانی کردم بە تەمای ئەوە بوو چاکەیی لە گەڵ بکەم
 وهاوکاری بکەم لە کاتی کدا موسلمان نەبوو لە سەردەمی پێغەمبەری خودا
 ﷺ ، وە لە ریاوایەت کدا دەلّیت : (أَتْنِي أُمِّي رَاغِبَةً فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَهِيَ
 مُشْرِكَةٌ) متفق علیه ، واتە : ئەو سەردانی کردنە دواى پەیمانامەى خودەبە
 وپیش رزگار کردنی مە ککە بوو .

(فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصْلُهَا؟ قَالَ: "نَعَمْ") ، پرسیار کرد لە
 پێغەمبەری خودا ﷺ سیلەى رەھم بگەینم وچاکەى لە گەڵدا بکەم لە
 کات کدا ئەو بیباوەرە ، مەبەستى بوخارى ﷺ لە هینانى ئەم فەر موودەى لێرە
 ئەمەبە ، فەر مووی : بەلى .

(ابْنُ عُيَيْنَةَ) سفیان کورپی عینە یە کیکە لە ناوداران ، وە بە یە کیک لە
 کەلە پیاوانی فەر موودە دادەنریت ، سالی ۱۰۷ لە دایک بوو ، ولە مانگی
 رەجیبی سالی ۱۹۸ مردوو ، کەسیکی شارەزا ولە خوداترس ودونیا نەویست
 وفەر موودە ناسیکی گەورە بوو ﷺ .

﴿ لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
 وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾ (۸) (الممتحنة) ، دەلّیت خودا ﷺ ئەم
 نایەتەى لە سەر ئەسماء ناردە خواریوە کە دە فەر مویت : خودا ﷺ قەدەغە

وياساغى ئەوھەتان لىتاكات كە كە دادگەربن ورەفتارى چاك وھاو كارى ئەو كەسانە بكنە كە دژايەتيتان ناكەن وناجەنگن لەگەلتان لەسەر ئايىن ولەمالّ وھالى خۆتان دەرەتان ناكەن ، بەراستى خودا دادگەرانى خۆش دەوئەت .

ئەم فەرمودەيە : بەلگەى ئەوھى تىدايە كە موسلمان شارەزاي نەبيت لەھەر پرسىك كە پەيوەندى بە ئايىنەكەيەوھ ھەيە دەبيت پرسىار بكات لە زانا وشارەزا بۆ ئەوھى بەرچاوى رپوونبيت وكارىك نەكات پىچەوانەى ئايىنەكەى بيت ، چونكە خودا فەرمانى بەوھ كردووه وەك دەفەرمويت :

﴿ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (النحل) ۴۳

وھ چاكە كردن لەگەل داىك و باوك ئەگەرچى بىباوهر و موشر كىشبن ، لە (الفتح) دا ھاتووه : الخطابى رَحِمَهُ اللهُ وَتَى : ئەم فەرمودەيە بەلگەى ئەوھى تىدايە كە خزمى كافر چاكەى لەگەل دەكرىت بە پارە وھاوشىوھ كانى وەك چۆن ئەوھ لەگەل خزمىكى موسلماندا دەكرىت ، وھ ئەوھى لىوھردەگىرىت كە بژىوى داىك و باوكى كافر پىويستە لەسەر نەوھەكان ئەگەرچى نەوھەكان موسلمانبن .

وھ موسلمان پىويستە دادگەريت چونكە خودا ﷻ موسلمانە داگەرەكانى خۆشەدەوئەت ، وھ ھىچ بەربەستىك نىيە كە مروقى موسلمان رەفتارى جوان بيت وچاكە كارىت بەرامبەر ئەو بىباوهرانەى دژايەتى ئايىنەكەى خودا ناكەن .

فہر موودہی
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عن ابن عمر قال : رَأَى عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حُلَّةَ سَيْرَاءَ تَبَاعُ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ! ابْتِغِ هَذِهِ ، فَالْبَسَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، وَإِذَا جَاءَكَ الْوُفُودُ . قَالَ : "إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ" . فَأُتِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا بِخَلَلٍ ، فَأَرْسَلَ إِلَى عُمَرَ بِحُلَّةٍ ، فَقَالَ : كَيْفَ أَلْبَسَهَا وَقَدْ قُلْتَ فِيهَا مَا قُلْتَ . قَالَ : "إِنِّي لَمْ أُعْطِكَهَا لِتَلْبَسَهَا ، وَلَكِنْ تَبِعَهَا أَوْ تَكْسُوهَا" . فَأَرْسَلَ بِهَا عُمَرُ إِلَى أَخٍ لَهُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ ، قَبْلَ أَنْ يُسَلِمَ .

(عن ابن عمر قال) له ثین عمر رحمتهما وتی : (رَأَى عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) :
 عمر کوری الخطاب کوری نفیل کوری عبدالعزی العدوی قریشیہ ، دواى رووداوى فیل به ۱۳ سال له دایکبووه ، ووهیہ کیك بووه له پیاوماقولانى قورهیش وبالیوزیان بووه له سەردەمی نەفامیدا ، عیكرمه دهلیت : ئیسلام پەنھان وشاراوه بوو تا ئەو کاتەى عمر موسلمان بوو ، وسعید کوری جبیر دهلیت ئایەتى : ﴿وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (التحریم) ، لەسەر عمر رحمتهما
 دابەزیووه ، وه پیغەمبەرى خودا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى : ((اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ حَاصَةً)) رواه ابن حبان في صحيحه والبيهقي وصححه الألباني في (الصحيحه)(۳۲۲۵) ، كونیهى (أبو حفص)ه ویه کیكە له زانایانى هاوہلان ، ودووم خەلیفەى راشدییه ، ویه کیكە له ۱۰ کەسى مژدەى بەهەشتی

پیدراوہ ، ویہ کہم کہسہ نازناوی ئہ میری باوہ پدارانی لیتراوہ ، ۵۳۹
 فہرموودہی گپراوہ تہوہ ، الاثوبی دہ لیت : نامادہی جنگی بہدر وہہ موو
 روو بہ پروو بوونہ وہہ کان بووہ تہ بوک نہ بیت ، فہرمانرہ وای موسلمانانی
 گرتہ دہ ست دواى ئہ بوبکر الصدیق ، ولہ سہر دہ ستی قودس وچہ ندین شار
 وولات نازاد کران ، دواى ۴۰ کہس موسلمان بووہ .

عبدالله کوری عمر رحمۃ اللہ علیہ دہ گپرتہ وہہ کہ پیغہ مہری خودا صلی اللہ علیہ وسلم
 فہرموویہ تی : ((**إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عَمْرٍ وَ قَلْبِهِ**)) رواہ ابو داود
 والترمذی ، وحسنہ الألبانی فی (المشکاة) ، لہ کوٹای سالی ۲۳ شہید کراوہ
 وصہیب نویژی لہ سہر کردوہ ، ولہ یہ کہم روژی سالی ۲۴ دا لہ
 ژوورہ کہی عائشہی دایکی باوہ پداران لہ تہ نیشٹ پیغہ مہری خودا صلی اللہ علیہ وسلم
 وئہ بوبکر الصدیق رحمۃ اللہ علیہ بہ خاک سپیراوہ ، کاتیک ناشتیان نین مسعود رحمۃ اللہ علیہ
 وتی : ئہ مرو نویہ کی زانست لہ دہ ست چوو ، زور فہرموودہ لہ دہر بارہی
 فہزل وریز وپلہ وپایہی ہاتوہ .

(**رَأَى عَمْرٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حُلَّةً سَيَرَاءَ تَبَاغٍ**) عمر رحمۃ اللہ علیہ بینی جلیکی یہ مہنی
 دوو پارچہی خہ تخت کہ ئاوریشمی تی کھل بوو دہ فرو شریٹ — چہ ند
 لیکدانہ وہی تریش بو ماناکہ (سیراء) کراوہ — ، وہ لہ ریواہہ تی کدا دہ لیت :
 ((**تَبَاغٌ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ**)) متفق علیہ ، (**فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ابْتِغِ هَذِهِ،**
فَالْبَسْنَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَإِذَا جَاءَكَ الْوُفُودُ) وتی : ئہی پیغہ مہری خودا ئہ مہم

کریوه ، بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ریکه‌یت بۆ رۆژی هه‌ینی و پێشوازیکردنت له وه‌فده‌کان ، (قَالَ: "إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ") ، وه له رپوایه‌تی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌فرمویت : ﴿إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ﴾ فرمووی : که‌سانیک ئه‌م جووره‌ جله‌ ده‌پۆشن که هه‌یج به‌ش وپادا شتیکیان نییه ، الطیبی ده‌لیت : مه‌به‌ست به‌شه ، وه به‌ حه‌رامیش ده‌وتریت ، و بییه‌شی له ئایینشدا ، وه ده‌شیت مه‌به‌ست لێ ئه‌وه‌ییت که هه‌یج به‌شیکی نییه له رۆژی قیامه‌تا ، مه‌به‌ست ئه‌و که‌سه‌یه که جلی ئاوریشم له‌به‌ر ده‌کات ، (فَأَيُّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا بَحْلٌ) پاشان پیغه‌مه‌ری خودا ﷺ چهند جلیکی دووپارچه‌ی بوّهات ، یه‌کیک له‌و پۆشاکانه‌ی نارد بۆ عمر وه له رپوایه‌تی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌لیت : ((وَأَنَّ النَّبِيَّ بَعَثَ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَى عُمَرَ حُلَّةَ سِيْرَاءِ حَرِيرٍ)) ، ((فَقَالَ: كَيْفَ أَلْبَسَهَا وَقَدْ قُلْتَ فِيهَا مَا قُلْتَ)) ، عمر وتی : چۆن له‌به‌ریکه‌م که له پێشتر ئه‌وه‌ت فرموو ده‌باره‌ی که فرمووت ، پێشه‌وا عمر رضي الله عنه ئه‌وه‌ی وتوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ وا لێ تیگه‌یشتوو ، ئه‌گه‌رنا له درێژه‌ی فرموده‌که ئه‌وه ده‌رده‌که‌ویت پێی نه‌به‌خشیوه بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ری بکات ، ((قَالَ: "إِنِّي لَمْ أُعْطِكْهَا لِتَلْبَسَهَا، وَلَكِنْ تَبِعَهَا أَوْ تَكْسُوَهَا")) فرمووی : من پیم نه‌به‌خشیویت بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ری بکه‌یت ، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی بۆ خو‌تی بفرو‌شیت یان بۆ خێزانه‌کانت به‌کار به‌ییت ، وه له رپوایه‌تی‌کدا ده‌فرمویت : ((بِعْهَا وَاقْضِ بِهَا حَاجَتَكَ أَوْ شَقَّقْهَا بَيْنَ نِسَائِكَ حُمْرًا)) أخرجه النسائي وصححه الألبانی ، وه به‌شی دوومی مسلمیش رپوایه‌تی‌کردوو ، (فَأَرْسَلَ بِهَا عُمَرَ إِلَى أَخِ

لَهُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ) عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ناردی بو براهه کی که له شاری مه که داده نیشته ، پیش نه وهی موسلمان بیته ، النوی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت : نه وهی که ده لیت پیش نه وهی موسلمان بیته نامه زهی نه وهی تیدایه که دواتر موسلمان بووه ، الحافظ ده لیت : ناوی نه و براهه ی عمرم نه دیوه ... نه وه نه بیته که ئین بشکوال ده لیت : ناوی عثمان کوری حکیمه و برای زیدی کوری خهتابه له دایکه وه ، ده شیت عمر شیر ی دایکی زیدی برای باوکی خوار دیت ، به وهش نه و که سه ده بیته برای شیر ی عمر ، و برای زید له دایکه وه .

نهم فرموده وهی نه وهی لیوهر ده گریته : خورازاننده وه وله بهر کردنی جلی جوان ونوی بو روژی ههینی وچه ژن و پیشوازی کردنی وه فده کان سوننه ته ، چونکه له ریوایه تکیدا هاتووه : ((يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْتِغِ هَذِهِ فَتَجَمَّلْ بِهَا لِلْعِيدِ وَالْوَفْدِ)) متفق علیه ، له بهر نه وهی پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نکولی نه وهی نه کرد له عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به لکو ته نها نکولی به کارهینانی جلی هاوریشمی لیگرد ، وه عبدالله کوری سلام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت له پیغه مبه ری خودام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بیست له سه ر مینه ره وه ده یفه رموو : ((مَا عَلَيَّ أَحَدِكُمْ لَوْ اشْتَرَى ثَوْبَيْنِ لِيَوْمِ الْجُمُعَةِ سِوَى ثَوْبِي مَهْنَتِهِ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَأَبُو دَاوُدَ)) رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَأَبُو دَاوُدَ ، وصححه الألباني .

الأثیوبى دەلیت : زاناكان خۆرازاندەنەوہیان بە سوننەت داناوہ بۆ ھەموو کۆبۈنەوہیەكى خېر وچاكە ، ئیلا ئەو كۆبۈوانەوانە نەبیّت كە پېویستە مروّف سەركرزى وزەلیلى خۆى دەربریت ، وەك نویتزە بارانە ونویتی خۆرگىران ومانگگىران .

وہ كەسى باش دەتوانیت پېشنىارى شتیك بكات بۆ كەسىكى باشتر كە وابیئى ئەو شتەى لەیاد نبیە یان بۆى دەرئەكەوتووہ یان ھەر شتیكى تری لەو بابەتە .

وہ دروستى كړن وفرۆشتن لە پېش دەرگارى مزگەوت ، وە كەسى بەرپز وباش دەتوانیت كړین وفرۆشتن بكات .

وہ حەرامى جلى ھاوریشم بۆ پیاوان ، مەگەر بەكارھىنانى لەبەر نەخۆشییەكیّت چونكە ئەنەس رضی اللہ عنہا دەلیت پېغەمبەرى خودا صلی اللہ علیہ وسلم :

((رَحَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَالزُّبَيْرِ فِي قَمِيصِ الْحَرِيرِ، فِي سَفَرٍ، مِنْ حَكَّةٍ

كَانَتْ بَيْنَهُمَا)) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، الألبانى رحمته الله دەلیت : جلى ھاوریشمى سروشتى

حەرامە بۆ پیاوان بەلام ئەوہى دروست دەكریت وپیدەوتریت ھاوریشم دروستە پیاوان بەكاربھێنن ، وە ئەو جۆرە جلە بۆ ئافەرەتان دروستە .

وہ دروستە بۆ پیاوان ھاوریشم بفرۆشن ، وىبىەخشن وىبىكەنە دیارى ، نەوہك بۆ لەبەر كرد .

دروستە سیلەى رەھى خزمى بپاوەر بگەيەنریت وچاكەى لەگەلدا بكریت ودىارى پىبەخشریت .

وہ کراواتہ بەلگہ بۆ ئەو کەسانەى کە دەلین : کەسى بیئاوەر داوای
لیناکریت لقهکانی شەریعت پەپرەو بکات ، چونکە عمر رحمته الله کاتیک
ئەوہى لى قەدەغە کرا لەبەرى بکات ناردى بۆ برا موشرىکە کەى ، ونکولى
ئەوہى لینه کرا ، وە وەلامى ئەوہ دراوہ تەوہ بەوہى : فەرمانى نە کردووە بە
برا کەى لەبەرى بکات ، دەشیت وەك چۆن رینگە درابوو بە عمر رحمته الله
بىفرۆشیت و سود لە پارە کەى بىت یان خیزانە کانى بە کارىبھین ، ئەویش بەو
شیوہى بۆ برا کەى ناردىت نەك خۆى لەبەرى بکات ، دىسان وەلامى ئەم
بۆچوونەش دراوہ تەوہ بەوہى موسلمان پالنهرى باوەر رینگى ئەوہى
لیدە کات داوای ئەوہى زانى قەدەغە کراوہ لەسەرى گوپرايەلى دە کات
دەست لەو کارە ھەلدە گریت ، بە پىچەوانەى کەسى بیئاوەر کە
بیئاوەر پىبە کەى پالنهرى دەبیت بۆ دەستھەلنە گرتن لەوہى حەرامە ، ئە گەر
دروست نەبوايە لەبەر کردنى بە دیارى بۆ نە دەنارد ، لەبەر ئەوہى دەبیتە
يارمە تیدەرى لەسەر سەر پىچىکردنى فەرمانى خودا حافظ رحمته الله ئەوہى لە
الفتح دا باس کردووە .

بابُ لَا يَسُبُّ وَالِدَيْهِ

فەر موودەہی بئەست و بەک

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مِنْ الْكَبَائِرِ أَنْ يَسْتِمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ". فَقَالُوا: كَيْفَ يَسْتِمُ؟ قَالَ: "يَسْتِمُ الرَّجُلُ، فَيَسْتِمُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ".

(لَا يَسُبُّ وَالِدَيْهِ) جنيۆ ناداته دايك و باكي ، (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ) عبد الله كورپی عمر رحمته الله باسی ژيانمانکرد له فەر موودەہی ژمار (۱۰) ، وتی : (قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مِنْ الْكَبَائِرِ أَنْ يَسْتِمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ".) ، پیغمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم فەر مووی : له تاوانه گەورە کانه پیاویک جنيۆ بداته دايك و باوکی ، (فَقَالُوا: كَيْفَ يَسْتِمُ؟) وتمان : چۆن جنيۆ دەدات ؟ (قَالَ: "يَسْتِمُ الرَّجُلُ ، فَيَسْتِمُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ") فەر مووی : جنيۆ به پیاویک دەدات ، ئەویش جنيۆ به باوك و دايکی ئەم دەدات .

ئەم فەر موودەہی بە لگەیه بۆ ريسا فقهیهی که دەلێت : هۆکاره کانه حوکمه ئەنجامه کانیان ههیه .

فدر مووگاهه بېلست وپاوو

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بن العاص قال: "مِنَ الْكَبَائِرِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَسْتَسِبَّ الرَّجُلُ لِوَالِدِهِ".

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بن العاص قال: "مِنَ الْكَبَائِرِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَسْتَسِبَّ الرَّجُلُ لِوَالِدِهِ") ، عبدالله كورې عهمر جهنم غنما وتی : له تاوانه گهوره كانه لای خودا ﷺ پياوړك بېینه هو كاری جنیودان به باوكی ، بهووی جنیو به باوك یان كه سو كاری خه لك بدات وهك كاردانه وهك خه لكیش جنیو به باوك ودايكي بدن .

نهم دوو فهرمووده یه نهم وانانه ی تیډایه : (من الكبائر) سهرنج راکیشانی بیسه ری لیوره ده گریټ ، وه نه وهش كه تانه كان دوو جوړن تاوانی بچوك و تاوانی گهوره وهك پیشتز باسمانكرد ، جنیودان به دايك و باوك له تاوانه گهوره كانه جا نه گهر نهو جنیودانه راسته وخو بیټ یان هو كاری جنیودان بیټ به دايك و باوكی ، (كيف یستم) سه رسورمانی هاوه لان درده خات له وهی كه سیك جنیو به دايك و باوكی بدات ، سه یربوو به لایانه وه كه سیك كاریكي خراب وناشیرینی لهو شیوه یه نه نجام بدات چونكه نهو كرداره سروشتی مروقی ناسای رته تی ده كاته وه له بهر نه وهی دايك و باوك كه جیگه ی ریژ وپاداشت وچا كه كارین له گه لیان چو ن ده بیټ كو تومت پیچه وانده نه وه

رەفتاریان لە گەڵ بکریت ، وە ھەوەرھا ئەوھشی تێدایە گەر فێرخواز شتیکی بە جوانی بۆ روونەبوویەو دەتوانیت پرسیار لە مامۆستاکی بکات و بۆی روونبکاتەو ، لە الفتح دا ھاتووہ ئیبن بطلال دەلیت : ئەم فہرمودہیە بنچینەى داخستنى دەرگای بەھانە وپەلپە (سد الذرائع) ، وە ئەوھشی لیوہردەگیریت ئەگەر کردەوہى کہسیک سەربکیشیت بۆ حەرام ئەو کردەوہیە لەسەر حەرام دەبیٹ ، ئەگەرچی مەبەسیتشی نەبیٹ ئەو کارە حەرام ئەنجام بدات ، وە پالپشتی ئەم فہرمودہیەش ئەو ئەو ئایەتەیه کہ خودا

ﷻ دەفەرمویت ﴿ وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا

بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴿١٠٨﴾ (الأنعام) ، وە ھەرکەسیک بییتە ھۆکاری کردەوہیەک پاداشتی وەک بکەرەکەیتە چ باشیٹ یان خراب .

زید المدخلى ﷻ لەسەر (من الكبائر عند الله) دەلیت : تاوانە گەورەکان بە تەوبە نەبیٹ خودا لێی خوشناپیٹ ، وە خواوہنەکەى ترسی لەسەرە ، ئەگەر تەوبەیکرد خودا لێی خوشرەبیٹ ، بەلام ئەگەر لەسەر تاوانە گەورەکەى مرد لە ژیری ویستی پەرورەدگارداپە وخواوہنەکەى ترسی

لەسەرە ، خودا ﷻ دەفەرمویت ﴿ إِنْ جِتَبُوا كِبَائِرَ مَا نُهْنُونَ عَنْهُ نَكْفَرًا

عَنْكُمْ سِعَاتِكُمْ وَنَدْخَلَكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ (النساء) ، مانای

ئەوہیە ئەگەر کہسیک خوێ نەپاریژین لە تاوانە گەورەکان تری لەسەرە .

باب عقوبة عقوق الوالدين

فەر موو باهه بیلست ولسی

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجَّلَ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةُ مَعَ مَا يَدْخُرُ لَهُ؛ مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحْمِ".

(عقوبة عقوق الوالدين) سزای سه‌ریچی کردن و خراپوون له‌گه‌ل دایک و باوک ، (عَنْ أَبِي بَكْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) نفع کوری الحارث رحمته ، له پیغه‌مبه‌ری خوداوه صلی الله علیه و آله ده‌گی‌ر پته‌وه فه‌رموویه‌تی : (مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجَّلَ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةُ مَعَ مَا يَدْخُرُ لَهُ؛ مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحْمِ) هیچ تاوانیک نییه که شایانتر بیټ سزاکه‌ی بو‌خاوه‌که‌ی و پیس بخزیت له‌گه‌ل نه‌وه‌ی چاوه‌روانی ده‌کات له‌رۆژی دوا‌ی له‌سته‌مکردن و پچرانی سیله‌ی ره‌حم ، وه له‌ریوایه‌تیکدا ده‌فه‌رمویټ : ((إِنَّ أَعْجَلَ الطَّاعَةِ ثَوَابًا صِلَةُ الرَّحِمِ حَتَّىٰ إِنَّ أَهْلَ الْبَيْتِ لَيَكُونُوا فَجْرَةً فَتَنَّمُوا أَمْوَالَهُمْ وَيَكْثُرَ عَدَدُهُمْ إِذَا تَوَاصَلُوا وَمَا مِنْ أَهْلِ بَيْتٍ يَتَوَاصَلُونَ فَيَحْتَاجُونَ)) أخرجه ابن حبان في صحيحه وقال الألباني : حسن لغيره .

ئەم فرمودەیه بەلگەى ئەوەى تىدايه که سزای تاوانه کان له یهك ئاستدانین وهه ندىك تاوان له بهر زۆرخراپى وگه وره ییبان سزاکه یان پيشده خريت بو دنوئا سه ره راي سزای قیامهت وه تاوانى سته مکردن وپيشلکردنى مافی خه لک و خراپه کارى له گه ل داىك و باوك له پزبه ندى سه ره وهى ئەو تاوانانه ن که شایانن سزا وتۆله که یان تووشى خاوه نه کانیا ن بیته ، وه بەلگەى ئەوەى تىدايه که سته مکردن و خراپه کارى له گه ل داىك و باوك دوو تاوانى گه وره ن وپيوسته موسلمان به هه موو شیوه یه ك خۆى لیان به دوور بگریته بو ئەوەى نه بیته مایه ی ناره حه تى وده ریدسه رى دنوئا وسزای پاشه پۆزى .

باب دعوة الوالدين

فهر مومو واه بيلست وچوار

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ثَلَاثٌ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ هُنَّ، لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ".

(دعوة الوالدين) نزا وپارانه وى دايك و باوك (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بوهريره رحمته عليه ده لیت : پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله فهر مومو : (ثَلَاثٌ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ هُنَّ، لَا شَكَّ فِيهِنَّ) سى نزا وپارانه وى وه لام ده درینه وى ، گومانى له وه لامدانه وه ياندا نيبه ، (دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ) نزا وپارانه وى سته مليکراو ، که سته مى ليده کريت له مالى يان له خوینى يان له کهرامه تى ، پياريته وه له خودا وسکالای حالى لای خودا بکات ، خودا نزا وپارانه وه کهى وهرده گريت ، پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله ده فهر مویت : ((**وَأَتَى دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ**)) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، له بهر نه وى مال و خوین و کهرامه تى موسلمان له سهر موسلمان حه رانه ، نه گهر که سیک ده سندرئزى بکاته سهر يه کیک له و شتانه ی برا موسلمان ه کهى نه وه سنورى به زاندوو و سته مى کردوو و شایانى نه وى نزا وپارانه وى ليکريت

و خوداش ﷺ و هلامی ده داته وه ئه گهر ماوهیه کیش بخایه نیت ، (وَدْعُوَّةُ الْمُسَافِرِ) و نزا و پارانه وهی ریپوار ، ئه و کهسه ی سه فهری کردوه بو په رستش و گوپریه لی خودا وه ک حه ج و عومره و جهاد و تیکۆشان له پیناوی خودا و خویندنی زانست وه ههروه ها سه فهری حه لال وه ک هه ولدان بو پهیدا کردنی بژپوی دایک و باوک و مال و مندال و هاوشپوی ئه وانه ، له بهر ئه وهی سه فهر و ریپواری ناره حه ته و ماندوو بوون و مرۆڤ ههست به ته نه های و دل ناسک و سه رکزی ده کات ، (وَدْعُوَّةُ الْوَالِدِ عَلٰی وَلَدِهِ) وه نزا و پارانه وهی باوک له منداله که ی ، ههروه ها دایکیش ، ئه گهر نزا یان کرد له منداله که یان له بهر سه ریپچی و خراپوونی له گه لیان ، خودای پهروه ردگار نزا و پارانه وه که یان وهرده گریت .

ئهم فەرموودهیه ئهم سوودانه ی لیده کریت : هه ندیک کات وهۆکار ههیه زیاتر ده بنه مایه ی گیرابوونی نزا و پارانه وهی موسلمان ، پیویسته موسلمان خوی پاریزیت له سته مکردن به هه موو جوړه کانیه وه ، چونکه ئه و کهسه ی سته می لیده کریت خودا نزا و پارانه وهی په تناکاته وه ، ههروه ها ئه گهر موسلمان ریپوار بوو پیویسته به هه لی بزانیت زور له خودا ﷺ پاریته وه له بهر ئه وهی یه کیکه له و کهسه نه ی نزا و پارانه وهی په تناکریته وه وه وه لام ده دریته وه ، وه خو پراستن له وهی دایک و باوک نزا و پارانه وهت لیکن ، ئه وه جگه له وهی یه کیکه له تاوانه گه وره کان و له گه ل هاوه ل بو خودا بریار دانداندا باسکراوه ، دایک و باوک نزا کردنیان له منداله کانیا ن خودا وه لامی ده داته وه .

فلمر موویا ہاے بیست و پنج

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَا تَكَلَّمَ مَوْلُودٌ مِنَ النَّاسِ فِي مَهْدٍ إِلَّا عَيْسَىٰ بنَ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ [وَسَلَّمَ] وَصَاحِبَ جُرَيْجٍ" قِيلَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! وَمَا صَاحِبُ جُرَيْجٍ؟ قَالَ: "فَإِنَّ جُرَيْجًا كَانَ رَجُلًا رَاهِبًا فِي صَوْمَعَةٍ لَهُ، وَكَانَ رَاعِيًا بَقَرٍ يَأْوِي إِلَىٰ أَسْفَلِ صَوْمَعَتِهِ، وَكَانَتْ امْرَأَةٌ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ تَخْتَلِفُ إِلَى الرَّاعِي، فَأَتَتْ أُمَّهُ يَوْمًا فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ! وَهُوَ يُصَلِّي، فَقَالَ فِي نَفْسِهِ - وَهُوَ يُصَلِّي - أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤَثِّرَ صَلَاتَهُ، ثُمَّ صَرَخَتْ بِهِ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ فِي نَفْسِهِ: أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤَثِّرَ صَلَاتَهُ. ثُمَّ صَرَخَتْ بِهِ الثَّلَاثَةَ فَقَالَ: أُمِّي وَصَلَاتِي. فَرَأَى أَنْ يُؤَثِّرَ صَلَاتَهُ، فَلَمَّا لَمْ يُجِبْهَا قَالَتْ: لَا أَمَاتَكَ اللَّهُ يَا جُرَيْجُ! حَتَّى تَنْظُرَ فِي وَجْهِ الْمُومِسَاتِ. ثُمَّ انصَرَفَتْ فَأَتَى الْمَلِكُ بَتْلِكَ الْمَرْأَةَ وَلَدَتْ، وَوَلَدَتْ فَقَالَ: مِمَّنْ؟ قَالَتْ: مِنْ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَصَاحِبُ الصَّوْمَعَةِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: اهْدِمُوا صَوْمَعَتَهُ وَأَتُونِي بِهِ، فَضَرَبُوا صَوْمَعَتَهُ بِالْفُتُوسِ، حَتَّى وَقَعَتْ، فَجَعَلُوا يَدَهُ إِلَى عُنُقِهِ بِحَبْلِ؛ ثُمَّ انطَلَقَ بِهِ، فَمَرَّ بِهِ عَلَى الْمُومِسَاتِ، فَرَأَهُنَّ فَتَبَسَّسَمَ، وَهَنَّ يَنْظُرْنَ إِلَيْهِ فِي النَّاسِ. فَقَالَ الْمَلِكُ: مَا تَزْعُمُ هَذِهِ؟ قَالَ: مَا تَزْعُمُ؟ قَالَ: تَزْعُمُ أَنَّ وَلَدَهَا مِنْكَ. قَالَ: أَنْتِ تَزْعُمِينَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ: أَيْنَ هَذَا الصَّغِيرِ؟ قَالُوا: هَذَا فِي حَجْرِهَا، فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ. فَقَالَ: مَنْ أَبُوكَ؟ قَالَ: رَاعِي الْبَقَرِ. قَالَ الْمَلِكُ: أَجْعَلُ صَوْمَعَتَكَ مِنْ ذَهَبٍ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: مِنْ فِضَّةٍ؟ قَالَ: لَا. قَالَ:

فَمَا نَجْعَلُهَا؟ قَالَ: رُدُّوَهَا كَمَا كَانَتْ. قَالَ: فَمَا الَّذِي تَبَسَّمْتَ؟ قَالَ: أَمْرًا عَرَفْتُهُ،
أَدْرَكْتَنِي دَعْوَةُ أُمِّي، ثُمَّ أَخْبَرَهُمْ".

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَا تَكَلَّمُ
مَوْلُودٌ مِنَ النَّاسِ فِي مَهْدٍ) نُهْبُوهِرِهِ هَوَّلَهُ عَنْهُ دَهَلَيْتَ : گویم له پیغمبره خودی
بوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهیفرموو : هیچ تازه له دایکبویوهک له بیشکهدا قسهی نه کردووہ
، ندم فہرمودہیہ له صحیحی بوخاری ومسلم دا هاتووہ دهفہرمویت : ((لَمْ
يَتَكَلَّمْ فِي الْمَهْدِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ ..... وَبَيْنَا صَبِيٌّ يَرْضَعُ مِنْ أُمِّهِ فَمَرَّ رَجُلٌ رَاكِبٌ عَلَى
دَابَّةٍ فَارَاهَهُ وَشَارَهُ حَسَنَةً ، فَقَالَتْ أُمُّهُ : اللَّهُمَّ اجْعَلْ ابْنِي مِثْلَ هَذَا ، فَتَرَكَ التَّدْيِي
وَأَقْبَلَ إِلَيْهِ فَنظَرَ إِلَيْهِ ، فَقَالَ : اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي مِثْلَهُ ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى تَدْيِهِ فَجَعَلَ
يَرْتَضِعُ)) ، الألبانی : دهلّیت : له فہرمودہی صحیحدا نہمینیوہ
پیچہوانہی ندم تاییہتکردهبیّت کہ له هہردووہ صحیحہکہدا هاتووہ تہنہا
بہسہرہاتی مندالہکہی (أصحاب الأُحدود) نہبیّت کہ تییدا هاتووہ بہ دایکی
وتووہ : ((يَا أُمَّهُ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ !!)) أخرجہ مسلم ، ..... دهلّیت :
نہوہی له هہندیک کتیبی تہفسیر وسہرچاوہکانی تردا هاتووہ کہ ئیبراہیم
ویحی ومحمد(علیہم الصلاہ والسلام) له بیشکہدا قسهیانکردووہ ، هیچ
نہمایہ کی نبیہ له پیغمبرہی خوداوہ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، (إِلَّا عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
[وَسَلَّمَ]) جگہ له عیسی کوری مریم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، الألبانی : دهلّیت : بو
پیغمبران کاتیک ناویان ہیترآ بہشیوہیہ کی گشتی دہوتریت (علیہ السلام) ،

وه بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا محمد (علیه الصلاة والسلام) باشتره ، (وَصَاحِبُ جُرَيْجٍ) وه منداله‌که‌ی سه‌رده‌می جریجی نه‌بیّت ، (قِيلَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! وَمَا صَاحِبُ جُرَيْجٍ؟) ، و ترا : ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ منداله‌که‌ی سه‌رده‌می جریج چییه وکییه ؟ (قَالَ: "فَإِنَّ جُرَيْجًا كَانَ رَجُلًا زَاهِبًا فِي صَوْمَعَةٍ لَهُ، وَكَانَ رَاعِي بَقَرٍ يَأْوِي إِلَى أَسْفَلِ صَوْمَعَتِهِ، وَكَانَتْ امْرَأَةٌ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ تَخْتَلِفُ إِلَى الرَّاعِي) ، فه‌رمووی : جریج قه‌شه‌یه‌کی له دونیا دابرا‌بوو بۆ خودا په‌رستی له خه‌لوه‌تگا‌که‌ی ، ئە‌و کاره له ئیسلامدا نییه چونکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((تزوجوا فإني مكاثر بكم الأمم يوم القيامة ، و لا تكونوا كرهبانية النصارى)) أخرجه البيهقي في (السنن الكبرى) وحسنه الألباني في (الصحيحه)(۱۷۸۲) ، چونکه ئە‌و باوه‌رداره‌ی تیکه‌لاوی خه‌لک ده‌کات وئارامده‌گریّت له‌سه‌ر ئە‌و ئاسته‌نگ ونا‌ره‌حه‌تیانه‌ی دینه‌ی ریگه‌ی باشتره له‌و باوه‌رداره‌ی تیکه‌لاوی خه‌لک نا‌بیّت ، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموویّت : ((الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ أَفْضَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ)) أخرجه البخاري في (الأدب المفرد) والترمذي وابن ماجه ، وحسنه الألباني في (الصحيحه)(۹۳۹) ، به‌لام ئە‌گه‌ر موسلمان ترسا له ئایینه‌ی وتیکه‌لاوی خه‌لک زیانی به ئایینه‌ی گه‌یاند ئە‌وکات گو‌شه‌گیری ودا‌بران له خه‌لک باشتره به به‌لگه‌ی ئە‌و فه‌رمووده‌ی که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموویّت : ((يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمًا، يَتَّبِعُ بِهَا شَعْفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ، يَفْرُ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ)) أخرجه البخاري .

(وَكَانَ رَاعِيًا بَقْرًا يَأْوِي إِلَى أَسْفَلِ صَوْمَعَتِهِ، وَكَانَتْ امْرَأَةٌ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ تَخْتَلِفُ إِلَى الرَّاعِي) وه گاواییکیش دههات له پەنای خوارهوهی خەلۆهتگا کهیدا شهوان دەمایهوه ، وه ئافرهتییکی خەلکی دیکه سەردانی گاوانه کهی ده کرد ، (فَأَتَتْ أُمُّهُ يَوْمًا فَقَالَتْ: يَا جَرِيحُ! وَهُوَ يُصَلِّي، وَقَالَ فِي نَفْسِهِ - وَهُوَ يُصَلِّي - أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤَثِّرَ صَلَاتَهُ، ثُمَّ صَرَخَتْ بِهِ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ فِي نَفْسِهِ: أُمِّي وَصَلَاتِي؟ فَرَأَى أَنْ يُؤَثِّرَ صَلَاتَهُ. ثُمَّ صَرَخَتْ بِهِ الثَّلَاثَةَ فَقَالَ: أُمِّي وَصَلَاتِي. فَرَأَى أَنْ يُؤَثِّرَ صَلَاتَهُ) ، رۆژێک دایکی جریح هات بۆ لای و بانگی کرد ووتی : ئەی جریح ، که له نوێژدابوو ، له نهفسی خۆیدا وتی : دایکم ونوێژه کهم ، وایینی نوێژه کهی بدات بهسەر وهلامدانهوهی دایکیدا ، پاشان دایکی بۆ جاری دووهم هاواریکرد به دهنگییکی بهرز و بانگی کرد ، جریح له نهفسی خۆیدا وتی : دایکم ونوێژه کهم ، وایینی نوێژه کهی بدات بهسەر وهلامدانهوهی دایکیدا ، پاشان دایکی بۆ جاری سێیهم هاواریکرد به دهنگییکی بهرز و بانگی کرد ، جریح نهفسی خۆیدا وتی : دایکم ونوێژه کهم ، وایینی نوێژه کهی بدات بهسەر وهلامدانهوهی دایکیدا ، (فَلَمَّا لَمْ يَجِبْهَا قَالَتْ: لَا أَمَاتِكَ اللَّهُ يَا جَرِيحُ! حَتَّى تَنْظُرَ فِي وَجْهِ الْمُوْمِسَاتِ. ثُمَّ انصرفت) وه له رېوايه تیکدا دهفرمويیت : ((فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ! لَا تُمْنُهُ حَتَّى تُرِيَهُ وَجْوهَ الْمُوْمِسَاتِ)) که ئیدی وهلامی نه دایهوه دایکی نزای لیکرد ووتی : خودا نه تمرینیت ئەی جریح ! تا ئەو کاتهی سهیری روومهتی سۆزانیه کان ده کهیت ، یان تا ئەو کاتهی خودا ﷻ روومهتی سۆزانیه کانت پيشاندهدات ، پاشان

رؤیشت ، (فَأْتِي الْمَلِكُ بِنِكَ الْمَرَأَةَ وَلَدَتْ ، وَوَلَدَتْ فَقَالَ: مِمَّنْ؟ قَالَتْ: مِنْ جُرَيْجٍ. قَالَ: أَصَاحِبُ الصَّوْمَعَةِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ) ، ئەو ئاڤرەتەیان هینا که سەردانی گاوانەکهی دەکرد بۆ لای پادشا کاتیک مندالیکی بوو ، پادشا وتی : ئەم مندالەت لە کێ بوو ؟ ئاڤرەتەکه وتی : لە جریجە ! ، وتی خواوەن خەلۆهتگا که ، وتی : بەلێ ، (قَالَ: اهْدِمُوا صَوْمَعَتَهُ وَأَتُونِي بِهِ، فَضَرَبُوا صَوْمَعَتَهُ بِالْفُؤُسِ، حَتَّى وَقَعَتْ. فَجَعَلُوا يَدَهُ إِلَى عُنُقِهِ بِحَبْلِ؛ ثُمَّ انْطَلَقَ بِهِ، فَمَرَّ بِهِ عَلَى الْمُؤَمَّاتِ، فَرَأَهُنَّ فَتَبَسَّمَ، وَهُنَّ يَنْظُرْنَ إِلَيْهِ فِي النَّاسِ) ، پادشا که وتی : خەلۆهتگا کهی بروخین ، و جریج بۆ بهین ، خەلۆهتگا که یەیان بەتەوهر ئەنجن ئەنجن کرد تاوهر کو دارووخا ، و دەستیان بە پەتیک بەگەردنیهوه بەستەوه ، پاشان هینان ، بە لای ئاڤرەتە سۆزانیه کاندایا تیاپەراند ، جریج کاتیک بینانی زەرده خەنەیه کی کرد ، ئەوانیش بەپیش چاوی خەلۆکهوه بۆیان دەروانی ، (فَقَالَ الْمَلِكُ: مَا تَزْعُمُ هَذِهِ؟ قَالَ: مَا تَزْعُمُ؟ قَالَ: تَزْعُمُ أَنَّ وَلَدَهَا مِنْكَ. قَالَ: أَنْتِ تَزْعُمِينَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ: أَيْنَ هَذَا الصَّغِيرِ؟ قَالُوا: هَذَا فِي حِجْرِهَا، فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ. فَقَالَ: مَنْ أَبُوكَ؟ قَالَ: رَاعِي الْبَقَرِ) ، پادشا که وتی : ئەم ئاڤرەتە بانگەشە ی چی دەکات ، جریج وتی چی دەلێت : پادشا که وتی : دەلێت ئەم مندالە ی لە تۆ بوو ، جریج بە ئاڤرەتەکه ی وت : تۆ وادهلێت ؟ وتی : بەلێ ، جریج وتی : مندالە که لە کوییه ؟ وتیان : ئەوهیه که لە نامیزی دایه ، جریج لێ نزیکبوویهوه ووتی : باوکت کییه ؟ مندالە کۆرپهله که وتی : گاوانەکهیه ، النووی : لەسەر (مَنْ أَبُوكَ) دەلێت : دەوتریت کهسی زیناکار

ئەو مندالە‌ی لە زینادە‌ کە‌وێتە‌وه‌ نادریتە‌ پالی ، وە‌لامی ئە‌وه‌ش لە‌ دوو روو‌ه دە‌دریتە‌وه‌ ، یە‌کە‌میان : لە‌وانە‌یە‌ لە‌ شه‌ریعە‌تی ئە‌وان دراییتە‌ پالی ، دوو‌ه‌م : مە‌به‌ست ئە‌وه‌یە‌ لە‌ تووی کێ‌یت ؟ وە‌ بە‌ به‌خواستن ناویناوه‌ باوک ، (قَالَ الْمَلِكُ: أَنْجَعُ صَوْمَعَتِكَ مِنْ ذَهَبٍ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: مَنْ فِضَّةٍ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: فَمَا جَعَلُهَا؟ قَالَ: زُدُّوْهَا كَمَا كَانَتْ) ، پادشاکە‌ وتی : خە‌لو‌ه‌تگاکە‌ت لە‌ زی‌ر بو‌ دروست بکە‌ینه‌وه‌ ؟ جریج وتی : نە‌خێ‌ر ، پادشاکە‌ وتی : ئە‌ی لە‌ زی‌و ؟ جریج وتی : نە‌خێ‌ر ، پادشاکە‌ وتی ئە‌ی چۆ‌ن دروستی بکە‌ینه‌وه‌ ؟ جریج وتی : پێ‌شتر چۆ‌ن‌بوو بە‌وشی‌وه‌یە‌ دروستی بکە‌نه‌وه‌ ، (. قَالَ: فَمَا الَّذِي تَبَسَّمْتَ؟ قَالَ: أَمْرًا عَرَفْتُهُ، أَدْرَكْنِي دَعْوَةُ أُمِّي، ثُمَّ أَحْبَبْتُهُمْ") ، پاشاکە‌ وتی : هۆ‌کاری ئە‌و زەر‌ده‌خە‌یه‌نە‌یە‌ت چی بوو ؟ جریج وتی : شتی‌که‌ کە‌ دە‌یزانم ، نزا و‌پارانە‌وه‌ کە‌ی دایک‌م لە‌ من گیرابوو ، پاشان بە‌سه‌رهاتە‌کە‌ی بو‌ گیرانە‌وه‌ . ئە‌م فەرمووده‌یە‌ ئە‌م سوودانە‌ی لی‌وه‌رده‌گیرێ‌ت : ئە‌وه‌ دە‌سه‌لێ‌نی‌ت کە‌ (معجزه‌) بو‌ پی‌غه‌مبە‌ران و‌ (کرامات) بو‌ پیاوچاکان بوونی هە‌یه‌ و‌خودا لە‌ تە‌نگانە‌دا بە‌هانی پیاوچاکانە‌وه‌ دە‌چێ‌ت ، ئە‌و کە‌سه‌ی لە‌ کاتی ئاسودە‌یدا خودای لە‌بیری‌ت خودا ﷻ لە‌ کاتی تە‌نگانە‌یدا بە‌هانایە‌وه‌ دە‌چێ‌ت وە‌ک دە‌فەرمویت : ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ ﴾ (الطلاق) ، وە‌ پی‌غه‌مبە‌ری خودا ﷺ دە‌فەرمویت : ((تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشِّدَّةِ)) أخرجه أحمد ، وقال الألباني صحيح لغيره .

الحافظ دهلیت : ئەم فەرموودەیه بەلگهی ئەووی تێدایە کە دەبیّت وەلامدانەووی دایک بدریّت بەسەر نوژی سوننەتدا ، چونکە بەردەوامبوون لەسەری سوننەتە ، بەلام وەلامدانەووی دایک و گوپراپەلیکردنی پێویست و واجبە .

و هەر وەها بەزەیی و سۆز و نەرمونیانی ئەو کەسە ی پەر وەر دە گارە بەرامبەر ئەو کەسانە ی پەر وەر دەیان دە کات ئە گەر کارە کە ی و اجواز یّت ، چونکە دایکی جریج لە گەل ئەووی کە تۆرە بوو نزای لێنە کرد کە تووشی داوین پیسی و کوشتن بیّت .

و ئە گەر کەسیک لە گەل خودا راسگۆبیّت فیتنە و بەلا و ئاشوب زیانی پێناگە یە نیّت ، و بە هیژی دلنای جریج و پشت بەستنی بە خودا دەردە خات ، لە بەر ئەووی پرسیاری لە منداڵە کۆرپە لە کە کرد لە گەل ئەووی کە نە ریت وایە منداڵە لەو تەمەنە قسە ناکات ، و ئە گەر بە باشی پشتی بە خودا نە بە ستایە لەووی بیهێنێتە قسە ، پرسیاری لێنە کرد .

و ئەووی ئە گەر دوو کردە وە دژیە کبۆن بە گرنگە کە یان دەست پێدە کر یّت ، وە خودا بو پیاوچاکان لە نارە حە تیه کانیان دە رگای سەرفراز بوونیان بو دە کاتە وە ، و ئەو هە ندیک جار و هە ندیک کات بە رامبەر هە ندیک لە پیاوچاکان داو دە کە و یّت ، بو پاکردنە وە و هە لۆرینی تاوان وزیاتر پاداشت دانە وە یان .

بوخاری : ئەم فرموده‌ی له صحیح‌که‌یدا له ژێر بابەتی (باب : إذا هدم حائطاً فليبن مثله) وهك ئاماژەیهك بۆ ئەوه‌ی كه هه‌ركه‌س هه‌رشتیكی خه‌لك تێكبه‌دات و زایه‌بیکات ئەوه پێویسته هاوشیوه‌ی ئەوه‌ی بۆ قه‌ره‌بوو بکاته‌وه .
 وه ئەوه‌ی كه خاوه‌ن مافه‌كان زیاتر له مافی خو‌یان داوانه‌که‌ن و بیانوی شتیکی ئەسته‌م و مه‌حال نه‌گرن .

وه خو‌پاراستن له‌و هۆکارانه‌ی ده‌بنه‌ مایه‌ی دل‌ره‌نجان و توره‌بوونی دایک و باوک ، بۆ ئەوه‌ی نزای لیته‌که‌ن چونکه‌ نزای دایک و باوک گیرایه و خودا وه‌لامیان ده‌داته‌وه .

وه دل‌نیابوون پیش بریاردان ، چونکه‌ پادشاکه پیش ئەوه‌ی سو‌راغ و به‌دواداچوون بۆ وته‌ی ژنه‌ سو‌زانیه‌که بکات فه‌رمانیکرد به‌ رووخانی

خه‌له‌تگاکی جریج و ئازاردانی ، چونکه‌ خودا ده‌فرمویت ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْا اَنْ تُصِيبُوْا قَوْمًا يَّجْهَلُوْنَ فَنُصِيبُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ تَلٰمِيْنَ﴾ ﴿٦﴾ (الحجرات) .

بَابُ عَرَضِ الْإِسْلَامِ عَلَى الْأُمِّ النَّصْرَانِيَّةِ

فَلَمَّا كُنْتُ أُرِيدُهَا عَلَى الْإِسْلَامِ فَتَأْتِي، فَقُلْتُ لَهَا فَأَبَتْ، فَاتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: ادْعِ اللَّهَ لَهَا، فَدَعَا، فَاتَيْتُهَا وَقَدْ أَجَافَتْ عَلَيْهَا الْبَابَ - فَقَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! إِنِّي أَسْلَمْتُ، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: ادْعِ اللَّهَ لِي وَلِأُمِّي، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ! عَبْدُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأُمُّهُ، أَحِبَّهُمَا إِلَيَّ النَّاسِ".

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: مَا سَمِعَ بِي أَحَدٌ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ إِلَّا أَحَبَّنِي، إِنَّ أُمَّي كُنْتُ أُرِيدُهَا عَلَى الْإِسْلَامِ فَتَأْتِي، فَقُلْتُ لَهَا فَأَبَتْ، فَاتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: ادْعِ اللَّهَ لَهَا، فَدَعَا، فَاتَيْتُهَا وَقَدْ أَجَافَتْ عَلَيْهَا الْبَابَ - فَقَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! إِنِّي أَسْلَمْتُ، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: ادْعِ اللَّهَ لِي وَلِأُمِّي، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ! عَبْدُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأُمُّهُ، أَحِبَّهُمَا إِلَيَّ النَّاسِ".

(عَرَضِ الْإِسْلَامِ عَلَى الْأُمِّ النَّصْرَانِيَّةِ) باسکردنی ئیسلام بو دایکی گاور ، بوخاری : ئەم سەرباسەى ئاماژەى ئەوەى تێدایە کە دایکی ئەبوهریرە گاوروبوو ، (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: مَا سَمِعَ بِي أَحَدٌ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ إِلَّا أَحَبَّنِي) ئەبوهریرە رضي الله عنه وتی : هیچ کەس نییه ناوی من بیستیت جووله که بیئت یان گاور ئیلا خۆشیدەوێت ، (إِنَّ أُمَّي كُنْتُ أُرِيدُهَا عَلَى الْإِسْلَامِ فَتَأْتِي، فَقُلْتُ لَهَا فَأَبَتْ) دیکم که ناوی امیمه کچی صبیح کوری الحارثه ، من دەمویست موسلمانیت ئەو رەتی دەکردهوه ، ئیسلامم بو باسکرد وهلامی نه دایه وه ورەتی کردهوه ، (فَاتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: ادْعِ اللَّهَ لَهَا، فَدَعَا) هاتم بو لای پیغمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم ووتم : له خودا بو دایکم بیاریه وه ونزای

بۆ بکه بۆ نه‌وه‌ی خودا رینمونی بکات موسلمان بیت ، ئیدی بۆی پارایه‌وه ،
 (فَاتَيْتَهَا وَقَدْ أَجَافَتْ عَلَيْهَا الْبَابَ - فَقَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! إِنِّي أَسَلْتُ) هاتم بۆ
 لای دهرگاکه‌ی له‌سه‌ر خۆی داخستبوو ، ووتی : ئە‌ی ئە‌بوهریره من
 موسلمان بووم ! ، (فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: ادْعُ اللَّهَ لِي
 وَلِأُمَّي، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ! عَبْدُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأُمُّهُ، أَحِبَّهُمَا إِلَي النَّاسِ) هه‌والی
 موسلمان بوونی دایکم گه‌یانده‌ پیغه‌مه‌ری خودا ﷺ ، وتم : بۆ من ودایکم
 پیاپیره‌وه ونزیمان بۆ بکه ، فرمووی : ئە‌ی خودا بنده‌که‌ت ئە‌بوهریره
 ودایکی لای خه‌لك خوشه‌ويستیان بکه ، ئیبن کثیر : ده‌لیت : ئە‌م
 فرموده‌یه له‌ به‌لگه‌کانی راستی پیغه‌مه‌ریتی محمده ﷺ ، چونکی ئە‌بوهریره
 خوشه‌ويسته لای هه‌موو خه‌لك ! .

ده‌لیم : ده‌بیٔ چی وای له‌ ره‌وافز کردیٔ جگه‌ له‌ هه‌وا وئاره‌زوو
 وشه‌یتان ، هه‌موو خه‌لك به‌هۆی به‌ره‌که‌تی نزاکه‌ی پیغه‌مه‌ری خوداوه ﷺ
 ئە‌بوهریره‌یان جهدتھ خوشبویت ، به‌لام ئە‌وان رقیان لییه‌تی و به‌خراب
 باسیده‌که‌ن !؟ .

ئە‌م فرموده‌یه ئە‌م سوودانه‌ی لیوه‌رده‌گیریت : باسی هه‌ندیك له‌ فه‌زل
 وچاکه‌ ئاده‌میزاد له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندیه‌ك ئە‌گه‌ر ترسی ئە‌وه‌ی لیئده‌که‌را که
 خۆی یان که‌سانی تر به‌هۆیه‌وه‌ تووشی به‌لا و فیتنه‌بن ، وه‌ سووربوونی
 ئە‌بوهریره جهدتھ دهرده‌خات له‌سه‌ر موسلمان بوونی دایکی ، وه‌ ئە‌وه‌ی

پیویسته موسلمان ههولئی موسلمانبوونی کهسه نزیکهکانی بدات ئەگەر موسلمان نهبوون به ههموو رینگهیهکی شهرعی وگونجاو ، بهلگهی ئەوهی تێدایه داوای دوعا و نزا وپارانهوه له کهسیک که گومان وایت دوعاى خودا ﷺ گیرای دهکات دروسته ، بهلگهی زۆر ههیه له قورئان وسوننهتدا

لهسهر دروستی ، خودا ﷺ دهفرمویت ﴿قَالُوا يَا بَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا

خَاطِئِينَ﴾ (۹۷) قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۹۸)

(یوسف) ، وه عوکاشه کورپی محصن داوای له پیغهمبهری خودا ﷺ

کردوه داوای بۆ بکات لهو کهسانهبیّت که بهبی لپیرسینهوه وسزادان دهچنه بهههشتهوه ، پیغهمبهر ﷺ فرمووی : ﴿أَنْتَ مِنْهُمْ﴾ أخرجه مسلم ،

وه ئەنهس ﷺ دهلیت : ﴿فَقَالَتْ أُمِّي : يَا رَسُولَ اللَّهِ خُودِيْكَ ادْعُ اللَّهَ لَهُ ،

فَدَعَا لِي بِكُلِّ خَيْرٍ . فَكَانَ آخِرَ مَا دَعَا لِي ، اللَّهُمَّ أَكْثَرَ مَالَهُ وَوَلَدَهُ وَبَارِكْ لَهُ فِيهِ﴾

أخرجه البخاری ومسلم وهذا لفظ مسلم ، ئیبن عثیمین : دهلیت : ئاساییه داوای نزا وپارانهوهکردن بکهیت له کهسیک که ئومید ههیه وهلامی دوعاى بدریتهوه ، به مهرجی ئەوهی شتیکی قهدهغهکراو له خو ئەگریت ، لهگهڵ ئەوهشدا وازهینا لهوهی داوای دوعاى خیر لهخهلك بکهیت باشتره .

وه له شوینیکی تردا دهلیت : داوای دوعا له کهسیک ئەگەر بۆ بهرژهوهندی گشتی بیّت ئاساییه ، وهك بهسهرهاتی ئەو کهسه دهشتهکیهکی که هاته ناو مزگهوتهوه له کاتیکدا پیغهمبهری خودا ﷺ وتاری دهخویندهوه

وتی : مالّ وسامانه کان تیاچوون وریگه کان بران ، له خودا بپاریره وه بۆ
 ئه وهی بارانمان بۆ ببارینیت ... ، به لّام ئه گهر بۆ بهرژه وهندی تایبته بیت ،
 ئه وا داواکردنی له پیغمبهری خودا ﷺ ئاساییه ، له بهر ئه وهی دوعا
 وپارانه وهی پیغمبهر ﷺ وهك دوعا وپارانه وهی كهس نییه ، به لّام ئه گهر ئه و
 داوایه له كهسانی تر بوو شیخ الإسلام ئیبن تیمیه : ده لّیت : ئه وه ده چیته
 بابه تی داواکاری خراپه وه ، به كهس مه لّی : له خودا بۆم بپاریره وه ، مه گهر
 مه به ست بهرژه وهندی ئه و كه سه یّیت كه داوا كه ی لیّده كه ییت ، ئه ی چۆن
 ده بیّته بهرژه وهندی بۆ ئه و كه سه ؟ ده بیّته بهرژه وهندی بۆی چونكه ئه گهر بۆ
 تۆ پارایه وه ئه وه چا كه ی به رامبه ر كرده ویت و خوداش چا كه كارانی
 خو شده ویت ، وه دیسان ئه گهر بۆت پارایه وه فریشته ده لّین : ئامین خودا به و
 شیوه ش بۆ تۆ بكات ، به وه ش سو دمه ند ده بیّت له و دو عایه ی كه بۆ تۆ
 پارا وه ته وه له په نه اندا .

به لّام ئه گهر مه به ستی بهرژه وهندی خو ی بوو — ئه و كه سه ی داوا ده كات
 — ترسی ئه وه ی تیّدا یه كه پشت به دو عای كهسانی تر به ستیّت و خو ی له
 خودا نه پاریته وه .

وه ترسیّکی تریشی تیّدا یه : ئه ویش ئه وه یه ئه و كه سه ی داوای دو عای
 لیّده كریّت له وان هیه تووشی له خو بایوون بیّت ووا بیّنیّت كه پیاویّکی چا كه
 و خه لّك داوای دو عای خیری لیّده كه ن .

وه ئهه فهرمودهه بهلگهه ئهوهه شه تههدهه که نزه وپارههوه کانهه پههه مبهه
وَعَلَيْهِ وَسَلَّمَ گیرابوهه ورهستهه پههه مبهه رهتهه دههدهه خهه ، وه ئهوهه هارهه لانهه دلنهه ابوهه
له گیرابوهه نزه وپارههوه کانهه پههه مبهه ر وَعَلَيْهِ وَسَلَّمَ چونکه له رهوهه تههکهه ئهه
فهرمودهه دهه ههوههه : ﴿فَخَرَجْتُ أَعْدُو أَبَشْرَهَا بِدُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ فَلَمَّا أَتَيْتُ
الْبَابَ إِذَا هُوَ مُجَافٍ وَسَمِعْتُ خَضْخَضَةَ الْمَاءِ وَسَمِعْتُ خَشْفَ رَجُلٍ يَغْنِي وَقَعَهَا
فَقَالَتْ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ كَمَا أَنْتَ تَمُّ فَتَحْتَ الْبَابَ وَقَدْ لَبِسْتَ دِرْعَهَا وَعَجَلْتَ عَنِ
خِمَارِهَا فَقَالَتْ إِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَرَجَعْتُ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ أَبْكِي مِنَ الْفَرَحِ كَمَا بَكَيتُ مِنَ الْحُزْنِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبَشِرْ فَقَدْ
اسْتَجَابَ اللَّهُ دُعَاءَكَ وَقَدْ هَدَى أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ﴾ أخرجه أحمد ، وصححه إسناده
أحمد شاکر .

بَابُ بَرِّ الْوَالِدَيْنِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا

فہر موودہی
پالست و گلوپ
فہر موودہی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : " تَرْفَعُ لِلْمَيِّتِ بَعْدَ مَوْتِهِ دَرَجَتَهُ ، فَيَقُولُ : أَيُّ رَبِّ ! أَيُّ شَيْءٍ هَذِهِ ؟ فَيَقَالُ : " وَلَدُكَ اسْتَغْفَرَ لَكَ " .

(بَابُ بَرِّ الْوَالِدَيْنِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا) چاکه کاری له گهل دایک و باوک دواى مردیان ، (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : " تَرْفَعُ لِلْمَيِّتِ بَعْدَ مَوْتِهِ دَرَجَتَهُ) له أبوهریره وه حَدَّثَنَا وتى : مردوو پلهی بهرزده کریته وه دواى مردنى ، (فَيَقُولُ : أَيُّ رَبِّ ! أَيُّ شَيْءٍ هَذِهِ؟) دهلیت : پهروه ردگارا ! ئەم شته چیه ؟ چۆن دواى مردنم پلهم بهرز ده بیته وه ؟ (فَيَقَالُ : " وَلَدُكَ اسْتَغْفَرَ لَكَ") له وه لامیدا ده وتریت : منداله کهت داواى لیخو شبوونى بو کردوویت ، ئەم ئەثره لیڤه بهوتهى ئەبوهریره ریوايه تکراره ، هه چهنده ئەمه لهو بابەتانهیه که زانایان دهلین : باس له شتیکی په نهان ده کات بویه حوکمی ئەوهی ههیه که پیغه مبهری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فہر موویتی چونکه له شته په نهانه کاندا بواری ئیجتهاد وراى خو دهر برین نییه ، له گهل ئەوه شدا له پیغه مبهری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتووہ : ((إِنَّ الرَّجُلَ لَتَرْفَعُ

دَرْجَتُهُ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ أَنِّي لِي هَذَا ؟ فَيَقَالُ بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكَ لَكَ)) أخرجه أحمد

وابن ماجة وابن أبي شيبة ، وحسنه الألباني في (الصحيحه)(۱۵۹۸) .

ئهم فەرموودیه به لگه ئه وهی تیدایه که مردوو خیر و چاکه ی پیده گات و پله ی به رزده بیته وه به هوی کرده وهی نه وه کانیه وه چ کوربن یان کچ ، چونکه وشه ی (ولد) کور و کچیش ده گریته وه وهک (والدین) چۆن مانای دایک و باوکه .

وه ئه وهی دایک و باوک منداله کانیان له سه ر یه کتاپه رستی و سوننه ت پهروه ده بکه ن به لکو دوا ی مردنیان سوودیان لیبینن به هوی کرده وهی چاک و دوا ی لیخوشبوونی نه وه کانه وه خودا دایک و باوکه کان به خشیت و پله یان به رزبکاته وه .

وه هاندانی نه وه کانی تیدایه بو پارانه وه و دوا ی لیخوشبوون خیر و چاکه کردن بو دایک و باوک دوا ی مردنیان .

فەرموودهی پاشا و پاشا

عن محمد بن سيرين قال : كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَيْلَةً، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأبي هُرَيْرَةَ، وَلِأُمِّي، وَلِمَنْ اسْتَعْفَرَ هُمَا" قَالَ لِي مُحَمَّدٌ: فَتَحْنُ نَسْتَعْفِرُ هُمَا؛ حَتَّى نَدْخُلَ فِي دَعْوَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ.

(محمد بن سيرين) مولای ئەنصاره ، کونیەی ئەبوبکره و بصرییه ، ئیمام و پیشه‌وای سەردەمی خۆی بوو ، دوو سال پێش شەهیدکردنی پێشەوا عثمان کورپی عفان رحمته الله علیه لە دایک بوو ، ئین سەد دەلیت : کەسیکی باوەرپێکرا و ئەمین و بەرپێژ و شارەزا و پیشەوا بوو و خواوەن زانستیکی زۆر بوو ، و ئەبوعوانە دەلیت : ئین سیرینم لە بازار بینی ، هیچ کەس نەبوو بیسێ ئیلا یادی خودای دەکرد ﷺ ، و ئەبوبکر المزنی دەلیت : سویند بە خودا بە کەس نەگەشتووین لە ئین سیرین دونیانەویست تریت ، و جریری کورپی حازم دەلیت : گویم لە محمد بوو دەیگوت : پیاویکی رەشم بینی ، پاشان وتی : أستغفر الله ، وادەبینم غەیبەتمانکرد ، وە وتراوە رۆژیک نەرۆژیک بەرۆژوو دەبوو ، دوای الحسن البصری بە ۱۰۰ رۆژ لە مانگی شوالی سالی ۱۱۰ لە تەمەنی ۷۷ سالییدا مردوو .

(قال : كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَيْلَةً، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأبي هُرَيْرَةَ، وَلِأُمِّي، وَلِمَنْ اسْتَعْفَرَ هُمَا") وتی : شهویك لای ئەبوهریره بووین ، وتی : پهروهردگارا له

ئه بوهه ریره و دایکم و هه رکه سیک داوای لیخوشبوونیان بو ده کات خوشبه ،
 (قال : کُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَيْلَةً ، فَقَالَ : "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأبي هُرَيْرَةَ ، وَلِأُمِّي ، وَلِمَنْ
 اسْتَعْفَرَ هُمَا") ئه و که سهی فهرمووده له محمد کوری سیرینه وه ده گیریتنه وه که
 ناوی (غالب کوری خطاف)ه ، ده لیت : محمد پیی وتم : ئیمه داوای
 لیخوشبوونمان ده کرد بو ئه بوهه ریره و دایکی ئه بوهه ریره ، بو ئه وهی دوعا
 و پارانه وه که ی ئه بوهه ریره بمانگریته وه .

ئهم ئه شه چاکه و وه فاداری أبوهریره رضی الله عنه ده سه لیتت به رامبه ر دایکی ،
 وهانی نه وه کان ده دات چاکه کاربن و پپاریته وه بو دایک و باوکیان ، وه
 ههروه ها له خو بایینه بوون و به تامای لیخوشبوونی تاوان و بیبیا زنه بوون
 و پیوستی به پهروه ردگار .

وه تابعیه کان ریژی زوریان له هاوه لآن ناوه و به چاوی ریژه وه
 سهیریان کردوون و سوو بوون له سهه ر ئه وهی نزا و پارانه وهی هاوه لآن
 بیانگریته وه ، ئیمه ش ده لین : خودایه له تاوانی ئیمه هه موو باروه دارانی پیش
 ئیمه و ئه بوهه ریره و دایکی ئه بوهه ریره خوشبه .

فہر موودہی **ببلس** ونو

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ : صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ ."

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:) أبو هريره رضي عنه ده گير پته وه كه پينغه مبهري خودا صلى الله عليه وسلم فہر مووہ تی : (إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ) ئە گەر بەندە مرد کردەوہ کانی لە دنیا دەبر پته وه جگه له سی شت نہ بیت ، (صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ) خیر وچاکه یه کی بهروه دوام ، وهک دروستکردنی مزگوتیک یان هه لکه ندنی بیریک یان هه ر خیر وچاکه یه ک که ده مین پته وه ودوای مردنی مروژ موسلمانان سوودی لیده بینن ، (صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ) یان زانستیک که سوودی لی بینریت ، وهک فیڕکردنی فیڕخووان ونوسینه وهی کتییی به سود ، (أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ) یان مندالیکی چاک نزا وپارانه وهی بو بکات ، ئەم فہر موودہ یه پینچه وانہ ی ئەو فہر موودہ ی خودای پهروه دگار نیبه که ده فہر مویت ﴿ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴾ (۳۶) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿ (۴۰) ﴾ (النجم) ، چونکه مندال بەر هه می دایک و باو کیبه تی ئەمە له لایه ک ، له لایه کی تره وه ئایه ته که گشتیبه و ئەم فہر موودہ یه تایبه ته ، که و ابو مروژ سوود له هه ول وماندوونی کهسانی تر نایینیت جگه له هه ول وماندووبوونی خوی ونه وه کانی .

فهر موویا له سله

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمَّي تُوَفِّيتُ وَمَ تُوَصِّ، أَفَيَنْفَعُهَا أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهَا؟ قَالَ: "نَعَمْ".

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!) ئيبن عباس رضي الله عنه ده لیت پیاویک وتی ئه ی پیغه مبهری خودا صلی الله علیه و آله : ، (إِنَّ أُمَّي تُوَفِّيتُ وَمَ تُوَصِّ) دایکم مرد وهسیه تی نه کرد ، (أَفَيَنْفَعُهَا أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهَا؟) ئه گهر له بری ئه وه خیر به خشم سودی پیده یه نیّت ، (قَالَ: "نَعَمْ".) فهر مووی : به لّی سودی پیده گه یه نیّت ، کومه لیک زور فهر مووده هاتووه به لگه ن له سه ر ئه وه ی که خیر و چاکه ی مندال ده گاته دایک و باوک له وانه : عائشة رضی الله عنها : " أن رجلا قال للنبي صلی الله علیه و آله إن أُمي افلتت نفسها ، وأظنها لو تكلمت تصدقت ، فهل لها أجر إن تصدقت عنها ؟ قال : (نَعَمْ) " رواه البخاري ، ومسلم ، شیخی ئیسلام ئیبن تیمیه ده لیت : خیر و چاکه کردن وه او شیوه له بری مردوو ده گاته مردوو هکان به کورای موسلمانان ، به لام ئه وه فهر مووده ی که له عقبه بن عامر قال : أتى رجل النبي صلی الله علیه و آله فقال : إن أُمي توفيت و تركت حليا ولم توص ، فهل ينفعها إن تصدقت عنها ؟ فقال : " احبس عليك مالك . قاله لمن أراد أن يتصدق بحلي أمه ولم توصه " . أخرجه أحمد والطبراني وصححه الألباني ، الألباني رحمه الله له سه ر ئه م فهر مووده یه ده لیت : رواله تی فهر مووده که به لگه له سه ر

ئوه‌ی که منداڤ بۆی نییه خیر وچاکه بکات له بری دایکی ئه‌گه‌ر وه‌سیه‌تی نه‌کردییت ، به‌لام چه‌ند فرموده‌یه‌کی راشکاو هاتوو به‌ پیچه‌وانه‌ی له‌وانه : ئه‌و فرموده‌ی ئیبن عباس رضی الله عنهما ده‌لیت : سعدی کوری عباده‌ وتی : **یا رسول الله ! إن أمي توفيت وأنا غائب عنها فهل ينفعها إن تصدقت بشيء عنها ؟ قال : نعم ....** ده‌لیم : له‌وانه‌یه ئه‌م فرموده له‌گه‌ل ئه‌و فرموده‌یه به‌و شیوه‌کۆ بکرینه‌وه به‌وه‌ی که پرسیارکه‌ره‌که خۆی هه‌زاربوویت وپیوستی به‌و سامانه‌ بوویت ، له‌به‌ر ئه‌وه فرمانی پیکردوووه ماله‌که‌ی بۆ خۆی به‌یلینه‌وه ، ئه‌وه‌ی پالپشتی ئه‌و قسه‌یه ده‌کات پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی نه‌دایه‌وه کاتیك پرسیاری کرد : ئایا سودی پیده‌گه‌یه‌نیت ئه‌گه‌ر خیر وچاکه بکه‌م بۆی ؟ به‌وه‌ی پیی بفرمویت : نه‌خیر ، به‌لکو پیی فرموو : ماله‌که‌ت بۆ خۆت دابخی ، واته له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیوستی پیی هه‌بووه .

بَابُ بَرٍّ مِنْ كَانَ يَصِلُهُ أَبُوهُ

فهرست و مروری لیکندهوی

عَنِ ابْنِ عُمَرَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّ أَبْرَّ الْبَرِّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ".

(بَرٍّ مِنْ كَانَ يَصِلُهُ أَبُوهُ) چاکه کردن له گهلّ نهو کهسانه‌ی که باوکی چاکه‌ی له گهلّ ده کرد وسیله‌ی ره‌چی ده گه‌یاند ، (عَنِ ابْنِ عُمَرَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :) له ئیبن عمره‌وه پیغهمبه‌ری خودا صلی الله علیه وسلم فهرموی : (إِنَّ أَبْرَّ الْبَرِّ) باشترین چاکه‌کاری بریتیه له : (أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ) چاکه‌کاری مروّفه له گهلّ نهو کهسانه‌ی دوّست و خوّشه‌ویستی باوکی بوون ، نه‌م فهرموده وهاوشیوه‌کانی پهن‌دی نه‌وه‌ی لیوه‌رده‌گیب‌ریت که چاکه‌کاری ورپزگرتن له دایک و باوک له کاره زورگه‌وره و یستراوه‌کان له ئیسلام هه‌تا به‌شیوه‌یه‌ک رپزگرتن له دوّست و براده‌کانی دایک و باوکیش ئیسلام هانی موسلمانیداوه رپزبان لیبگیریت له‌به‌ر گه‌وره‌ی مافی دایک و باک وه پییشنه باشه‌کاغان جوانترین وینه‌یان له به‌رجه‌سته‌کردنی نه‌م فه‌رمانه نیشانداوه : عبدالله‌ی کوری دینار ده‌لیت : ئیبن عمر گه‌یشته‌ی پیاویکی

دهشته کی له ریگهی مه ککه ، ئین عمر سهلامی لی کرد و سواری
کویدریژه کی یکرد ، وه عه ماکهی که به سه ریه وه بوو پیی به خشی ،
عبداللهی کوری دینار ده لیت : خودات لی رازبیت نه وانه دهشته کین
وبه که میش رازی دهن ، ئین عمر وتی : باوکی نه م پیاوه خوشه ویستی عمری
کوری خه تاب بوو ، وه من گویم له پیغه مبهری خودا ﷺ بوو ده یفه رموو :
باشترین چاکه نه و چاکه یه که مروؤ چاکبیت له گهل دؤسته کانی باوکی .

بابُ لَا يُسَمِّي الرَّجُلُ أَبَاهُ، وَلَا يَجْلِسُ قَبْلَهُ وَلَا يَمْشِي أَمَامَهُ

فادر مووگاهه لسه و باوو
 ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

عن عروة - أو غيره - أن أبا هريرة أبصر رجلين. فقال لأحدهما: ما هذا منك؟ فقال: أبي. فقال: " لا تُسمِّه باسمه، ولا تمشِ أمامه، ولا تجلس قبله".

(بابُ لَا يُسَمِّي الرَّجُلُ أَبَاهُ، وَلَا يَجْلِسُ قَبْلَهُ وَلَا يَمْشِي أَمَامَهُ) بابه تی ناو نههینانی باوک به ناوی خویره وه ، وه له پیشی دانه‌نیشیت ، وه له پیشیه وه ریئه کردن ، (عن عروة - أو غيره - أن أبا هريرة أبصر رجلين) له عروهی کوری زبیره وه یان کهسیکی تر ده‌لیت نه‌بوهریره دوو پیاوی بینی (فَقَالَ لِأَحَدِهِمَا): به یه کیکیانی وت ، (مَا هَذَا مِنْكَ؟) نه‌مه چی تو یه ، به ته‌مه‌نیدا دیار بووه که لهو پیاوه که تر گه‌نجره : (فَقَالَ: أَبِي) وتی: باوکمه ، نه‌بوهریره وتی : (لَا تُسَمِّهِ بِاسْمِهِ، وَلَا تَمْشِ أَمَامَهُ، وَلَا تَجْلِسُ قَبْلَهُ) به ناوی خویره وه قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که ، وه له پیشیه وه ری مه‌که ، وه له پیش نه‌و دامه‌نیشه .

القرطي ده‌لیت : (قولاً كريماً) واته ناسک ونهرم وهك : باوک ودایکه ، به‌بی نه‌وهی ناویان به‌نییت وبه‌کونیه‌کانیانه‌وه بانگیان بکات ، والنووی (الأذکار) دا ده‌لیت : بابه‌تی یاساغیکردنی منداالّ وفیرخواز له‌وهی باوکی یان ماموستاکه‌ی یان شیخه‌که‌ی به‌ناوی خویره وه بانگ بکات ، پاشان له عبدالله کوری زحروه ریوایه‌تیکردووه ده‌لیت : ده‌گوتریت له خراپه‌کارییه له‌گه‌ل باوک که

به ناوی خۆیه‌وه ناوی بهیئیت وه له‌پیشیه‌وه رێکەیت ، ئین عەلان له لیکدانه‌وه‌ی "الأذکار" دا ده‌لیت : یاساگی ئەوه‌کراوه که باوک به ناوی خۆیه‌وه بانگ بکریت چونکه ریز وه به‌گوره دانانی تیدا نییه ، به‌لام ئە‌گەر داب ونه‌ریتی کۆمه‌لگه‌یه ئەوه به‌بیریزی نه‌زانیت ئاساییه ، ئین عیشمین ده‌لیت : ئاساییه ئە‌گەر مندال باوکی به ناوی خۆیه‌وه یان به‌کونییه‌که‌ی بانگی بکات ، ئە‌گەر بزانیت باوکه‌که ئەوه‌ی پیناخۆش نییه ، وپه‌چه‌وانه‌ی داب ونه‌ریتی خه‌لک نییه ، به‌لام ئە‌گەر دابونه‌ریتی خه‌لک په‌چه‌وانه‌ی ئەوه بوو که له‌پیش چاوی خه‌لک به ناوی خۆیه‌وه یان به‌کونییه‌که‌ی بانگ نه‌کریت ، ئەو کاته ده‌لین : له‌پیش چاوی خه‌لک به ناوی خۆی یان کونییه‌که‌ی بانگه‌مه‌که ، چونکه ئەمه‌عه‌بیه‌یه لای خه‌لک ، وا گومان ده‌بم ئە‌گەر بانگه‌باوکت بکه‌یت له‌ناو بازار ئە‌گەر ناوی عبدالله بی‌ت وبلیت ئە‌ی عبدالله یان باوکی فلان کهس ، که‌وابوو له‌پیش چاوی خه‌لک بانگی مه‌که به ناوی خۆیه‌وه یان به‌کونییه‌که‌ی ، له‌به‌ر ئەوه‌ی عه‌بیه لای خه‌لک وخه‌لک به‌سوکایه‌تی ده‌زانیت بۆ باوکه‌که ، وه‌پرسیارکراوه له‌ئین باز ئیمه‌بووه‌ته‌خوو لاما‌ن که‌دایکمان به ناوی خۆیه‌وه بانگ بکه‌ین ئە‌ویش پی‌ناخۆش نییه ئایا تاوانبار ده‌بین ؟ له‌وه‌لامدا ده‌لیت : هه‌چ به‌لگه‌که‌یه‌ک نازانم له‌سه‌ر ئەوه‌ی تاوانبی‌ت ، هه‌چ شتی‌ک له‌و باره‌یه‌وه نازانم ، به‌لام ئە‌گەر ئاسان بی‌ت که به‌به‌دایکه‌یان دایک یان دایکی فلانه‌که‌س بانگ بکریت له‌رووی ئە‌ده‌به‌وه‌باشتره .

باب هل یکنی أباه ؟

فەر موویکاه لسا ولسا

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: لَكِنَّ أَبُو حَفْصٍ عُمَرُ قَضَى .

(باب هل یکنی أباه ؟) بابەتی ئەوهی ئایه به کونیه ناوی باوی دههینیت ،
 (عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ) له ئین عمره وه دهلیت : (لَكِنَّ أَبُو حَفْصٍ عُمَرُ قَضَى)
 بهلام باوکی حەفص عمر حوکمی بهو شیوه کرد ، بوخاری ئەم ئەثره ی
 هیناوه بو ئەوهی بیکاته بهلگه که ناوهینی باوک به کونیه کهی پێچهوانه ی
 شهرع نییه وهك له ئەپره کهی ئەبوهورهیره باسکرا .

باب وجوب صلة الرحم

فەرھوودەئى مەھجىئى ئەدەبى مفرەدى بوخارى

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (۲۱۴) (الشعراء) ، قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَادَى: «يَا بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي هَاشِمٍ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ، أَنْقِذِي نَفْسِكَ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَابَلُهُمَا بِيَلَالِهَا»

(باب وجوب صلة الرحم) بايهتى واجبوونى گه يانى سيلهى رهحم ، (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ) له نه بوهريره وه ده لیت : (لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ) : ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ، كاتى: ئەم ئايهته دابهزى : ئەى پيغه مبهرى خودا ﷺ عهشهرهت و كه سوكاره نزيكه كانت ئاگادار بكه ره وه ، (قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَادَى) پيغه مبهرى خودا ﷺ ههستا وبانگيكرد : (يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ) ئەى نه وه كانى عهبدى مەناف نهفسى خوتان له ئاگر رزگار بکهن ، (يَا بَنِي هَاشِمٍ، أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ) ئەى نه وه كانى هاشم نهفسى

خۆتان رزگار بکهن له ئاگر ، (يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَلِبِ) ئه ی نه وه کانی
 عهبدالمطلب نهفسی خۆتان بپاریزن له ئاگر ، (يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، أَنْقِذِي
 نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ) ئه ی فاته می کچی محمد نهفسی خۆت رزگار بکه له ئاگر ،
 (فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) ئه گهر کردهوی خۆت فریات نه که ویت من
 لا خودا ناتوانم هیچت بو بکهم ، (غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحْمًا سَأَبُلُّهُمَا بِيَلَاهُمَا) به لام
 مافی خزمایه تیه که تان ده گه یه نم .

ئه م فه رمووده یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه و که سه نه ی خزمی نزیکن له
 پیشترن که گرنگیان پیدریت و بانگه واز بکرین بو لای حه ق وراستی ، وه
 ره چه ک هیچ سو دیک به مروؤ نا گه یه نی ت ئه گهر مروؤ که مه تر خه می ت له
 ئه نجامدانی کردهوی باش ، مسلم له ئه بوهریه وه جهیله عنه ریوایه تی کردووه
 ده لی ت : پیغه مبه ری خودا ﷺ فه رمووی : هه ر که سه کردهوی نه بی ت
 و که مه تر خه می ت ره چه له ک و بنه ماله سو دی پینا گه یه نی ت ، وه هه رو هه
 گرنگی و پیوستی گرنگیان به سیله ی ره حم .

باب صلة الرحم

فہر موودہی صہیحی بوخاری

عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ ، أَنَّ أَعْرَابِيَا عَرَضَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَسِيرِهِ ، فَقَالَ : أَخْبِرْنِي مَا يُقَرِّبُنِي مِنَ الْجَنَّةِ ، وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ؟ قَالَ : "تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ ، وَتُتَمِّمُ الرَّحْمَ".

(باب صلة الرحم) بابہ تی گہ یاندنی سیلہی رەحم ، (عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ) لہ ئەبوئەییوبی الأنصارییەوہ رضی اللہ عنہ : (أَنَّ أَعْرَابِيَا عَرَضَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَسِيرِهِ ، فَقَالَ) پیاویکی دەشتەکی هاتە سەر رینگەیی پیغمبەری خودا صلی اللہ علیہ وسلم پئی وت : (أَخْبِرْنِي مَا يُقَرِّبُنِي مِنَ الْجَنَّةِ ، وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ؟) هەوالم بەدری دەربارەیی ئەو شتەیی لہ بە هەشت نزم دەکاتەوہ ولە ئاگری دۆزەخ دوورم دەخاتەوہ ، (قَالَ : "تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ ، وَتُتَمِّمُ الرَّحْمَ") فہر مووی : خودا پپەرستیت وھیچ هاوبەشی بۆ بریار نەدەیت ، وە نوێژەکانت بەو شیوہیە ئەنجام بەدەیت کە فەرمانت پپکراوہ وە زەکانی سامانەکەت دەربەکەیت ، وە سیلەیی رەحمت بگەییەنیت .

ئەم فہر موودەیی بەلگەییە لەسەر گەورەیی گە یاندنی سیلەیی رەحم باشوون لەگەڵ خزم و قەوم و کەسوکاردا کە هاوتەیی یەکتپەرستی و نوێژ و زەکات پپغمبەری خودا باسیکردووە .

فهر موویا له لسه ولسله نثر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْخَلْقَ، فَلَمَّا فَرَعَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحْمُ، فَقَالَ: مَهْ! قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنْ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ! قَالَ: فَذَلِكَ لِكَ " ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اقرأوا إن شئتم: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) ﴿محمد﴾ .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) له نه بوهریره وه حیدر پیغه مبهری خودا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی : (خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْخَلْقَ) خودای پهروه ردگار هه موو دروستکراوه کانی دروستکرد ، (فَلَمَّا فَرَعَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحْمُ، فَقَالَ: مَهْ!) کاتیك له دروستکردنی دروستکراوه کانی بوویه وه ره حم ههستا ، پیی فهرمووی : چیت دهویت ، (هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ) وتی : ئەم ههستانه ی بو په نا پیکردنته له و کهسانه ی که سیله ی ره حم ده پچرین ، (قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟) فهرمووی : رازی نابیت به وه ی هه رکه س بتگه یه نیئت منیش بیگه یه نم وهاوکار وسه رخه ربیم وره حم و به زه یی پیبکه م ، وهه رکه س سیله ی ره حم نه گه یه نیئت منیش ره حم و به زه ی پینه که م بیپچرینم (قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ!) ، وتی : ئە ی پهروه ردگار به وه رازی دهجم ، (قَالَ: فَذَلِكَ لِكَ) ئەوه پله یه بو تو ، پاشان ئەبوهریره وتی : هه زده که ن ئەو فهرمووده ی خودای پهروه ردگار بخویننه وه که ده فهرمویت : ئایا لیتان ده وشیته وه پشت له تیکۆشان له پیناوی خودا بکه ن ووازیلی بهین ، به وه ش خراپه کاری له سه ر زه ی بهرپاده که ن و سیله ی ره همتان ده پچرین .

باب فضل صلة الرحم

فەر موو باه لاسه و خهوت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: "أَتَى رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي لِي قَرَابَةٌ أَصِلُهُمْ وَيَقْطَعُونَ، وَأُحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسِيئُونَ إِلَيَّ، وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ. قَالَ: "لَئِنْ كَانَ كَمَا تَقُولُ كَأَنَّمَا تُسْفَهُمُ الْمَلَّ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ".

(باب فضل صلة الرحم) بابتهی فهزلی گه یاندنی سیلهی رهحم ، (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ) نه بوهرهیره جهللهنه ده لیت : (أَتَى رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!) بیاویک هات بو لای پیغه مبهری خودا ﷺ وتی : (إِنِّي لِي قَرَابَةٌ أَصِلُهُمْ وَيَقْطَعُونَ) کومه له خزمیکم ههیه من سیلهی رهحمیان له گه لدا به جیده هین نهوام سهردام ناکه ن وپشیان له من کردوو ، (وَأُحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسِيئُونَ إِلَيَّ) وه من چاکه یان له گه ل ده کهم ونهوان خراپه م له گه ل ده کهن ، (وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ) وه نه فانه رهفتارم له گه ل ده کهن وه من نارامیان له سهر ده گرم لیان ده بوورم ، (لَئِنْ كَانَ كَمَا تَقُولُ كَأَنَّمَا تُسْفَهُمُ الْمَلَّ) نه گه ره شو هیه بیت له گه لیان که باسیده کهیت وهک نه وهیه خو له میشی گه رم بکه یته قورگیاندا ، (وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ".) وه بهردهوام پشتگیر وبه گری کاریک له گه لدا یه له لایه ن خودا وه وبه رگریت لیده کات هه تاوه کو بهو شیوهیه هه سو کهوت بکهیت له گه لیان .

فهرموویاه لسانی و لسانت

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا الرَّحْمَنُ، وَأَنَا خَلَقْتُ الرَّحِمَ، وَاشْتَقَّقْتُ لَهَا مِنْ اسْمِي، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّئْتُهُ."

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ؛ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ) له عبدالرحمانی کوره عهوفهوه جملته له بیغه مبهری خودای صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستوهه دهیفه رموو : (قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا الرَّحْمَنُ) خودای پهروه ردگار فه رمووی : من په حمانم ، (وَأَنَا خَلَقْتُ الرَّحِمَ) وه من په همم دروستکردووه ، (وَاشْتَقَّقْتُ لَهَا مِنْ اسْمِي) وه له ناوی الرحمه وه ناویکم بو دارشتووه که (الرحم) ه ، (فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّئْتُهُ) هه رکهس سیله ی په همی بگه یه نیئت منیش دهیگه یه نم وره همی بیکنه م ، نهو کهسهش بیپچر نیئت منیش دهیپچر نیئم وپاداشتی ناده مه وه .

فهرموویاه

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنَ اللَّهِ، مَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَهُ اللَّهُ".

(عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) له عائيشهی دایکی باوهرداراندهوه رضی الله عنها پیغهمبهری خودا صلى الله عليه وسلم فهرمووی : (الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنْ اللَّهِ) رهحم خودا ناوهکههی دارشتنوه له ناوی پیروزی الرحماندهوه وابهستی ناوی رهحمانه ، (مَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ ، وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَهُ اللَّهُ) ههرکهس سیلهی رههمی بگهیهنیت خودا دهیگهیهنیت ورهمی پیدهکات وه ههرکهس بیچرینیت خوداش دهپیچرینیت ورهمی پیناکات .

ناوہ روک

۳	پیشہ کی
۴	فہر موودہی بہ کم
۱۲	فہر موودہی دووہم
۱۴	فہر موودہی سیبہم
۱۷	فہر موودہی چوارہم
۲۳	فہر موودہی پینجہم
۲۶	فہر موودہی شہ شہم
۳۱	فہر موودہی حہو تہم
۳۳	فہر موودہی ہشتہم
۳۵	فہر موودہی نؤیدم
۳۸	فہر موودہی دہیدم
۴۱	فہر موودہی یازدہ
۴۴	فہر موودہی دوازدہ
۵۳	فہر موودہی سیازدہ
۶۰	فہر موودہی چواردہ
۷۰	فہر موودہی پازدہ
۷۲	فہر موودہی شازدہ
۷۴	فہر موودہی حہفدہ
۷۶	فہر موودہی ہزڈہ
۸۱	فہر موودہی نؤزدہ

۸۴	فهرموده‌ی بیست
۹۰	فهرموده‌ی بیست و یهك
۹۱	فهرموده‌ی بیست و دوو
۹۳	فهرموده‌ی بیست و سی
۹۵	فهرموده‌ی بیست و چوار
۹۷	فهرموده‌ی بیست و پنج
۱۰۵	فهرموده‌ی بیست و شش
۱۱۰	فهرموده‌ی بیست و هفت
۱۱۲	فهرموده‌ی بیست و هشت
۱۱۴	فهرموده‌ی بیست و نۆ
۱۱۵	فهرموده‌ی سی
۱۱۷	فهرموده‌ی سی و یهك
۱۱۹	فهرموده‌ی سی و دوو
۱۲۱	فهرموده‌ی سی و سی
۱۲۲	فهرموده‌ی سی و چوار
۱۲۴	فهرموده‌ی سی و پنج
۱۲۵	فهرموده‌ی سی و شش
۱۲۶	فهرموده‌ی سی و هفت
۱۲۷	فهرموده‌ی سی و هشت
۱۲۸	فهرموده‌ی سی و نۆ
۱۲۹	فهرموده‌ی چل
۱۳۰	ناوه‌رۆك